

บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง

โดย
นางสาวณัชชรีย์ ทรัพย์เย็น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

COMMUNICATIVE ENGLISH READING SKILL SUPPLEMENTARY LESSONS BASED
ON LOCAL CONTEXTS FOR THE FIRST YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS OF DON BOSCO BANPONG TECHNOLOGICAL COLLEGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง
โดย	ณัชชรีย์ ทรัพย์เย็น
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ ดร. บุชบา กนกศิลปธรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. บุชบา กนกศิลปธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร. อุดมกฤษฎี ศรีนนท์)

56254309 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, ข้อมูลท้องถิ่น

นางสาว ณัชชรี ทรัพย์เย็น: บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร. บุษบา กนกศิลปกรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ จำนวน 18 คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 8 บท 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสถิติค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น มีค่าเท่ากับ 79.92/80.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และอยู่ในระดับดีมาก 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนให้ความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น งานประเพณี เทศกาลต่างๆ อาหารริมทาง (street food) อุตสาหกรรม และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมก่อนการอ่านที่น่าสนใจตลอดจนภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำ ความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

56254309 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : ENGLISH READING SKILL SUPPLEMENTARY LESSONS, COMMUNICATIVE ENGLISH, LOCAL CONTEXTS

MISS NATCHARI SUBYEN : COMMUNICATIVE ENGLISH READING SKILL SUPPLEMENTARY LESSONS BASED ON LOCAL CONTEXTS FOR THE FIRST YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS OF DON BOSCO BANPONG TECHNOLOGICAL COLLEGE THESIS ADVISOR : PROFESSOR BUDSABA KANOKSILAPATHAM, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to develop and test the efficiency of communicative English reading skill supplementary lessons based on local contexts to meet the efficient criterion of 75/75, 2) to compare the students' English reading abilities before and after using the English reading skill supplementary lessons, and 3) to study the students' opinions toward the constructed lessons. The samples consisted of one randomly selected class of 30 first-year students of Don Bosco Banpong Technological College, Ratchaburi province during the second semester of the academic year 2017. The duration of the experiment covered eighteen class sessions over an eight-week period. The instruments were eight units of communicative English reading skill supplementary lessons based on local contexts, the English reading achievement test and the questionnaire used to survey the students' opinions toward every unit of the constructed lessons. The data were analyzed by the statistical percentage, mean, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The findings revealed that 1) The efficiency of the English reading skill supplementary lessons was 79.92/80.08 which is higher than the 75/75 criterion. This means that the reading skill supplementary lessons were highly effective, 2) The students' English reading abilities after using the supplementary lessons were significantly higher than the abilities before using the lessons at the 0.05 level, and 3) The students' opinions toward every unit of the lessons were highly positive. The findings showed high level of interests and good attitudes toward learning English with local contexts such as the topics on local cultures, festivals, street food, industries and recreation places. Furthermore, the study indicated that the interesting pre-reading activities and the attractive pictures related to the content could activate students' prior knowledge and experiences to improve reading comprehension.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระเมตตา และพระพรต่างๆที่ได้รับตลอดมา วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์ ดร. บุษบา กนกศิลป์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา และเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการ ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา ภาษา และรูปแบบงานวิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดี จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน และขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน อาจารย์ ดร. อุดมกฤษฎ์ ศรีนนท์ ประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์กัณฑ์เอก จารุรักษา อาจารย์พิสมัย วีระศิลป์ และอาจารย์สันติภาพ โชติเกียรติเวช ที่กรุณาให้คำแนะนำในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง และขอขอบคุณ อาจารย์ Douglas Neudeck ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจภาษาของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่ได้ให้ความร่วมมือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการ ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณในความรักและความห่วงใยของคุณแม่เบญจนะผู้เป็นกำลังใจสำคัญที่ช่วยให้ ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโท ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย เพื่อนๆ และน้องๆทุกคนสำหรับมิตรภาพ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ณัชชรีย์ ทรัพย์เย็น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ภูมิหลังการศึกษา.....	1
สภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	5
ภูมิหลังด้านการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	11
ปัญหาการวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	12
ขอบเขตของการวิจัย.....	12
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	13
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	15
ความเข้าใจในการอ่าน.....	16
ระดับความสามารถในการอ่าน.....	17

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	19
ความสามารถในการอ่านตามมาตรฐาน CEFR.....	20
ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)	24
ความหมายและบทบาทของโครงสร้างความรู้.....	24
ประเภทของโครงสร้างความรู้.....	25
การสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้.....	26
การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร	28
ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	28
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	29
การจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	31
ขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	33
การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร.....	34
การใช้เอกสารที่สมจริงในการสอนอ่าน	35
ความหมายของเอกสารที่สมจริง (Authentic materials).....	35
ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารที่สมจริง	36
หลักในการเลือกเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอน	37
การพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ.....	40
ลักษณะและองค์ประกอบของสื่อการเรียนการสอน	40
แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.....	41
การประเมินสื่อการเรียนการสอน	44
ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง	45
ประวัติความเป็นมา	45
อาณาเขตและการปกครอง.....	46
เศรษฐกิจ.....	46

การคมนาคม	46
สถานที่ท่องเที่ยว	47
เหตุการณ์สำคัญ	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	48
งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
ตัวแปรที่ศึกษา	58
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	59
รูปแบบวิธีวิจัย	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น	89
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่ม ตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง	93
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น	94
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
สรุปผลการวิจัย	103
การอภิปรายผล	104

ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	113
ข้อเสนอแนะ.....	114
ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้.....	114
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	114
รายการอ้างอิง.....	115
ประวัติผู้เขียน.....	182

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนตามกรอบ CEFR.....	21
ตารางที่ 2 แสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในแต่ละระดับโดย CEFR.....	21
ตารางที่ 3 แสดงระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	22
ตารางที่ 4 ทักษะการอ่านของผู้เรียนในระดับ A2+	23
ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design.....	59
ตารางที่ 6 แนวเรื่องจากกรอบมาตรฐานสมรรถนะ สภายุโรป และหนังสือที่เกี่ยวข้อง.....	61
ตารางที่ 7 ผลการสำรวจความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อท้องถิ่นที่นักเรียนต้องการเรียน.....	63
ตารางที่ 8 ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น.....	69
ตารางที่ 9 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	80
ตารางที่ 10 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 4 คน.....	83
ตารางที่ 11 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน.....	85
ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบรายบททั้ง 8 บท.....	90
ตารางที่ 13 คะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน.....	91
ตารางที่ 14 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น.....	92
ตารางที่ 15 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง.....	93

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ยและค่าสถิติที (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน 94

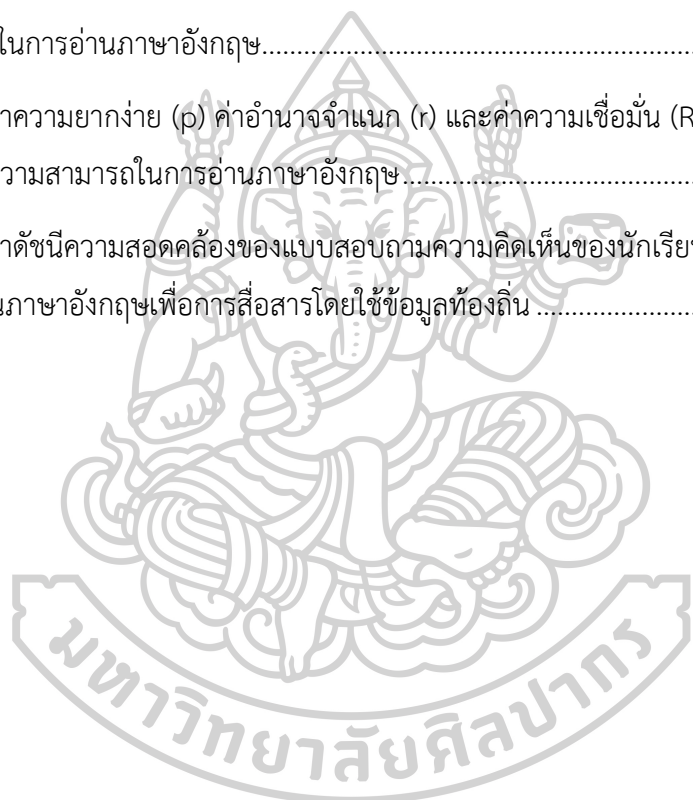
ตารางที่ 17 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท..... 95

ตารางที่ 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 136

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ..... 142

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ..... 146

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น 151

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กราฟหาค่าความยากง่ายของบทอ่านตามวิธีของ Fry.....	39
ภาพที่ 2 ตัวอย่างบทเรียนที่มีเนื้อหาจากข้อมูลท้องถิ่น.....	68
ภาพที่ 3 ตัวอย่างบทเรียนขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities)	77
ภาพที่ 4 ตัวอย่างบทเรียนขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities).....	78
ภาพที่ 5 ตัวอย่างบทเรียนขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities).....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภูมิหลังการศึกษา

ในสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้ องค์ความรู้ที่สำคัญในด้านต่างๆส่วนใหญ่ได้รับการบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกจึงจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญในการติดต่อสื่อสารตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” (ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ) ทำให้การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการให้สำเร็จผลโดยเร็ว ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับอาชีวศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนและศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ตลอดจนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเตรียมความพร้อมเพื่อการเข้าสู่สาขาอาชีพในประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ อนันท์ งามสะอาด (2555) ได้เสนอแนะว่า ผู้เรียนควรมีทั้งทักษะทางวิชาชีพและทักษะทางภาษา สถานศึกษาควรเน้นการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับช่าง ภาษาอังกฤษเพื่อการสั่งงาน-รับงาน และให้มีการเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับสิ่งที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น สิ่งตีพิมพ์, E-Learning และ Social Media เป็นต้น สอดคล้องกับชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ (2557) ที่กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาได้ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่งเร่งรัดสอนภาษาอังกฤษ มีการพัฒนาสื่อการสอน และเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเหล่านี้มีอนาคตที่ดี มีงานทำและมีรายได้ดี ด้วยเหตุนี้ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเป็นประตูไปสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้าและมั่นคงในอาเซียนต่อไป

เป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆกัน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามทักษะการอ่านนับว่ามีบทบาทสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีด้านต่างๆ กำลังเจริญก้าวหน้า และมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน มีการแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การค้าขาย การท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจ และด้านอื่นๆ โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การติดตามข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ป้ายโฆษณา แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายชื่อถนนหนทาง ฉลากสินค้า ตลอดจนข้อมูลต่างๆทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เทคโนโลยี กีฬา และเรื่องบันเทิงที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลาล้วนมีข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษมาประกอบแทบทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรคำนึงถึงเป็นพิเศษ เพื่อสามารถนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ด้านการสื่อสารในชีวิตจริง อีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแสวงหาความรู้ในระดับสูงต่อไป อมรรรัตน์ นิตดาหลง (2551) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นๆได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมจะนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ ดังนั้น ผู้ที่อ่านภาษาอังกฤษได้ดี สามารถไปสู่สังคมที่กว้างกว่า และได้เปรียบในการสืบค้นข้อมูล มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทราบแนวคิด และสภาพการณ์แวดล้อมในสังคม ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้ดีกว่า (สุนันทา ไพรินทร์, 2554) ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง ดังที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยมีมาตรฐานตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการประเมินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีเป้าหมายในการเรียนรู้และมีการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล กรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล โดยมีระดับความสามารถ 6 ระดับ (A1, A2, B1, B2, และ C1, C2) ของ CEFR เป็นเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ การนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการดำเนินการ โดยนำคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้สำหรับแต่ละระดับ มาพิจารณาจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่

ระบุไว้ เช่น ในระดับ A2 หรือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับภาคบังคับ (ม.3) ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยค ใช้ภาษา และถาม-ตอบ ในเรื่องที่กำหนดตามคำอธิบายของระดับ A1 เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ในการปรับการเรียนการสอนจากที่เน้นไวยากรณ์มาเป็นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) ดังนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ทั้งในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพนั้น สถานศึกษาควรจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน ดังที่ Larsen - Freeman (2002) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์มากกว่าการเรียนเพื่อสร้างประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ แต่จะใช้ไวยากรณ์ในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมาย ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ด้วย ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะเน้นการทำกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบได้ในชีวิตประจำวัน และสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น จุดมุ่งหมายในการอ่านถือเป็นสิ่งสำคัญดังที่ Grellet (1981) ได้กล่าวว่า การอ่านเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการมอบหมายงานให้ทำ สิ่งที่น่าสนใจให้อ่านอาจเป็นบทความ ป้ายประกาศ โฆษณา ตารางเวลา แผนผัง รายการสินค้าและราคา ซึ่งลักษณะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้บทเรียนมีลักษณะเป็นจริงมากขึ้น เช่น การอ่านโฆษณาเพื่อเลือกชมรายการโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ หรือเลือกร้านอาหารตามข้อมูลที่กำหนดมาให้ นอกจากนี้อาจให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากตารางเวลา หรือแผนผัง และในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ถึงแม้จะไม่เน้นรายละเอียดของประโยคต่างๆ แต่ก็ให้ความสำคัญเรื่องความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ ของแต่ละย่อหน้า และการที่ผู้อ่านสามารถบอกหน้าที่เชิงสื่อสารได้ เช่น บอกได้ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร เป็นการชักชวน หรือเสนอเรื่องให้คิด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ White (1981) และ Miller (1984) ที่ว่า กิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ให้อ่านได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา มีการถอดความหมาย ถ่ายโอนความรู้ ทำกิจกรรมโดยใช้ช่องว่างของข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ทำให้เกิดการสื่อสาร แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ใช้ฝึกควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก การเลือกกิจกรรมควรมีสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจโดยการพูด การเขียน การอธิบาย หรือสื่อความในรูปของแผนผัง แผนภูมิ หรือตาราง

แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงการให้

ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและภาระงานต่างๆที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริง และสื่อที่ใช้ควรเป็นเอกสารที่สมจริง (Authentic materials) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในแบบต่างๆ พบว่าวิธีหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาการอ่านได้ดีคือ การนำเอกสารที่สมจริง เช่น บทความ ข่าวสาร จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ ตลอดจนข้อมูลต่างๆจากอินเทอร์เน็ตมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้มีความหลากหลาย ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นสื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาใช้ในชีวิตจริงเพื่อการสื่อสาร สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยและพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง Sanderson (1999) กล่าวว่า การใช้สื่อจากเอกสารที่สมจริงช่วยให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะอ่าน เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา และนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตตลอดจนการประกอบอาชีพได้ นอกจากนี้ Talib (1992) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเลือกใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ผู้เรียนคุ้นเคย จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่หลากหลาย และเข้าใจเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้ดี ซึ่งเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับ Brock (1990) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาได้ง่ายขึ้น เพราะมีเนื้อหา บุคคล เหตุการณ์ สถานที่และประวัติศาสตร์ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย จากงานวิจัยทางด้านการพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เช่น งานวิจัยของ อมรรัตน์ นิตดาหลง (2551) ทศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) (โซเฟีย อาแว, 2556) และปัญญา แร่เพชร (2559) พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและมีความคิดเห็นที่ดีต่อสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้และเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากภูมิหลังการศึกษาและความเป็นมาของการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การนำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการสอนอ่านนั้น ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีจุดมุ่งหมาย เกิดความเข้าใจในสาระที่ได้รับ มีการถ่ายโอนความรู้ ซึ่งนำไปสู่การใช้ทักษะในด้านอื่นๆ ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน นอกจากนี้ การนำเอกสารที่สมจริงซึ่งมีข้อมูลเป็นประโยชน์ น่าสนใจ ทันต่อเหตุการณ์ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือเป็นเรื่องราวในชุมชน ท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคย มาใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และเพิ่มแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีจุดมุ่งหมาย ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ประเทศไทยมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนการอ่านมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆที่พบเห็นโดยทั่วไปได้ ดังที่งานวิจัยของ กฤษดา ดีพิการณ์ (2551) พบว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยมักจะเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเนื้อเรื่องที่อ่านมักเป็นเรื่องใกล้ตัว ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงของนักเรียนได้ นอกจากนี้ บทอ่านที่นำมาสอนส่วนใหญ่เป็นภาษาเขียนที่มีโครงสร้างที่ค่อนข้างยากต่อการเข้าใจ และมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) ที่พบปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน คือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถหาใจความสำคัญของเรื่องได้ เนื่องจากการสอนโดยใช้วิธีการแปล ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย ไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะในการสื่อสาร นอกจากนี้ ยังพบว่าบทอ่านไม่น่าสนใจ เนื้อหาที่ใช้สอนมาจากแบบเรียนที่มีอยู่ทั่วไป และไม่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเท่าใดนัก ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างมาก

จากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ปีการศึกษา 2559 พบว่า ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 และ 2 อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 หรือระดับดีขึ้นไปนั้นมีน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.23 ในภาคเรียนที่ 1 และ ร้อยละ 27.78 ในภาคเรียนที่ 2 ตามลำดับ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ระหว่างระดับ 1 – 2 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เมื่อพิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการประเมินผลทดสอบในแต่ละครั้ง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะการอ่าน เนื่องจากขาดความเข้าใจในการอ่าน ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ และไม่สามารถเดาความหมายได้จากบริบทแวดล้อม และไม่สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังเกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน เนื่องจากเนื้อหาในบทเรียนเป็นเรื่องใกล้ตัว และมีคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะอ่านเรื่องต่างๆในบทเรียน ในขณะที่เวลาเรียนมีจำกัด นักเรียนจึงไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะทางด้าน การอ่านอย่างจริงจัง จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงให้ความสนใจในการเลือกใช้บทเรียนจากเอกสารที่สมจริงซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องราวใกล้ตัวนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับบทเรียนและเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ง่ายขึ้น ดังที่ Day and Bamford (1998) กล่าวว่า ในการเลือกบทอ่านหรือเนื้อเรื่องจากเอกสารที่สมจริงเพื่อใช้ในการสอนอ่านนั้น ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และภูมิหลังของผู้เรียน

ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านมากขึ้น สอดคล้องกับ Post and Raths (1996) ที่กล่าวว่า การนำสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น มีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายด้าน และทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาบอกเล่าเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ค่านิยม และความเชื่อในสังคมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษา โดยมีจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาว่าใช้ในการติดต่อสื่อสาร ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ง่ายขึ้น เช่นเดียวกับ Ness (1997) ที่เสนอให้นำสื่อที่เป็นเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หรือแผนที่ท้องถิ่น มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่คุ้นเคย และไม่ยากเกินไป นอกจากนี้ งานวิจัยของ Egcas, Tabotabo, and Geroso (2017) พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น ช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับสิ่งที่อ่าน และได้พัฒนาทักษะการอ่านในขณะเดียวกัน ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดี ดังที่งานวิจัยของ อุบลรัตน์ อ่วมด้วง (2555) พบว่าความรู้เดิมของผู้อ่านจะช่วยในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมที่ให้ความสำคัญกับพื้นฐานความรู้เดิมที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ และความสามารถของผู้อ่านในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับประสบการณ์และความรู้เดิม นอกจากนี้ ความรู้ทางวัฒนธรรมยังส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะความรู้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เพื่อตีความหมายในบทอ่านได้ ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิม บริบททางสถานการณ์ และสิ่งชี้แนะที่ผู้เขียนกำหนดให้ เพื่อใช้ในการตีความหมายของข้อความ ซึ่งแสดงให้เห็นประโยชน์ของโครงสร้างความรู้ที่ช่วยในการทำความเข้าใจข้อความเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่คุ้นเคยได้เป็นอย่างดี (Pritchard, 1990)

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้แนวคิดว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทเอกสารที่สมจริงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นของผู้เรียนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ผู้เรียนมีโอกาสพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ความรู้เดิมมาสู่ความรู้ใหม่ได้ง่ายขึ้น และนำประโยชน์จากสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียน แบบฝึก การใช้ข้อมูลท้องถิ่น และกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่นโดยมีกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สมจริง การใช้เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นซึ่งมีสาระที่เป็นประโยชน์ ทันทต่อเหตุการณ์ มีความหลากหลาย มีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยการสอดแทรกวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่และเรื่องราวที่คุ้นเคย จะ

ช่วยสร้างความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีจุดประสงค์ เมื่อผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จะส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นด้วย

ภูมิหลังด้านการวิจัย

ความเป็นมาของงานวิจัยด้านการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการอ่านเพื่อศึกษาความเป็นมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงแรกในระหว่างปี พ.ศ. 2525-2540 และช่วงที่สองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา เพื่อนำข้อมูล ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์มาปรับใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการอ่านในช่วงแรกระหว่างปี พ.ศ. 2525-2540 ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอน หรือเทคนิคการสอนแบบต่างๆ โดยผู้วิจัยทำการสอนด้วยวิธีสอนหรือเทคนิคการสอน 2 วิธีที่เลือกมาแก่นักเรียน 2 กลุ่ม แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านแบบต่างๆกับการสอนตามคู่มือครู และผลการวิจัยสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองเกือบทุกกลุ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู นอกจากนี้ยังมีการเปรียบเทียบวิธีสอนอ่าน 3 วิธี ซึ่งให้ผลที่แตกต่างกันไป (สุมิตรา อังวิพัฒนกุล, 2535) นอกจากการเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านในแบบต่างๆ แล้ว ยังพบว่าความสามารถทางทักษะด้านใดทักษะหนึ่งที่เกิดจากการทดลองสอนด้วยวิธีสอนหรือเทคนิคอื่นๆ บางครั้งมีการศึกษาด้านเจตคติ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำเพิ่มเข้ามาด้วย โดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษา และเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีความหลากหลายในด้านเนื้อหาสาระ ทำให้งานวิจัยแต่ละเรื่องมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะรวบรวมผลการวิจัยให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และสายอาชีพมีความสามารถทั่วไปทางด้าน การอ่าน ฟัง พูด และเขียนค่อนข้างต่ำมาก ความถนัดทางภาษา เจตคติ และความสนใจมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ แต่แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปานกลาง (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2530)

ในการศึกษาของงานวิจัยการด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ในช่วงที่สอง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา พบว่า มีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสอนอ่านทั้งในระดับรากฐาน ซึ่งสามารถนำไปเชื่อมโยงต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไปดังที่ Rivers and Temperley (1978) และ Wallace (1992) ได้กล่าวว่า ทักษะทางการอ่านนั้น มีบทบาทที่สำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และจะคงอยู่กับตัวผู้เรียนตลอดไป อีกทั้งการอ่านยังเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีความสำคัญเพราะเป็นวิธีการที่ผู้อ่านสามารถใช้

ความคิดในการพิจารณาเนื้อหาสาระความเป็นมา เหตุและผลของเรื่องทีอ่านด้วยตนเอง ซึ่งจะพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น งานวิจัยในช่วงที่สองนี้มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายมากขึ้น ขณะที่งานวิจัยส่วนใหญ่ยังคงมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคนิคและวิธีการด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ กับกลุ่มทดลอง และนำผลที่ได้ไปอ้างอิงกลุ่มคนอื่นๆนั้น วัตถุประสงค์การวิจัยที่พบรองลงมาคือเพื่อการศึกษาประเด็นต่างๆของปัญหาวิจัยว่ามีอะไรบ้าง เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและตัวแปรอะไร นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตลอดจนวัตถุประสงค์เพื่อการประเมินผลหรือประสิทธิภาพของเทคนิคและวิธีการด้านการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการสอนที่นิยมใช้ในช่วงหลังนี้คือ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนทางด้านเทคนิคและวิธีการสอนนั้น นิยมใช้กลวิธีการสอนอ่านในแบบต่างๆ ซึ่งแนวคิดทฤษฎีที่พบมากในงานวิจัย คือ การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอนอ่านโดยใช้ทฤษฎีความรู้เดิม และการสอนอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (ฉัตรปวีณ อัมภา, 2555)

จากวิวัฒนาการของงานวิจัยด้านการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั้งสองช่วงที่ผ่านมาสามารถสรุปแนวโน้มการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้ว่า ในช่วงแรกนั้น เป็นการสอนรูปแบบเดิมที่มีอยู่ในคู่มือครู โดยสอนโครงสร้างไวยากรณ์และการแปล ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีมานานแล้วทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย Toolan (2002) กล่าวว่า การสอนแบบไวยากรณ์และการแปล ใช้ในการสอนบทประพันธ์และวรรณคดีอังกฤษ เพราะเชื่อว่าไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาที่เรียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Finocchiaro and Brumfit (1983) ที่แสดงความคิดเห็นว่า การสอนภาษาแบบไวยากรณ์และการแปลนั้น ไม่ได้เป็นภาษาที่ใช้อยู่จริง แต่เป็นการสอนภาษาที่เน้นในเรื่องของรูปแบบการเขียนและการอ่าน ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในวรรณคดีมากกว่า ดังนั้นการวิจัยในช่วงแรกจึงเป็นทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านในแบบต่างๆกับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นแบบดั้งเดิม ต่อมาเริ่มมีการนำทฤษฎีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอน โดยนำความรู้และทักษะทางภาษามาเชื่อมโยงกับความสามารถในการสื่อสาร แต่มิได้ละเลยความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการนำสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของสังคมตามแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร และมีความจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลายในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ดังที่ Gordon (1985) มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่สองในสถานการณ์ที่สมจริง จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะหลังนิยมใช้เทคนิควิธีการสอนในรูปแบบต่างๆที่เน้นบทบาทของผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้ มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาในรูปแบบของการพัฒนาสื่อการสอน และแบบฝึกต่างๆ มีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้ร่วมกับวิธีการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

จากความสำเร็จและความเป็นมาของการวิจัยการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารที่ผ่านมามักจะเป็นการทดลองโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร โดยทดลองกับนักเรียนในระดับมัธยมเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่งานวิจัยการอ่านสำหรับนักเรียนระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เป็นการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่เน้นทางด้านวิชาชีพเฉพาะ การวิจัยโดยใช้เอกสารที่สมจริงในชีวิตประจำวันประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับอาชีวศึกษายังมีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาที่เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่มีเนื้อหาจากเอกสารที่สมจริงเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น โดยนำมาใช้กับกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

ความเป็นมาของงานวิจัยด้านการสอนอ่านจากเอกสารที่สมจริง

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา การสอนภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากคนทั่วโลก มีการคิดค้นสื่อการสอนใหม่ๆ ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ทางภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงมากที่สุด ผู้สอนภาษาส่วนใหญ่เริ่มคิดว่า การสอนภาษาโดยใช้หนังสือเรียนซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรงเท่านั้นเพียงพอหรือไม่ หรือควรจะนำเอกสารที่สมจริงมาดัดแปลงใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน ดังที่ Larsen – Freeman (2002) ได้กล่าวไว้ว่า หนึ่งในส่วนประกอบของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ การนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ (Kilickaya, 2004) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันมีผู้สอนหลายคนเห็นพ้องต้องกันว่า ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ควรนำเสนอด้วยภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน นักภาษาศาสตร์หลายคนได้ส่งเสริมให้มีการนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะเห็นว่าส่งผลดีต่อผู้เรียน E. Williams (1994) ได้ให้ความหมายของเอกสารที่สมจริงไว้ว่า เป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นเพื่อเป็นสื่อผ่านข่าวสาร เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา หนังสือแนะนำ คู่มือการเดินทาง ฯลฯ ซึ่งสามารถตอบสนองแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้ นอกจากนี้ การนำเสนอเอกสารที่สมจริงแก่ผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากเป็นการป้อนข้อมูลทางภาษาที่สำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้สื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1970 เป็นต้นมา การสอนโดยใช้เอกสารที่สมจริงถูกนำมาอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง นักวิจัยหลายคนได้ศึกษาผลกระทบที่มีต่อผู้เรียนในการใช้เอกสารชนิดต่างๆ และพบว่าการใช้เอกสารที่สมจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนได้อย่างมี

ประสิทธิภาพในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา และได้เน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของเอกสารที่สมจริงในการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษา งานวิจัยของ Guariento and Morley (2001), Paltridge (2001) และ Shrum and Glisan (2000) เห็นพ้องต้องกันว่า เอกสารที่สมจริงช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียน นอกจากนี้งานวิจัยของ Thanajaro (2000) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการใช้เอกสารที่สมจริงในห้องเรียน ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาโดยทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้เรียนภาษาที่ใช้กันจริงๆ สอดคล้องกับ Hyland (2003) ที่กล่าวว่า หนึ่งในคุณประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการใช้เอกสารที่สมจริงคือ การช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน และส่งผลในทางบวกสำหรับกระบวนการเรียนรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้ดีขึ้นเมื่อครูผู้สอนนำเอกสารจริงมาใช้เป็นสื่อในการสอน นอกจากนี้ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสอนอ่านโดยใช้เอกสารที่สมจริง เช่น งานวิจัยของ กฤษดา ดีพิجارณ์ (2551) หนึ่งฤทัย วามตา (2554) สุนันทา ไพรินทร์ (2554) และ รัตนาวรรณ อารมย์ดี (2555) พบว่าการนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษได้เพิ่มแรงจูงใจในการอ่านและพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น

แม้ว่านักวิชาการส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประโยชน์ของการนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอน ยังมีบางท่านที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้เอกสารชนิดนี้ งานวิจัยของ Mihwa (1994) พบว่าข้อความไม่ได้มีผลต่อระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนภาษาที่เรียนอ่อน ไม่ว่าจะป็นข้อความจากเอกสารที่สมจริง หรือจากแบบเรียน นอกจากนี้ Martinez (2002) ระบุว่า เอกสารที่สมจริงนั้นมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจนเกินไปและเป็นการยากที่ผู้เรียนในชั้นเรียนที่มาจากต่างวัฒนธรรมจะเข้าใจได้ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมแบบผิดๆ ได้ เช่นเดียวกับ Mishan (2005) ที่พบว่าเอกสารที่สมจริงนั้นยากเกินไปและใช้เวลานานในการคัดเลือกแก้ไขและจัดเตรียม ทั้งนี้เนื้อหาทางด้านภาษาจากสื่อต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวันนั้นค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนภาษาในระดับเริ่มต้น ซึ่งบ่อยครั้งต้องมีการแก้ไขก่อนนำมาใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ และความสามารถของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องใช้เวลามากในการเตรียมเอกสารที่สมจริงเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการสอนอ่านโดยใช้เอกสารที่สมจริงที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทราบถึงข้อดีของเอกสารที่สมจริงที่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจ และพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ส่วนข้อโต้แย้งในการใช้เอกสารที่สมจริงซึ่งได้แก่ ปัญหาความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรม การใช้ภาษาที่ยากเกินไป ต้องใช้เวลาในการแก้ไข ข้อจำกัดเหล่านี้ผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้ในด้านการคัดเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้โดยคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในเรื่องได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง ซึ่งเป็นอำเภอที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ทันท่อเหตุการณ์ เช่น สถานที่สำคัญทาง

ประวัติศาสตร์ การเดินทาง การพักผ่อนหย่อนใจ อาหารในท้องถิ่น งานประเพณี เทศกาลต่างๆ และ อุตสาหกรรมที่สำคัญในท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน โดยนำมาสร้างเป็นบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีความง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารมาช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างมีจุดประสงค์ เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านมากขึ้น ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

ปัญหาการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง หลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนดังกล่าวหรือไม่
3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง มีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน สูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
  - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
    - 2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
    - 2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ ทั้งนี้รวมเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 18 คาบ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ 75/75 โดยให้ถือค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของบทเรียนไว้ร้อยละ 2.5 – 5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของเกณฑ์สูงกว่าที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ให้ถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของเกณฑ์สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ให้ถือว่าเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ให้ถือว่ายังมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้ หรืออยู่ในระดับพอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของบทเรียนต่ำกว่าเกณฑ์และมากกว่าร้อยละ 2.5 ให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pre-test) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถขั้นพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน

3. คะแนนที่ได้จากการสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน หลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

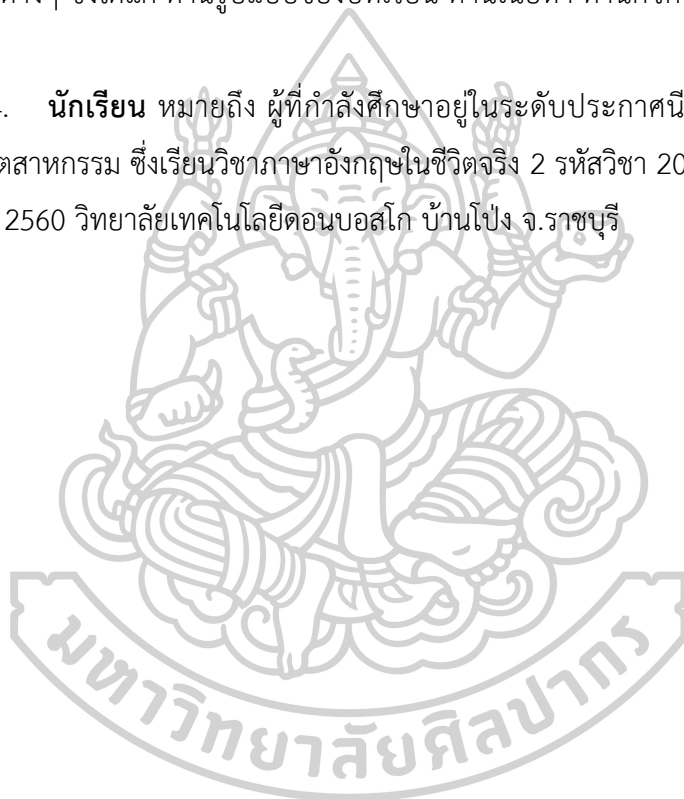
1. **บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น** หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้อ่านได้ฝึกอ่านอย่างมีจุดประสงค์ เนื้อหาในบทเรียนสร้างจากการสำรวจความต้องการของนักเรียนด้านหัวข้อท้องถิ่นที่สนใจ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 ครอบคลุมมาตรฐานสมรรถนะหมวดวิชาทักษะชีวิตในด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 และกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เนื้อหาของบทอ่านได้มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งทางสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่ง ประวัติความเป็นมา การตั้งถิ่นฐานของคนเชื้อชาติต่างๆ ขนบธรรมเนียมประเพณี สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งจัดทำเป็น 8 บทเรียน โดยใช้ทักษะการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดของข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์จากบริบท การบอกความหมายของคำที่ใช้อ้างอิง การสรุปใจความสำคัญจาก

ข้อมูลที่อ่าน แต่ละบทเรียนประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน 2) ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน และ 3) ขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน

2. **ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **ความคิดเห็น** หมายถึง ค่าระดับคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นในด้านต่างๆ ซึ่งได้แก่ ด้านรูปแบบของบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณประโยชน์

4. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและมีโอกาสใช้อยู่เสมอในชีวิตประจำวัน การอ่านข่าวสาร ความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัย เรื่องราวที่น่าสนใจ ป้ายประกาศ แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ตารางการเดินทาง และคำแนะนำการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ มักจะมีภาษาอังกฤษกำกับอยู่ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

Conley (1995) ได้ให้ความหมายของการอ่านที่สอดคล้องกับ Day and Bamford (1998) ไว้ว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นมา โดยผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งช่วยให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น การอ่านจึงไม่ใช่แค่การมองผ่านประโยคและย่อหน้าเท่านั้น แต่เป็นการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลนั้น ในขณะที่ Goodman (1995) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่สลับซับซ้อน โดยเริ่มจากผู้เขียนนำเสนอและถ่ายทอดความคิดต่างๆ ในรูปของการเขียน และสิ้นสุดลงที่การตีความของผู้อ่าน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้เขียนทำหน้าที่ใส่รหัสข้อมูล ส่วนผู้อ่านทำหน้าที่ถอดรหัสข้อมูลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อในการสื่อสาร เช่นเดียวกับ Nuttall (2005) ที่กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นวิธีการสื่อสารกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นเสมือนเครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดต่างๆ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับความหมายที่สอดแทรกไว้ ต้องอาศัยทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยเฉพาะ

Alderson (2000) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สลับซับซ้อน มีองค์ประกอบและปัจจัยหลายประการในการเรียบเรียงความหมายของสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้หลายด้านมาประกอบการสังเกตและพิจารณา จึงสามารถเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค และ ข้อความ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจมากหรือน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับ

ความรู้เดิม การทำนายหรือคาดเดา ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยค และโครงสร้างของงานเขียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านตามทัศนะของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจมีการให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันไปบ้างตามทฤษฎีของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาที่สลับซับซ้อน ซึ่งการที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้น การเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์และความรู้เดิมกับข้อมูลที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญ โดยอาศัยองค์ประกอบและทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่านมาช่วยในการทำความเข้าใจ เช่น การทำนาย การคาดเดาความหมาย ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา โครงสร้างประโยค และการตีความ เป็นต้น ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องมีทักษะต่างๆทางภาษาประกอบการสังเกตและพิจารณาเพื่อที่จะเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค และข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

ความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการในการอ่านเพื่อสื่อความหมายนั้นมีความซับซ้อน จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบและปัจจัยหลายด้านที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

Miller (1990) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือข้อความที่สื่อความคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะนำเอาความรู้และประสบการณ์เดิมมาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ ซึ่ง Blair, Turner, and Schaudt (1992) มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นผลมาจากประสบการณ์ ความรู้เดิม ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ ความรู้ในเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ในการอ่าน และความรู้ด้านกระบวนการ เช่นเดียวกับ Nunan (1995) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่าประกอบด้วยความสามารถในการเชื่อมโยงคำหรือประโยค ความรู้เรื่องไวยากรณ์ ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการอ่านแบบต่างๆ การนำความรู้เดิมมาทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และการทำความเข้าใจกับบริบทเพื่อตีความในสิ่งที่ผู้อ่านไม่ได้กล่าวถึงโดยตรง ซึ่งการนำองค์ประกอบเหล่านี้มาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน สามารถช่วยในการสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความเหมาะสมของระดับภาษากับผู้อ่าน และความน่าสนใจของเนื้อเรื่องเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านด้วย (Porcaro, 2001)

Richek, Caldwell, Jennings, and Lerner (1996) ได้สรุปองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน (Factors within the Individual) ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านร่างกายและความสัมพันธ์กับระบบประสาท องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน

2. องค์ประกอบทางด้านครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Factors in the Home, Social and Cultural Environments) ผู้อ่านเจริญเติบโตภายใต้สภาพแวดล้อมอย่างไร สิ่งเหล่านี้ก็จะเข้ามามีบทบาทและส่งผลต่อความสามารถในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. องค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (Factors in the School Environment) ซึ่งอาจเกิดจากครูผู้สอน หรือโรงเรียนขาดความสนใจและการประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการอ่าน จากงานวิจัยหลายครั้งพบว่า ปัญหาในการอ่านของผู้เรียนเกิดจากการฝึกอ่านยังไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่าน

จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษประกอบด้วย พื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิม ความสามารถทางภาษา ความรู้ในเนื้อหาและจุดประสงค์ในการอ่าน การใช้ความคิดในการเชื่อมโยงคำหรือประโยค การใช้เทคนิคการอ่านแบบต่างๆ การทำความเข้าใจกับบริบท ความน่าสนใจของเนื้อเรื่อง รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สังคม วัฒนธรรม และสถานศึกษาของผู้อ่าน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลต่อความเข้าใจและประสิทธิภาพในการอ่าน

ระดับความสามารถในการอ่าน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึงคือ ระดับความสามารถในการอ่าน เพื่อให้การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันดังนี้

Conley (1995) และ Ruddle and Ruddell (1997) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันโดยแบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับตัวอักษร (literal Comprehension) เป็นระดับความสามารถในการเข้าใจขั้นพื้นฐานซึ่งได้แก่ การแปลความหมายตามตัวอักษร ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ระบุไว้โดยตรงในบทอ่าน

2. ระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นความสามารถในการเข้าใจถึงข้อมูลและความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาประกอบในการสรุปความจากบทอ่านด้วยตนเอง

3. ระดับประยุกต์ใช้ (Applied Statements Comprehension) เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลที่อ่าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

Nuttall (1996) ได้แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีส่วนที่เหมือนกับแนวคิดของ Conley และ Ruddell ที่กล่าวข้างต้น คือ ระดับตัวอักษร และระดับตีความ ส่วนที่แตกต่างได้แก่

1. ระดับอ้างอิง (Inference) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุโดยนัย ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง
2. ระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ การตัดสินบทอ่านว่า ผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร หรือให้ความเห็นส่วนตัวในแง่ใดบ้าง

3. ระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Response) คือ การที่ผู้อ่านตอบสนองบทอ่านโดยตรง มิได้คำนึงถึงอิทธิพลของผู้เขียน ซึ่งการตอบสนองนั้นมาจากความเข้าใจในบทอ่าน และทัศนคติของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงรู้สึกเช่นนั้น

เช่นเดียวกับ Quinn and Irivings (1991) ซึ่งได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 4 ระดับ โดยมีสองระดับแรกที่เหมือนกับแนวคิดของ Nuttall คือ ระดับตัวอักษร และระดับอ้างอิง ส่วนที่แตกต่างกันคือ

1. การอ่านระดับวิเคราะห์ (Analytical Reading) เป็นการอ่านที่วิเคราะห์วิธีการที่ผู้เขียนเสนอแนวความคิดในรูปแบบข้อเขียน เช่น มีการเกริ่นนำก่อนเข้าสู่เนื้อหา และจบลงด้วยการสรุปเรื่อง ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์โครงสร้าง หลักในการเรียบเรียง ตลอดจนโครงสร้างของบทอ่าน เช่น การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงให้เห็นเหตุผลของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. การอ่านระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านระดับที่เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนในการเขียนเรื่องนั้นๆ ว่า เขียนเพื่อจุดประสงค์อะไร มีหลักฐานหรือเหตุผลใดมาสนับสนุนได้บ้าง ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องมีการตัดสินใจ ประเมิน และแสดงความคิดเห็นในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความคิดของผู้เขียน

จากความคิดเห็นที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่าระดับความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจนั้นมีหลายระดับขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษา ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเนื้อหา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านระดับต่างๆได้ ทั้งนี้ ความสามารถในการอ่านเริ่มจากระดับง่ายไปสู่ระดับยาก จำแนกเป็น 3 ระดับใหญ่ๆคือ ระดับพื้นฐาน เป็นความสามารถในการเข้าใจระดับตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏ ระดับตีความ เป็นระดับที่มีการบวนการคิดที่ซับซ้อนขึ้น มีการอ้างอิง สรุปความ นำไปประยุกต์ใช้ และระดับยาก เป็นระดับที่มีการคิดประเมินค่า วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนไว้ในระดับตีความ อ้างอิง สรุปความ และนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถตาม

ระดับชั้นของผู้เรียน และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนในการทำความเข้าใจและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตจริง

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยทักษะต่างๆที่ช่วยให้เข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้นอันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ทักษะการอ่านจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาการอ่านของผู้เรียน นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับทักษะการอ่านไว้ดังนี้

Hood and Soloman (1985) กล่าวถึงทักษะการอ่านที่สำคัญ 7 ข้อดังต่อไปนี้

1. การอ่านผ่านอย่างรวดเร็ว (Skimming) เป็นการอ่านเพื่อหาประเด็นหลัก ภาพรวม ข้อมูลทั่วไป หรือเก็บรายละเอียดบางอย่าง เช่น การมองหาหนังสือที่จะอ่านในห้องสมุด
  2. การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการโดยไม่สนใจข้อมูลอื่นๆ เช่น การอ่านตารางรถบัสเพื่อหาเวลาที่รถออก
  3. ทักษะการอ้างอิง (Reference Skills) ใช้เพื่อบอกตำแหน่ง หรือที่มาของข้อมูลที่ต้องการจากข้อมูลที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เช่น การหาคำศัพท์จากหน้าในพจนานุกรม
  4. การทำนายหรือการคาดเดา (Predicting) ใช้เมื่อต้องการหาความหมายของคำศัพท์ในขณะที่อ่าน ซึ่งการคาดเดานี้จะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและพื้นความรู้ทางภาษาด้วย
  5. การละเว้นคำที่ไม่คุ้นเคย (Deducting the Meaning of Unfamiliar Words) โดยทั่วไปในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะอ่านข้ามคำที่ไม่ทราบความหมาย แต่หากว่าคำที่ไม่ทราบนั้นมีความสำคัญต่อข้อความที่อ่าน ก็อาจทำให้ความเข้าใจในการอ่านคลาดเคลื่อนไป ดังนั้นสิ่งที่สามารถช่วยได้คือ การสังเกตบริบททางภาษาที่แวดล้อม ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการสังเกตคำอื่นๆที่คุ้นเคย
  6. การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for Main Ideas) เป็นทักษะในการอ่านอย่างระมัดระวังเพื่อหาใจความสำคัญ โดยไม่สนใจในรายละเอียดที่ไม่จำเป็น
  7. การอ่านรายละเอียด (Reading for Details) เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบจำเป็นมากสำหรับเนื้อหาที่ต้องการตีความ หรือต้องการความชัดเจน
- E. Williams (1994) แบ่งประเภทของทักษะการอ่านไว้ 4 ประเภท ซึ่งมีส่วนที่เหมือนกับแนวคิดของ Hood and Solomon ที่กล่าวไว้ข้างต้น คือ การอ่านผ่านอย่างรวดเร็ว และ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ ส่วนที่ต่างกัน คือ

1. การอ่านอย่างกว้างๆ หรือการอ่านนอกชั้นเรียน (Extensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินตามความสนใจของแต่ละคน และใช้ความรู้รอบตัวมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

2. การอ่านแบบเข้ม หรือการอ่านในชั้นเรียน (Intensive Reading) เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบ ใช้ในการอ่านบทความสั้นๆ เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ลึกซึ้ง

นอกจากนี้ Harmer (2002) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านในส่วนที่คล้ายกับแนวคิดของนักการศึกษาท่านอื่นๆข้างต้น คือ การอ่านผ่านอย่างรวดเร็ว การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การทำนายหรือการคาดเดา และได้เสนอประเภทของทักษะการอ่านเพิ่มเติมดังนี้

1. การบอกหัวเรื่อง (Identifying the topic) ผู้อ่านที่ดีสามารถระบุหัวข้อจากบทอ่านได้อย่างรวดเร็วโดยใช้ความรู้เดิม (Schema) ที่มีอยู่ ด้วยความสามารถนี้ทำให้อ่านสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของบทอ่าน (Reading for detail information) เป็นการอ่านที่จะเข้าใจรายละเอียดต่างๆของบทอ่าน หรือขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ เช่น กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

3. การตีความบทอ่าน (Interpret text) ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำในบทอ่านนั้น โดยใช้บริบทเป็นตัวช่วยในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ซึ่งความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการตีความ

จากประเภทของทักษะการอ่านแบบต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความรู้ทางภาษา เนื้อหา และรูปแบบของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนความเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้เขียน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกทักษะการอ่านแบบต่างๆเพื่อสามารถเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการอ่าน ซึ่งทักษะต่างๆนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านผ่านอย่างรวดเร็วในการเลือกซื้อหนังสือ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาทั่วไปคร่าวๆว่ามีหัวข้อที่เราต้องการอ่านหรือไม่ หรืออ่านแบบกวาดสายตาในแผ่นพับเพื่อหาราคาสินค้าที่ต้องการโดยไม่จำเป็นต้องอ่านเนื้อหาอื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ การเชื่อมโยงพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่านยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

ความสามารถในการอ่านตามมาตรฐาน CEFR

The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) หรือกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปหรือ คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพ

ยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบันกรอบอ้างอิงนี้ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

เพื่อให้ผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้ และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดจนพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการกับการศึกษาวิชาชีพ และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดย CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนตามกรอบ CEFR

Level Group	A		B		C	
Level Group Name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
Level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
Level Name	Beginner	Elementary	Intermediate	Upper Intermediate	Advanced	Proficiency

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์]. (2558: 10)

ตารางที่ 2 แสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในแต่ละระดับโดย CEFR

ระดับ	คำอธิบาย
A1	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดฝัน ความคาดหวัง ประวัติสิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนในแต่ละระดับโดย CEFR

ระดับ	คำอธิบาย
B1	ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถสร้างข้อความง่าย ๆ ในหัวข้อเหล่านี้ และสามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถ และเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์]. (2558: 10)

ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป. (2558: 10)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวช.3) ต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ B1 แต่เนื่องจากผู้เรียนที่ใช้ในงานวิจัยนี้อยู่ในระดับชั้น ปวช.1 ซึ่งเพิ่งพ่วงมาจากระดับ A2 (มัธยมศึกษาปีที่ 3) และยังไม่ถึงระดับ B1 ดังนั้นจึงจัดอยู่ในระดับ A2+ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ซึ่งทักษะทางการอ่านของระดับ A2+ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ทักษะการอ่านของผู้เรียนในระดับ A2+

การอ่านโดยรวม (Overall Reading Comprehension)	สามารถเข้าใจบทความสั้นๆ ง่ายๆ ในเรื่องใกล้ตัวซึ่งใช้ภาษาที่พบบ่อยๆ ในชีวิตประจำวันหรือที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน
การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น (Reading for Orientation)	<ul style="list-style-type: none"> • สามารถค้นหาข้อมูลเฉพาะ ข้อมูลอ้างอิง จากเอกสารในชีวิตประจำวัน เช่น ประกาศโฆษณา เมนูอาหาร รายการอ้างอิง และตารางเวลา • สามารถบอกตำแหน่งของข้อมูลที่ต้องการค้นหาในรายการได้ เช่น การใช้สมุดโทรศัพท์ค้นหาข้อมูลร้านค้า • สามารถเข้าใจป้ายและประกาศที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายบอกทิศทาง ป้ายห้าม ป้ายเตือนภัย ฯลฯ
การอ่านข้อมูลและข้อโต้แย้ง (Reading for Info & Argument)	สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญจากเรื่องสั้นในหนังสือพิมพ์ และนิตยสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและหัวข้อที่คุ้นเคย
การอ่านคำสั่ง คำชี้แจงขั้นตอน (Reading Instructions)	สามารถเข้าใจคำแนะนำที่ใช้ภาษาต่างๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย การบอกทิศทาง การใช้อุปกรณ์ต่างๆ
การอ่านเอกสารโต้ตอบ (Reading Correspondence)	สามารถเข้าใจข้อความง่ายๆ จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในเรื่องที่คุ้นเคย เช่น การสอบถาม การสั่งสินค้า การตอบยืนยัน ฯลฯ

ที่มา : Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Strasbourg: Cambridge University Press. (2006: 69-71).

จากตาราง CEFR แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน และตารางแสดงความสามารถทางทักษะการอ่านของผู้เรียนในระดับต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ช่วยให้ผู้วิจัยมองเห็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยนำมาปรับใช้กับหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน และบูรณาการให้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริงซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ อธิบายถึงวิธีการจัดระเบียบความรู้ในสมองของเรา วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปพร้อมกับพื้นฐานความรู้เดิม และวิธีการปรับปรุงแก้ไขพื้นฐานความรู้เดิมให้เหมาะสม โดยเสนอแนวคิดที่ว่าความรู้ที่มีอยู่ในสมองจะได้รับการจัดระบบเข้าเป็นกลุ่มของโครงสร้างความรู้ ซึ่งสร้างขึ้นจากประสบการณ์ ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับพื้นฐานความรู้เดิมที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ และความสามารถของผู้อ่านในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับพื้นฐานความรู้เดิม ความรู้ทางภาษาศาสตร์เพียงอย่างเดียว ช่วยให้เกิดความเข้าใจในระดับคำ ประโยค หรือเนื้อเรื่องเท่านั้น หากต้องการอ่านเพื่อตีความจะต้องอาศัยการบูรณาการความรู้เดิมที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านด้วย (Carrell & Eisterhold, 1988)

ความหมายและบทบาทของโครงสร้างความรู้

โครงสร้างความรู้ถูกสร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและเป็นเครื่องชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้ไว้ดังต่อไปนี้

Barlett (1932) เป็นผู้นำเสนอทฤษฎีนี้คนแรก โดยให้คำอธิบายว่า “Schema” หมายถึง โครงสร้างของความคิดในสมองที่มีการจัดกลุ่มข้อมูลความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ โดยการเรียงเป็นลำดับชั้นตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งข้อมูลความรู้เหล่านี้สามารถนำมาใช้ในการคาดคะเน ตีความข้อมูลใหม่ โดยการปรับข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น

Rumelhart (1981), Widdowson (1981) และ Nunan (2001) อธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ว่า เป็นหน่วยความรู้ต่างๆ ที่เก็บสะสมไว้ในสมองของเรา ซึ่งรวบรวมความรู้เกี่ยวกับ สิ่งของ สถานการณ์ ลำดับเหตุการณ์ การกระทำและขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆ โดยโครงสร้างความรู้นี้เปรียบได้กับกล่องขนาดใหญ่ที่บรรจุข้อมูลหลักและข้อมูลปลีกย่อยไว้มากมาย มีความเชื่อมโยงกันเป็นลำดับชั้น (Building Blocks) และเป็นกลุ่ม ตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันเป็นเครือข่าย (Network) และเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ จะมีการตรวจสอบ ซึมซับ ปรับปรุงความรู้เดิมและข้อมูลใหม่เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดเป็นโครงสร้างใหม่ต่อไป ซึ่งโครงสร้างความรู้นี้จะเป็เครื่องชี้แนะผู้อ่านในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในบริบทของเรื่องนั้นด้วย

ทั้งนี้ Conley (1995) และ Alderson (2000) กล่าวถึงความรู้เดิม (Prior Knowledge) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง โครงสร้างภาษา เนื้อหา กรอบความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ หรือประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ก่อนแล้ว

อุบลรัตน์ อ่วมด้วง (2555) กล่าวว่าความรู้เดิมช่วยในการตีความหมายของข้อความต่างๆ ทำให้เข้าใจสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่าน ทั้งนี้ บทบาทของความรู้เดิมคือ

1. ช่วยเป็นพื้นฐานในการเติมช่องว่างของข้อความ เนื่องจากความรู้เดิมที่ผู้อ่านได้สะสมไว้ สามารถช่วยในการตีความให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์ โดยการนำสิ่งที่เป็นความรู้เดิมมาช่วยในการสรุปและอ้างอิง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น

2. ช่วยควบคุมการตีความของผู้อ่าน เมื่อพบข้อความที่กำกวม ผู้อ่านสามารถตีความได้ แม้ว่าความรู้เดิมของตนจะต่างไปจากของผู้เขียน เพราะข้อมูลนี้จะถูกตีความอีกครั้งในขณะที่อ่าน เพื่อปรับข้อมูลนั้นให้เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ เมื่อความรู้เดิมสอดคล้องกับของผู้เขียนแล้ว จะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจ

3. ช่วยสร้างการสื่อสารที่ตรงกันระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งที่อ่าน ในขณะที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะคอยตรวจสอบความเข้าใจของตนเองโดยนำมาการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ทำให้รู้ได้ว่าเข้าใจข้อความนั้นหรือไม่

จากคำอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างความรู้เป็นกลุ่มของความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบในสมองของคนเรา ซึ่งสามารถนำออกมาใช้ในการทำความเข้าใจเมื่อได้รับประสบการณ์หรือความรู้ใหม่ และมีการปรับข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิม เพื่อเก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป ซึ่งบทบาทของความรู้เดิมมีส่วนช่วยในการตีความหมายของข้อความต่างๆ ทำให้เข้าใจในสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่านได้อย่างสมบูรณ์และชัดเจนขึ้น

ประเภทของโครงสร้างความรู้

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้แบ่งประเภทของโครงสร้างความรู้เดิม ดังนี้

Carrell and Eisterhold (1987) แบ่งโครงสร้างความรู้เดิมเป็น 2 ประเภท คือ

1. โครงสร้างความรู้เชิงรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียนในแบบต่างๆ ที่มีรูปแบบเฉพาะตัวแตกต่างกันไป เช่น เรื่องสั้น นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ประกาศโฆษณา เมื่อผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของการเขียนในแบบต่างๆ และใช้ความรู้เดิมให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน จะทำให้เกิดความเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ James (1987) ได้จำแนกโครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบออกเป็น 2 ประเภทย่อย ได้แก่

1.1 โครงสร้างบทอ่านแบบเรื่องเล่า (Narrative Structure) ซึ่งประกอบด้วย ฉาก ตัวละคร โครงเรื่อง และแนวทางของเรื่อง

1.2 โครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure) ประกอบด้วยโครงสร้างของการเขียนเชิงความเรียง 5 ลักษณะ คือ การให้รายละเอียด การบรรยาย การเขียนเชิงเหตุผล การเขียนเชิงปัญหาและการแก้ไขปัญหา และการเขียนเชิงเปรียบเทียบ

2. โครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา (Content Schemata) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐกิจ การแพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความรู้เดิมในสาขาวิชาเหล่านี้จะรับรู้หรือเข้าใจได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านี้

Grabe (1991) และ James (1987) กล่าวว่าโครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหามีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจในบทอ่านได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับข้อความในเรื่องที่อ่าน เนื่องจากการมีประสบการณ์ ความคุ้นเคยในเรื่องนั้นๆมาก่อน ช่วยให้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี นอกจากนี้ ความรู้ทางวัฒนธรรมยังส่งผลให้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะความรู้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เพื่อตีความหมายในบทอ่านได้ ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิม บริบททางสถานการณ์ และสิ่งชี้แนะที่ผู้เขียนกำหนดให้ เพื่อใช้ในการตีความหมายของข้อความ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านรู้จักใช้และเห็นประโยชน์ของโครงสร้างความรู้ที่ช่วยในการทำความเข้าใจข้อความเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่คุ้นเคย (Pritchard, 1990)

จากประเภทของโครงสร้างความรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างความรู้ประกอบด้วย โครงสร้างหลัก 2 ด้านคือ โครงสร้างความรู้เชิงรูปแบบ และ โครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้นานมากขึ้น ดังนั้นในการเรียนการสอน จึงควรจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่จะอ่าน ทำให้สามารถคาดเดาเหตุการณ์ และทำความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

การสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้

การอ่านตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้ นั้น ผู้อ่านจะต้องตีความจากบทอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่จากสิ่งที่อ่านเข้ากับประสบการณ์ความรู้เดิมได้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของบทอ่าน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม จึงให้ความสำคัญกับขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading) ซึ่งช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการอ่าน ผู้สอนควรทราบพื้นฐานความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อนำมาจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

E. Williams (1994) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมนั้น ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ได้แก่

1. **พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic schema)** เป็นความรู้ทางภาษาศาสตร์ ตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ หรือย่อหน้า เป็นต้น

2. **พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content schema)** เป็นความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ความรู้รอบตัว หรือความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในบทอ่าน

Barnett (1989) เสนอขั้นตอนการสอนอ่านไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนก่อนการอ่าน เป็นการแจ้งจุดประสงค์ในการอ่าน และใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้โครงสร้างความรู้เดิมเพื่อให้เกิดความรู้สึกสนใจ และเกิดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากนั้นเป็นขั้นตอนระหว่างการอ่าน ซึ่งเป็นการใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนกลวิธีการอ่านและการใช้ภาษา อาจเป็นกิจกรรมเดี่ยวหรือกิจกรรมกลุ่ม จากนั้นเป็นขั้นตอนหลังการอ่าน ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและได้คิดวิเคราะห์บทอ่าน สุดท้ายคือขั้นติดตามผล เป็นการให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลไปใช้ในเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่อ่านไป หรือนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในทักษะการเขียน

Elba (2006) เสนอกิจกรรมการสอนอ่านที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้โครงสร้างความรู้เดิม ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. **กิจกรรมก่อนการอ่าน** เป็นกิจกรรมขั้นสำคัญที่ผู้สอนควรมั่นใจว่าผู้เรียนมีโครงสร้างความรู้เดิมที่ช่วยในการทำความเข้าใจในบทอ่าน เช่น การให้ผู้เรียนฝึกคิด เขียน และพูดถึงสิ่งที่ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้กิจกรรมการคาดเดา การทำนาย แผนภูมิความหมาย เป็นต้น

2. **กิจกรรมระหว่างการอ่าน** เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนควรให้แนวทางและกระตุ้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยอาจให้ผู้เรียนจดบันทึกคำศัพท์ หรือข้อมูลที่สำคัญ เขียนสรุปข้อมูลและบันทึกความคิดเห็นที่มีต่อบทอ่าน เป็นต้น

3. **กิจกรรมหลังการอ่าน** เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ และความสามารถของตนเองในการทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งมักจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการตอบคำถามจากบทอ่าน

การเรียนการสอนตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงพื้นความรู้ด้านภาษา ด้านเนื้อหา และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งทำให้เกิดการกระตุ้นโครงสร้างความรู้ขึ้น ดังนั้น ในขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading) ควรมีกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำโครงสร้างความรู้เดิมออกมาใช้ให้มากที่สุด

การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเรื่องการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เกิดขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1970 และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแนวทางการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์มากกว่าการเน้นสอนรูปแบบหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่างๆของชีวิตประจำวันจึงเป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนควรคำนึงถึงภาระงาน และกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง และสื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อที่สมจริง เมื่อเกิดความผิดพลาดด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย ผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขทันที แต่ควรแก้ไขหากความผิดพลาดดังกล่าวทำให้เกิดความไม่เข้าใจ หรือทำให้สื่อสารผิด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (J. C. Richards, 2006)

Ahellal (1990) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นแนวการสอนที่ขัดแย้งกับแนวการสอนที่เน้นโครงสร้างซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องไวยากรณ์แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ ดังนั้น แนวการสอนเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับความสามารถในการใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์จริงในสังคมนั้นๆ นอกจากนี้ยังเน้นสื่อที่มีความหลากหลาย มีภาระงานที่ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และครูกับนักเรียน ใช้สื่อที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ โดยสอนกฎเกณฑ์ของภาษาเพียงเล็กน้อย ไม่เน้นรูปแบบของภาษา ไม่มีการแก้ไขข้อความที่ผู้เรียนใช้ผิด และให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้ภาษาและเนื้อหาที่ต้องการเรียน (J. Williams, 1995) สอดคล้องกับแนวคิดของ Devitt, Little, and Singleton (1994) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นวิธีสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการสื่อสารและจัดกิจกรรมผ่านการสื่อสาร เน้นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบของหลักสูตรจะพิจารณาจากอายุ บุคลิกภาพ ความรู้ ประสบการณ์เดิม ความต้องการของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารคือ กระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้เรียนควรมีความสามารถดังนี้

1. สามารถนำความรู้เดิมที่ผ่านการกลั่นกรองแล้ว ออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม
2. สามารถนำความรู้ที่ออกมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่

3. สามารถพัฒนาการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับความรู้ เช่น มีความรู้ทางไวยากรณ์ สามารถสร้างประโยคคำถาม ตอบคำถาม หรือให้ข้อเสนอแนะได้

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการทางความคิดของผู้เรียนซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษามากกว่าเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ หากแต่มีการนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อความหมายได้ตามสถานการณ์จริง มีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ เน้นสื่อที่หลากหลาย มีภาระงานหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้ภาษาและเนื้อหาที่ต้องการเรียน มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการทางความคิดเพื่อนำความรู้ออกมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การอ่านเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจกับข้อความที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านข้อความนั้นมาใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Hymes (1981) กล่าวถึงความสามารถในสื่อสารว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารหรือตีความได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม โดยสามารถรู้ว่าจะเมื่อไรควรพูด และควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร ส่วนวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับความหมายและบริบทแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยการจัดเนื้อหาของการเรียนการสอน และกิจกรรมที่หลากหลายตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Hadley, 2001)

White (1981) กล่าวถึงการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ผู้อ่านควรทราบถึงเหตุผลในการอ่านซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆที่ผู้อ่านจะต้องพบ และหาวิธีแก้ไขในขั้นตอนการทำกิจกรรมทางภาษาของผู้อ่าน ส่วนแบบฝึกหัดหรือภาระงานที่นำมาใช้ในการสอนอ่านอาจเป็นกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนข้อมูล โดยสามารถเชื่อมโยงภาษาไปสู่รูปแบบอื่นๆของการสื่อสารได้อย่างหลากหลาย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการอ่านยังสามารถโยงไปสู่ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน สอดคล้องกับ Davies (1990) ที่เสนอหลักการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ควรเป็นการสอนให้ผู้เรียนได้ถ่ายโอน

ข้อมูลจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาจากเอกสารที่สมจริง (Authentic materials) หรือมาจากแหล่งข้อมูลทางภาษาอย่างแท้จริง ใช้รูปแบบภาษาเขียนที่คล้ายกับข้อความที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ให้ความสำคัญกับขั้นนำเข้าสู่บทเรียน และเน้นทักษะสัมพันธ์ ในกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งควรมีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

Gordon (1985) กล่าวว่า ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น สิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สอนควรคำนึงถึงคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่สองในสถานการณ์ที่สมจริงเพราะการที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษานั้นจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง หลักการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

1. ผู้สอนควรมีหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่าจะเน้นในเรื่องของความถูกต้องแต่เพียงอย่างเดียว
2. ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการตีความ การทำความเข้าใจกับหน่วยความหมาย (Units of Meaning) และการทำความเข้าใจกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียนด้วย
3. ผู้สอนควรแยกโครงสร้างทางภาษาที่ยากและนำมาอธิบายก่อนที่จะให้ผู้เรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่อง
4. ผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองโดยการนำความรู้เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้พื้นฐานทางด้านวัฒนธรรม
5. ไม่ควรจัดการเรียนการสอนให้เป็นระบบแข่งขัน แต่ควรจัดให้เป็นระบบร่วมมือ
6. ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนรู้ และเข้าใจจุดประสงค์ในการอ่านเป็นอย่างดีก่อนที่จะเริ่มอ่าน ดังที่ วิสาข์ จิตวิตร (2541) ได้กล่าวว่า ทักษะหนึ่งที่สำคัญในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารคือ การที่ผู้อ่านบอกได้ว่าข้อความนั้นมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร (Communicative function) กล่าวคือ ผู้อ่านทราบว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร เช่น บรรยาย โฆษณา ให้ข้อมูล หรือชักชวนให้ทำการที่ผู้อ่านสามารถบอกหน้าที่ของภาษาในการสื่อสารได้นั้น จะช่วยทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า การอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารผ่านทางกิจกรรมหลากหลายที่จัดขึ้นในสถานการณ์ที่สมจริง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งยังนำไปสู่การใช้ทักษะด้านอื่นๆ และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่มิได้ละเลยความถูกต้องในการใช้ภาษา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และเน้นการอ่านจากสื่อต่างๆที่พบเห็นได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงด้วย ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน นักวิชาการหลายท่านเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้หลายรูปแบบดังต่อไปนี้

White (1981) เสนอแนะว่าแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนจะใช้สำหรับฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น ควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก ควรมีสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลังจากการอ่านบทความนั้นๆ และสามารถที่จะสื่อให้เข้าใจได้โดยวิธีพูด อธิบาย เขียน หรือสื่อข้อความในรูปของแผนผัง แผนภูมิ ตาราง หรือทำกิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความในแต่ละย่อหน้าของบทความเดียวกัน และทุกกลุ่มทำเป็นบันทึกย่อของตนเอง หลังจากนั้นจึงร่วมกันทำรายงานโดยนำมาปะติดปะต่อกัน

Grellet (1981) ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน โดยสิ่งที่นำมาให้อ่านอาจจะเป็นบทความ ตาราง แผนผัง สมุดรายชื่อสินค้าและราคาสินค้า ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้บทเรียนมีลักษณะเหมือนจริงขึ้น เช่น การอ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อเลือกดูรายการโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ หรือเลือกร้านอาหารตามข้อมูลที่กำหนดให้ นอกจากนี้ยังจะให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากตารางหรือแผนผัง เป็นต้น

Johnson (1982) กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 5 ประการดังนี้

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The information transfer principle) ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสอนเพื่อการสื่อสาร คือการนำเอาสิ่งที่น่าสนใจที่ผู้เรียนได้จากการอ่านจากหนังสือ หรือการฟังแล้วถ่ายทอดข้อมูลนั้นให้อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น ฟังหรืออ่านบทความ บทสนทนา แล้วนำข้อมูลที่ได้ออกแบบฟอร์ม หรือเขียนลงตาราง กราฟ แผนภูมิ การที่ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้นั้น ผู้เรียนต้องเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือฟังแล้วจึงนำเอาข้อมูลที่สำคัญออกมาได้

2. หลักการเติมช่องว่างของข้อมูล (The information gap principle) การสื่อสารจะเกิดได้เมื่อเกิดช่องว่างของข้อมูล (Information gap) กล่าวคือ ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลที่ไม่เต็มสมบูรณ์ ดังนั้น ผู้เรียนต้องอาศัยข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่งในการตัดสินใจว่าตนควรจะพูดหรือเขียนอะไร การสร้างสถานการณ์ในลักษณะนี้ช่วยให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริง

3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The jigsaw principle) หลักการนี้เดิมใช้กับการฟัง คือให้ผู้เรียนฟังเรื่องราวคนละส่วนกันแล้วมาปะติดปะต่อเป็นเรื่องราว การนำหลักการนี้มาใช้คือ การให้

ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่แตกต่างกันไป กิจกรรมที่ทำอาจเป็นลูกโซ่ เช่น ครูอาจให้นักเรียน ก. เริ่มอ่านจดหมายสมัครงาน แล้วกรอกแบบฟอร์มสมัครงาน นักเรียน ข. อาจให้กรอกแบบฟอร์มแล้วกลับมาเขียนในรูปของจดหมายสมัครงาน ทุกคนทำสลับกันไป แต่ทุกคนได้ทำกิจกรรมเหมือนกันหมด

4. หลักการพึ่งพาภาระงาน (The task dependency principle) หลักการนี้เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโดยอาศัยการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เช่น เมื่อผู้เรียนเขียนจดหมายก็จะนำจดหมายนั้นไปให้เพื่อนอีกคนหนึ่งกรอกข้อความลงในใบสมัคร การที่กิจกรรมทั้งหมดจะเสร็จสมบูรณ์ได้นั้น ผู้เรียนแต่ละคนต้องทำในสิ่งที่ตนได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด เพื่อว่าเพื่อนจะได้รับข้อมูลที่ดี และถูกต้องเพื่อนำไปทำกิจกรรมของตนต่อไป

5. หลักการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (The correction for content principle) เป็นหลักการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสาร โดยประเมินว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำนั้น ผู้เรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนเข้าใจและทำกิจกรรมได้อย่างถูกต้องก็ถือว่าใช้ได้ โดยที่ผู้สอนจะไม่เน้นการแก้ไขความผิดในเรื่องของไวยากรณ์

นอกจากนี้ Davies (1990) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงานหรือกิจกรรมควรมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานการณ์ของเนื้อหา และได้สำรวจ หรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะให้อ่านทีละบรรทัด รวมทั้งฝึกให้ผู้เรียนเดาความหมายจากข้อความในบริบท สัญลักษณ์ทางภาษา และภาษาท่าทางด้วย กิจกรรมก่อนการอ่านควรให้ผู้เรียนได้จับคู่ หรือเล่นเกมคำศัพท์ ส่วนขั้นการดำเนินกิจกรรม ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลาและหน้าที่ของภาษา จากนั้นเป็นขั้นทบทวนการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูดหรือการเขียน การใช้คำถามตามแนวการสอนดั้งเดิม เช่น คำถามที่ตอบด้วย Yes/No หรือ True/False แบบมีตัวเลือกให้เลือกตอบ และแบบเติมคำ ควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำเพราะถือเป็นเทคนิคที่เป็นประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน

จากหลักการและรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารนั้น เป็นการจัดกิจกรรมโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารตามหน้าที่ต่างๆ เช่น การถามข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล การบรรยายเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของ การหาความแตกต่างของภาพ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม โดยมีหลักในการจัดรูปแบบของกิจกรรมอันได้แก่ หลักการถ่ายโอนข้อมูล หลักการเติมช่องว่างของข้อมูล หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ หลักการพึ่งพาภาระงาน และหลักการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมในลักษณะอื่นๆ เช่น การแสดงบทบาท

สมมติ การฝึกพูดสนทนาในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการนำสื่อหรือเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอน

ขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Harmer (1986) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่าน 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่านและให้ผู้เรียนคาดคะเนหรือทำนายว่าเรื่องที่อ่านน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. ผู้สอนบอกจุดประสงค์ในการอ่าน และอธิบายให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับภาระงานที่จะต้องทำอะไร
3. ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องและปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
4. หลังจาก que ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นแล้ว ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนตรวจสอบว่าภาระงานที่ปฏิบัตินั้นได้ผลสมบูรณ์และดีเพียงใด
5. ผู้สอนอาจสร้างภาระงานขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับเรื่องที่ผู้เรียนอ่าน เช่น เมื่อผู้เรียนได้ตอบคำถามเกี่ยวกับจดหมายที่ผู้เรียนอ่านจบแล้ว อาจให้ผู้เรียนเขียนจดหมายตอบ เพราะในชีวิตจริงนั้นเรามักจะใช้ทักษะในการสื่อสารมากกว่าหนึ่งทักษะ

Festag (1990) กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

1. กระตุ้นผู้เรียนด้วยการชี้แจงให้ทราบถึงจุดประสงค์ของบทเรียน
2. สร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน ถึงปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการทบทวน และแนะนำเครื่องมือเกี่ยวกับภาษาที่จำเป็นสำหรับนำไปช่วยแก้ปัญหาในภาระงาน
3. ลำดับขั้นตอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ มีดังนี้
  - 3.1 เตรียมคำถามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม
  - 3.2 ให้เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น
  - 3.3 พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นแนวการสอนที่เน้นการนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในการค้นหาข้อมูล การคาดเดาเหตุการณ์ การถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน และมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟัง การพูดและการเขียนด้วย ขั้นตอนในการอ่านเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนของกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading activities) ขั้นตอนของกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) และขั้นตอนของกิจกรรมหลังการ

อ่าน (Post-reading Activities) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนนั้น ผู้สอนควรมีเทคนิคใหม่ๆที่สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจ และช่วยเพิ่มพูนทักษะการอ่าน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างแท้จริง

การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร

การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆมากกว่าจะเป็นทดสอบโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ ดังนั้นแบบทดสอบจึงควรเป็นการประเมินแบบบูรณาการมากกว่าการวัดหน่วยย่อยภาษา และเน้นการใช้ภาษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

Heaton (1975) เสนอรูปแบบการทดสอบทักษะการอ่าน โดยแบ่งเป็น 2 แนวทางกว้างๆได้แก่ การทดสอบคำศัพท์แบบมีตัวเลือก จับคู่ เติมคำ และการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ตัวเลือก ตอบลูก/ผิด เติมคำ และตั้งคำถามปลายเปิด ทั้งนี้ทักษะการอ่านมักทดสอบร่วมกับทักษะการเขียนมากที่สุดเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาโดยให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ซึ่งผู้เรียนต้องเข้าใจข้อความที่อ่านก่อนจึงจะลงมือเขียนได้ เช่น อ่านแล้วเขียนสรุป เขียนรายงาน หรือสร้างงานเขียนชิ้นใหม่โดยใช้ความรู้จากบทอ่าน สอดคล้องกับ Valette (1977) ที่กล่าวว่า การทดสอบความสามารถในการสื่อสารนั้น ควรเน้นไปที่ความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารตามสถานการณ์นั้นๆ และการวัดความสามารถในการสื่อสารควรดูจากความสามารถที่จะพูด เขียน หรือเข้าใจเนื้อเรื่องได้ มิใช่ดูจากความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา เช่นเดียวกับ สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2532) ที่แสดงความคิดเห็นว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เสริมการพัฒนาทักษะอื่นๆคือ ฟัง พูด และเขียน ฉะนั้นการประเมินผลการอ่านอาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะการพูด หรือการเขียน เป็นต้น

Madsen (1983) เสนอแนวทางการประเมินความสามารถทางการอ่านไว้ ดังนี้

1. การทดสอบองค์ประกอบย่อยๆของการอ่าน (Reading Sub-skills) เป็นการทดสอบทักษะย่อยๆทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์ซึ่งเป็นพื้นฐานในการอ่าน เหมาะสมกับผู้อ่านในระดับเบื้องต้น หรือผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัด การทดสอบในลักษณะนี้ได้แก่ การที่ครูออกเสียงคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับคำที่ครูออกเสียง

2. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (Sentence Comprehension) ความเข้าใจในการอ่านระดับข้อความ หรือบทอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยคแล้ว ดังนั้นการอ่านในระดับประโยคจึงเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ก่อน การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยคสามารถทำได้โดยการเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้ การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ และการใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ

3. การทดสอบความเข้าใจในบทความ (Passage Comprehension) ครูผู้สอนควรจะเลือกบทความที่นักเรียนได้พบเห็นและมีโอกาสใช้ในชีวิตจริง

4. แบบทดสอบชนิดโคลซแบบมีตัวเลือก (Multiple-choice Cloze) เนื่องจากแบบทดสอบโคลซชนิดมาตรฐาน (Standard Cloze) ไม่เหมาะที่จะใช้วัดความสามารถในการอ่าน เพราะเน้นทักษะในการส่งสาร (Productive Skill) ดังนั้นจึงมีการดัดแปลงเป็นแบบทดสอบโคลซแบบมีตัวเลือก เพื่อให้เหมาะสมกับทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะในการรับสาร (Receptive Skill)

วิสาข์ จิตวัตร (2543) เสนอรูปแบบข้อสอบที่ใช้วัดการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ข้อสอบโคลซ (Cloze) ผู้สอบหาคำมาเติมในช่องว่างให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
2. ตอบคำถามสั้น (Short answer) ผู้สอบหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับการดำรงชีวิตประจำวันที่เรามักอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการทราบ

3. เติมคำในตาราง แผนผัง หรือแผนภูมิ ในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น นอกจากผู้เรียนจะอ่านข้อมูลจากตาราง แผนผัง และตอบคำถามแล้ว ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความและนำเอาข้อมูลที่อ่านนั้นมาเติมในตาราง แผนผัง หรือแผนภูมิ

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการทดสอบความรู้ของผู้เรียนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจริงในชีวิตประจำวันมากกว่าเน้นการโครงสร้างทางภาษาศาสตร์ ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบจึงเป็นการบูรณาการทักษะต่างๆเข้าด้วยกัน โดยวัดที่ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ หรือกลวิธีในการสื่อสาร เช่น ความสามารถที่จะพูด เขียน หรือเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้

การใช้เอกสารที่สมจริงในการสอนอ่าน

การนำเอกสารที่สมจริงซึ่งพบในชีวิตประจำวันมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น ช่วยกระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการอ่านที่ดีขึ้นอันก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอ่าน

ความหมายของเอกสารที่สมจริง (Authentic materials)

Little, Devitt, and Singleton (1989) ได้ให้ความหมายของเอกสารที่สมจริงว่า เป็นเอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง แต่เขียนขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายถ่ายทอดข้อมูลต่างๆโดยไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงภาษาให้ง่ายขึ้น เช่น โฆษณา ป้ายประกาศ คู่มือการใช้สินค้า แบบฟอร์ม หนังสือพิมพ์ วารสาร เรื่องสั้น โปสเตอร์ เป็นต้น สอดคล้องกับ Swaffar (1985) และ E. Williams (1994) ที่กล่าวว่า เอกสารที่สมจริงเป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งผ่านข่าวสารข้อมูลโดยเจ้าของภาษาเพื่อให้เจ้าของภาษาด้วยกันอ่าน มิได้ผลิตขึ้นเพื่อเป็นตำราหรือบทเรียนในด้านการใช้ภาษา เช่นเดียวกับ Day and Bamford (1998) และ Ahellal (1990) ที่กล่าวว่า ข้อความใดๆ

ก็ตามที่เขียนขึ้นเพื่อสื่อความหมายโดยใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน ลักษณะของข้อความเน้นที่การสื่อสารระหว่างเจ้าของภาษา โดยมีได้เขียนขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยเฉพาะ ถือว่าเป็นเอกสารที่สมจริง ดังที่ Aebersold and Field (1997) ได้ให้ความหมายของเอกสารที่สมจริงซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาท่านต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น คือ เอกสารการสอนใดๆที่ได้จากแหล่งต่างๆที่พบในชีวิตประจำวัน และไม่ได้ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาโดยตรง แต่ผลิตขึ้นมาเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ภาษาตามสถานการณ์จริง และไม่ได้มีการปรับแก้เนื้อหาใดๆก่อนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ตาราง แบบฟอร์ม ใบปลิว ประกาศ โฆษณา ฉลากยา เป็นต้น เอกสารเหล่านี้มีลักษณะเนื้อหาเป็นแนวการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยไม่ได้คำนึงถึงหลักการจัดเรียงโครงสร้างทางภาษา (Murray, 2001)

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เอกสารที่สมจริง คือเอกสารชนิดต่างๆที่ไม่ได้ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน แต่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร มีรูปแบบภาษาที่เจ้าของภาษาใช้กันตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน การนำเอกสารจริงมาประยุกต์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาในชีวิตจริง และสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้ตามความเหมาะสมเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้

ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารที่สมจริง

การนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาในชีวิตจริง อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสนใจในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารที่สมจริงไว้ ดังนี้

Robinson (1980) กล่าวว่า เอกสารที่สมจริงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งหนังสือหรือแบบเรียนที่พิมพ์ขึ้นมาสำหรับบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะนั้น มักได้รับการคัดค้านที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะเป็นบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการสอน โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ โดยไม่ได้มาจากสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน ซึ่งไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่จำเป็นในชีวิตจริง ในขณะที่ Swaffar (1985) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารที่สมจริงไว้ ดังนี้

1. ข้อความในเอกสารที่สมจริงถือเป็นข้อความที่สมบูรณ์เพราะไม่มีการปรับเนื้อหา (Simplified) ข้อความในเอกสารแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป ผู้สอนจึงมีอิสระในการใช้เทคนิคและกลวิธีในการสอนตามความเหมาะสม

2. เอกสารที่สมจริงมีข้อความที่หลากหลายและมีความเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนจึงสามารถเลือกได้ตามความสนใจของตน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

3. ข้อความในเอกสารที่สมจริงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและรู้สึกคุ้นเคย อันเป็นการช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน

4. ลักษณะของความซ้ำซ้อน (Redundancy) ในเอกสารที่สมจริง ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการคาดเดาได้

5. เอกสารที่สมจริงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจ และช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น

E. Williams (1994) กล่าวว่า การนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้กันจริงๆ และประสบความสำเร็จในการอ่าน เพราะเมื่ออยู่ในสถานการณ์นอกห้องเรียน ผู้เรียนจะต้องเผชิญกับภาษาที่ใช้จริง Day and Bamford (1998) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเอกสารที่สมจริงที่มีต่อการเรียนการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษว่า นอกจากจะเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ สะดุดตา ชวนอ่าน เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านแล้วยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเตรียมพร้อมที่จะอ่านบทอ่านที่จะพบในชีวิตจริง

จากแนวคิดที่กล่าวมานี้ สามารถกล่าวได้ว่า การนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน สร้างประสบการณ์และความคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถนำภาษาที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่เป้าหมายที่แท้จริงของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

หลักในการเลือกเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอน

เอกสารที่สมจริงซึ่งจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น มีหลายรูปแบบ และมีระดับความยากง่ายในการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การเลือกเอกสารที่สมจริงมีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ผู้สอนควรมีหลักเกณฑ์ในการนำเอกสารที่สมจริงมาใช้นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

Wallace (1992) กล่าวถึงเอกสารที่ใช้ในการสอนอ่านว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีเนื้อหาที่นำไปสู่การสอนโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์
2. ควรเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการอ่าน
3. ควรนำเสนอเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยและน่าสนใจ
4. ควรมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

5. ควรเป็นเรื่องจริงที่มีได้เขียนขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายในการสอนเพียงอย่างเดียว
6. ควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความหลากหลายเพื่อใช้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน

สอดคล้องกับ Sanderson (1999) ที่เสนอแนวทางในการเลือกใช้เอกสารที่สมจริงดังต่อไปนี้

1. ควรเลือกเอกสารที่เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้
2. ควรเลือกเอกสารที่มีความเหมาะสมด้านข้อมูลความรู้ เช่น ความรู้ด้านวัฒนธรรม ความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านสาขาวิชา
3. ควรเลือกเอกสารที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และคำนึงถึงความยากง่ายของเอกสาร
4. ควรเลือกเอกสารที่เป็นเรื่องใหม่ ทันสมัย และผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่บ้าง
5. ควรเลือกบทความให้ตรงตามรูปแบบของภาษา และจุดมุ่งหมายในการใช้ เช่นเดียวกับ Graves, Juel, and Graves (2004) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ในการเลือกใช้เอกสารที่สมจริง ดังนี้

1. ความต้องการของผู้เรียน การเลือกและจุดมุ่งหมายในการเลือกเรื่องที่จะอ่าน
2. ความสนใจของผู้เรียน
3. ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านว่ามีมากน้อยเพียงใด
4. ระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งอาจมีความสามารถในการเรียนไม่เท่ากัน จึงควรปรับให้มีความพอดีโดยอาจใช้วิธีการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม

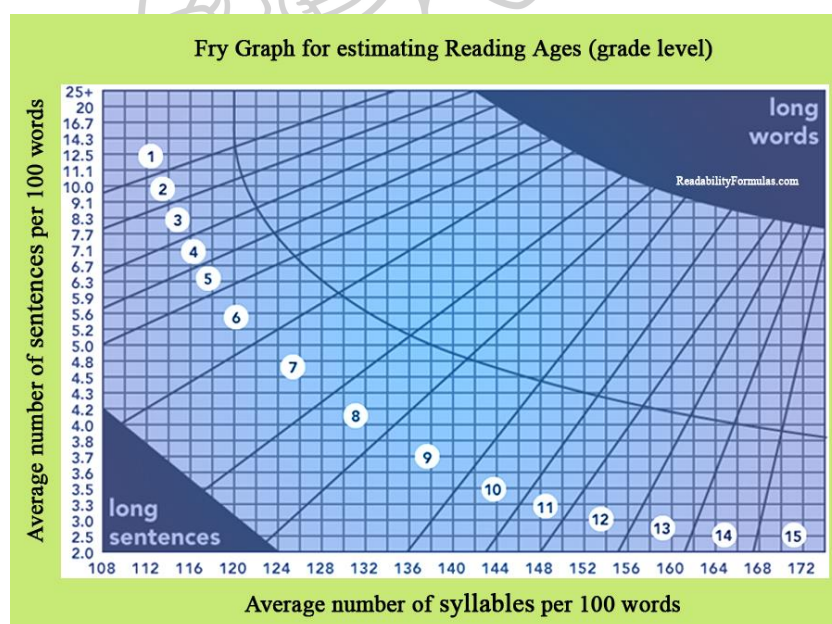
ในการพิจารณาเลือกเอกสารที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนนั้น นลินี บำเรอราช (2545) ได้เสนอหลักในการพิจารณาคัดเลือกเอกสารหรือบทความ ดังต่อไปนี้

1. หากบทความนั้นมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยและทราบความหมายมาก่อน หรือเป็นคำที่พบบ่อยๆในชีวิตประจำวัน จัดว่าเป็นบทความที่ง่าย แต่ถ้าในบทความมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่เคยพบมาก่อน หรือไม่มีโอกาสใช้ในชีวิตประจำวัน จัดว่าเป็นบทความที่ยาก
2. หากประโยคที่อยู่ในบทความนั้น เป็นประโยคสั้นๆ แต่ละประโยคมีจำนวนคำไม่มาก ประโยคนั้นก็จะง่าย แต่ถ้าเป็นประโยคที่ยาวและมีการขยายความในประโยคอย่างซับซ้อน โดยดูจากจำนวนคำในประโยคซึ่งมีมาก จัดว่าเป็นข้อความที่ยาก
3. หากในบทความนั้นมีการเรียงประโยคต่างๆไปตามลำดับความ ไม่ซับซ้อน จัดว่าเป็นบทความที่ง่าย แต่ถ้าประโยคมีความซับซ้อนก็จะเป็นบทความที่ยาก
4. บทความที่มีโครงสร้างแบบความเรียงหรือสารคดีสั้นๆ ย่อมง่ายกว่าบทความที่มีโครงสร้างแบบบทความ หรือนวนิยาย

5. หากในบทอ่านมีสิ่งชี้้นำลักษณะต่างๆ เช่น การเว้นวรรค การย่อหน้า การกำหนดหัวเรื่อง การให้ภาพรวมก่อนเริ่มอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและเร็วขึ้น

ในการพิจารณาเกี่ยวกับความยากง่ายของบทอ่านนั้น (Fry, 1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ และแบ่งระดับความสามารถทางการอ่านตามระดับชั้นเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา โดยใช้หลักการวิเคราะห์ความยาวของประโยค และจำนวนพยางค์ของคำที่ใช้ ถ้าใน 1 คำ มีจำนวนพยางค์มาก จัดว่าเป็นคำยาก ถ้ามีจำนวนพยางค์น้อย จัดเป็นคำง่าย และประโยคที่มีจำนวนคำมาก จัดเป็นประโยคยาก ส่วนประโยคที่มีจำนวนคำน้อย จัดเป็นประโยคง่าย วิธีการของ Fry มีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มข้อความตอนใดตอนหนึ่งของบทอ่านมา 100 คำ
2. นับจำนวนพยางค์ของคำ 100 คำที่สุ่มมานั้น แล้วจัดไว้ เนื่องจากคำบางคำมีหลายพยางค์ ดังนั้นจำนวนพยางค์ย่อมมากกว่า 100
3. นับจำนวนประโยคของคำ 100 คำที่สุ่มมานั้นว่ามีกี่ประโยค แล้วจัดไว้ หากมีเศษคำของประโยค ให้ปัดเศษได้
4. นำจำนวนพยางค์ และจำนวนประโยคที่นับได้มากำหนดตำแหน่งเพื่อหาจุดตัดบนกราฟของ Fry ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าบทอ่านนั้นมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นใด

ภาพที่ 1 กราฟหาค่าความยากง่ายของบทอ่านตามวิธีของ Fry

จากแนวคิดข้างต้นที่กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่าการเลือกเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่างๆ ได้แก่ ความต้องการของผู้เรียน จุดประสงค์ในการเรียนรู้ ความน่าสนใจ ความทันสมัยของเอกสาร ความถูกต้องชัดเจน

ของเอกสาร ระดับของผู้เรียน ความยากง่าย ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่าน และโอกาสที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเอกสารที่สมจริงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการใช้ภาษามากขึ้น

การพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษ

การใช้สื่อการเรียนการสอนมีแนวโน้มได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียน โดยเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและน่าสนใจ สามารถสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น อันเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะและองค์ประกอบของสื่อการเรียนการสอน

Smith (1994) กล่าวถึง การสร้างสื่อการสอนอ่าน-เขียนว่า จำเป็นต้องนำข้อความที่เหมาะสมและมีคุณค่าเพื่อใช้เป็นสื่อการอ่าน โดยคำนึงถึงผู้อ่าน เป้าหมาย และบริบทในการเขียน เพื่อทำให้เกิดกระบวนการอ่าน-เขียนที่มีพื้นฐานมากจากการเรียนรู้ที่แท้จริง และมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างมีความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ Jordan (1997) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญโดยเป็นสื่อกลางในการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เช่นเดียวกับ Hutchinson and Waters (1999) ที่กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านเนื้อหาทางภาษาที่มีความซับซ้อน ทั้งนี้ เสงี่ยม โตรัตน์ (2534) ได้กล่าวว่า ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมนั้น จะต้องอยู่บนแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างมีจุดหมายตามความต้องการของตน ดังนั้น ภาษาที่ใช้ควรเป็นตัวอย่างของภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ Hutchinson and Waters (1999) และ Nunan (1999) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ 4 ข้อ ได้แก่ 1) ข้อมูลทางภาษา (Input) เป็นข้อมูลที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกิจกรรม ผู้สอนจะป้อนข้อมูลทางภาษาในรูปแบบข้อความ บทสนทนา วิดิทัศน์ แผนภูมิ หรือข้อมูลต่างๆที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งมาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 2) การเน้นเนื้อหา (Content focus) เป็นนำเสนอเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อความหมาย หรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเนื้อหาดังกล่าวอาจอยู่ในรูปแบบที่เป็นข้อความที่เป็นเนื้อหาทางภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือเนื้อหาที่ไม่ใช่ข้อความ เช่น รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ก็ได้ 3) การเน้นภาษา (Language focus) ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการทำกิจกรรมหรือภาระงาน และมีโอกาสศึกษาแต่ละส่วนของภาษาและมองภาพรวม เพื่อนำมาไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และ 4) ภาระงาน

(Task) เป็นจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษามาใช้ได้จริง ซึ่งภาระงานที่ดีควรเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สัมพันธ์กับการเน้นเนื้อหาและการเน้นภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตภาษาเป้าหมายได้

Howard and Major (2004) กล่าวถึงองค์ประกอบของสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ คือ 1) ผู้เรียน (Learners) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่ควรคำนึงถึง ทั้งในด้านความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนควรทำการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Need analysis) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) หลักสูตร (The curriculum) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการสร้างสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และจุดประสงค์การเรียนรู้ 3) ทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก (The resources and facilities) เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในการกำหนดข้อจำกัดของสื่อการเรียนการสอนที่จะนำไปใช้ เช่น สื่อที่สร้างขึ้นจำเป็นต้องเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตหรือไม่ และ 4) ความสามารถของผู้สร้างสื่อ (The competence) ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ และทักษะในการพัฒนาสื่อล้วนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างสื่อที่มีคุณภาพ

จากลักษณะและองค์ประกอบของสื่อการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดีนั้น ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ทั้งตัวผู้เรียนเอง ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมข้อมูลและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ เนื้อหาทางภาษา ภาระงาน หลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก และความสามารถของผู้สร้างสื่อ เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรคำนึงถึงเพื่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้อยู่บนแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างมีจุดมุ่งหมายตามความต้องการของตน

แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

ในการวางแผนจัดการเรียนการสอนภาษาที่ได้นั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเรียนรู้กระบวนการในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวทางในการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

Seels and Glasgow (1990) กล่าวว่า แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน โดยการกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนย่อยๆ ไปสู่หน่วยการเรียนใหญ่ๆ และสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบการสอน มีดังนี้

1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอ้างอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอ้างอิงจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้สื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า
ขั้นตอนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของ Seels and Glasgow มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดปัญหาการสอน โดยรวบรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน

2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางการเรียน และทัศนคติของผู้เรียน จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ

3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์

4. กำหนดกลวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ชี้นำเสนอเนื้อหา ชั้นการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น

5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียน

6. วางแผนผลิต และพัฒนาสื่อ มีการตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับแนวการสอนที่กำหนดไว้

7. วางแผนและกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ รวบรวมข้อมูลในชั้นการวัดผลการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงหรืออาจมีการทดสอบใหม่

8. วางแผนขั้นตอนในการใช้สื่อ

9. ดำเนินการสรุปประเมินผล

10. นำสื่อการเรียนการสอนที่ผลิตออกเผยแพร่

สอดคล้องกับ J. C. Richards and Rodgers (1991) ซึ่งเสนอความคิดเกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนการสอนว่า ผู้สร้างจะต้องมีทักษะในการวิเคราะห์เนื้อหา และต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการสอนคืออะไร

2. การคัดเลือกเนื้อหาที่จะสอนและการเตรียมรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

3. ลักษณะของภาระงาน และกิจกรรมการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการสอนหรือไม่

4. ผู้เรียนจะต้องมีบทบาทและทำกิจกรรมอะไร

5. ครูจะต้องมีบทบาท และทำกิจกรรมอะไร

6. สื่อการสอนควรมีบทบาทอย่างไร

นอกจากนี้ Hutchinson and Waters (1999) ได้กล่าวว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนสามารถทำได้โดยการคัดเลือกจากสื่อที่มีอยู่แล้ว โดยนำมาปรับปรุงแก้ไข หรืออาจจะสร้างใหม่ตามที่ต้องการก็ได้ เช่นเดียวกับ เสงี่ยม โตรัตน์ (2538) ที่ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการสอน โดยมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์เป้าหมายรายวิชา และทำการสำรวจแบบเรียนในท้องตลาด หากผู้สอนมีความพอใจใน

แบบเรียนนั้น สามารถนำมาปรับใช้ เพิ่มเติม หรือตัดแปลงตามแนวคิดของตนเองได้ แต่หากผู้สอนไม่พอใจแบบเรียนที่อยู่ในท้องตลาด สามารถพัฒนาแบบเรียนขึ้นมาใหม่ ควรทำการศึกษาขั้นตอนการพัฒนา และคัดเลือกเอกสารจากสื่อต่างๆ โดยการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวันเวลา แหล่งที่มา ของข้อมูล อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และความสามารถของผู้สอน

ในการสร้างเอกสารการสอนนั้น ครูควรแบ่งเอกสารออกเป็นหน่วยหรือบทเรียน (Unit) เช่นเดียวกับบทเรียนทั่วไป ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกคุ้นเคย และมีโอกาสได้ฝึกซ้ำๆจนเกิดความชำนาญและเกิดการเรียนรู้ในที่สุด ซึ่ง เสงี่ยม โตรัตน์ (2538) ได้กล่าวถึงการแบ่งขอบเขตเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละบทเรียนควรประกอบด้วย

1. จุดประสงค์ของหน่วยหรือบทเรียน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละหน่วยหรือบทเรียน
3. ลักษณะของกิจกรรม เช่น การอภิปราย การแบ่งกลุ่มย่อย หรือการทำงานคู่ เป็นต้น
4. ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาในแต่ละบทเรียน
5. การบรรยายเกี่ยวกับขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆในบทเรียน
6. การถ่ายโอนกิจกรรมของบทเรียนไปสู่การเรียนรู้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง
7. บทสรุป (มีหรือไม่มีก็ได้)
8. การประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยหรือบทเรียน

Howard and Major (2004) กล่าวว่า ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนนั้น ควรมีการปรับให้เข้ากับความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ และมีแนวเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน สื่อที่ดีควรส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา เช่น ส่งเสริมการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและกลวิธีต่างๆในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นทั้งรูปแบบและหน้าที่ทางภาษา นอกจากนี้ ควรออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ และใช้งานง่าย

จากแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ควรคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตรงกับความ ต้องการของผู้เรียน และควรคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ สื่อการสอนควรมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง เสริมสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน ในการคัดเลือกสื่อ สามารถทำได้โดยการคัดเลือกจากสื่อที่มีอยู่แล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไข หรือ สร้างใหม่ได้ นอกจากนี้ สื่อการเรียนการสอนที่ดีต้องผ่านการวิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน ภาระงาน ตลอดจนการวิเคราะห์บทบาททั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

การประเมินสื่อการเรียนการสอน

การประเมินสื่อการเรียนการสอนสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นการนำบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน และนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้จริง Nunan (1995) กล่าวว่า หลักในการประเมินสื่อการเรียนการสอนนั้น ควรพิจารณาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ ข้อมูลทางภาษาต้องมาจากเอกสารจริง กิจกรรมที่ใช้ควรเป็นการแก้ปัญหาซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ ส่วนภาระงานนั้น จะต้องสัมพันธ์กับการสื่อสารในชีวิตจริง โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกแนวเรื่อง และวิธีการที่จะเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนควรได้ฝึกภาษาจากภาระงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง โดยมีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนผ่านทางกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อและชุดการสอน โดยการประเมินผลของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) มีการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และ E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) การกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 หรือ 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัยอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ที่ระดับ 75/75 ซึ่งหมายความว่า เมื่อเรียนจากบทเรียนแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำบทได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75

ถ้าปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ทั้งคู่ แสดงว่าบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือบทเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน โดยผู้สอน 1 คนทดสอบกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ไม่เคยเรียนบทเรียนดังกล่าว โดยให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียน โดยมีการจับเวลาระหว่างการทำกิจกรรมและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประเมินผลการเรียนจากการทำแบบทดสอบประจำบทและแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ ถ้ายังไม่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ต้องแก้ไขปรับปรุงส่วนที่บกพร่อง เช่น เนื้อหา กิจกรรม ภาระงาน แบบทดสอบ

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือบทเรียน โดยผู้สอน 1 คนทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน) ที่ไม่เคย

เรียนบทเรียนดังกล่าว โดยดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 1 ทุกประการ เมื่อเสร็จกระบวนการแล้ว นำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทและแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกและปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่องเพื่อนำไปใช้ในขั้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม (Field testing)

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือบทเรียน โดยผู้สอน 1 คนทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น หรือประมาณ 30 คน โดยดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นตอนแบบกลุ่มทุกประการ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 ให้อยอมรับได้ว่า บทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ให้อยอมรับได้ว่า บทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ผู้วิจัยอาจปรับเปลี่ยนเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้นได้

หลักในการประเมินสื่อการเรียนการสอน และการหาประสิทธิภาพของบทเรียน ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นว่าบทเรียนซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรม ภาระงาน และแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนได้อย่างแท้จริง โดยมีการทดลองใช้บทเรียนดังกล่าวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ได้บทเรียนที่สมบูรณ์แบบ มีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ

ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง

คำขวัญประจำอำเภอ ได้แก่ เมืองคนงาม สรรพาศักดิ์สิทธิ์ พิพิธภัณฑสถานบ้าน ย่านการค้าอุตสาหกรรม แหล่งเพาะพันธุ์ปลาสวยงาม

ประวัติความเป็นมา

อำเภอบ้านโป่ง ตามตำนานกล่าวว่าเดิมเป็นอาณาจักรทวารวดี โดยมีชาวอินเดียเขมรตั้งหลักแหล่งอยู่ในดินแดนแถบนี้ และได้นำชื่อเมืองในประเทศอินเดียมาตั้งเป็นชื่อเมืองในแถบลุ่มแม่น้ำแม่กลองฝั่งตะวันออกว่า “ โกลสินารายณ์ “ ซึ่งได้แก่ตำบลท่าผาในปัจจุบัน ต่อมาในปีพุทธศักราช 2355 ได้มีการอพยพของชาวมอญเข้าทางด่านเจดีย์ 3 องค์ ตั้งถิ่นฐานบริเวณ 2 ฝั่ง ของลุ่มแม่น้ำแม่กลอง และส่วนหนึ่งออกมาตั้งถิ่นฐานในเขตตำบลนครชุมน์ ตำบลบ้านม่วง และตำบลคู้้งพะยอม ชาวมอญยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม มีการสร้างวัดมอญขึ้นหลายแห่งบริเวณชุมชนริมแม่น้ำ นอกจากชาวมอญแล้ว ในเวลาต่อมามีชาวจีนที่โยกย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานในอำเภอบ้านโป่ง และชาวลาวเวียงซึ่งสร้างบ้านเรือนอยู่ในชุมชนรอบๆเมือง

การตั้งเมืองบ้านโป่ง ตามจดหมายเหตุราชบุรี จุลศักราช 116 บันทึกไว้ว่าอำเภอบ้านโป่งเดิมตั้งอยู่บริเวณตำบลท่าผา หรือเรียกว่าอำเภوتاผา ต่อมาจุลศักราช 124 รัฐบาลไทยได้ทำการสร้างทางรถไฟสายใต้ขึ้น และเห็นว่าถ้าหากที่ตั้งของอำเภออยู่ที่ตำบลท่าผา อาจจะทำให้การคมนาคม

ในการสัญจรไม่สะดวก จึงได้ย้ายที่ตั้งอำเภอมาอยู่ที่ตำบลบ้านโป่งแทน และได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น อำเภอบ้านโป่ง จนถึงปัจจุบัน บ้านโป่งเป็นอำเภอที่เป็นศูนย์กลางความเจริญและการคมนาคมทาง ภาคตะวันตกของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์โดยสารที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ศูนย์กลางการผลิตปลาสวยงามที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และมีสถานีชุมทางรถไฟที่แยกไปได้ถึงสาม เส้นทาง

อาณาเขตและการปกครอง

อำเภอบ้านโป่ง มีเนื้อที่ประมาณ 366.6 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 15 ตำบล 182 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลบ้านโป่ง ตำบลท่าผา ตำบลกรับใหญ่ ตำบลปากแรต ตำบลหนองกบ ตำบลหนองอ้อ ตำบลดอนกระเบื้อง ตำบลสวนกล้วย ตำบลนครชุมน์ ตำบลบ้านม่วง ตำบลคุ้งพยอม ตำบลหนองปลาหมอ ตำบลเขาขลุ่ย ตำบลบึงไผ่ และตำบลลาดบัวขาว บ้านโป่งยังมีฐานะเป็น เทศบาลเมืองซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมทั้งตำบลบ้านโป่ง นอกจากนี้เทศบาลเมืองท่าผาเป็นอีกเมือง หนึ่งในอำเภอบ้านโป่ง ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมตำบลท่าผาทั้งหมดและบางส่วนของตำบลปากแรต

อำเภอบ้านโป่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดราชบุรี มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภotáมม่วง และอำเภotáมะกา (จังหวัดกาญจนบุรี)
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอโพธาราม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอกำแพงแสน และอำเภอเมืองนครปฐม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภotáมม่วง (จังหวัดกาญจนบุรี) และอำเภอโพธาราม

เศรษฐกิจ

บ้านโป่งเป็นสถานีชุมทางรถไฟ ซึ่งมีทางรถไฟสายตะวันตกแยกออกจากทางรถไฟสายใต้ เพื่อไปยังกาญจนบุรี และมีทางรถไฟอีกสายหนึ่งแยกไปสุพรรณบุรี เนื่องจากการลงทุนและเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมา บ้านโป่งกลายเป็นเมืองที่มีค่า GDP (Gross Domestic Product) หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุดในภูมิภาคตะวันตก มีอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานทักษะสูง เช่น อุตสาหกรรมผู้ต่อรถโดยสารขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมผลิตน้ำตาล อุตสาหกรรมผลิตเยื่อ และกระดาษ อุตสาหกรรมผลิตกระดาษ อุตสาหกรรมเซรามิก และอุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น

การคมนาคม

อำเภอบ้านโป่ง อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ฯ ประมาณ 75 กม. โดยสามารถเดินทางมาได้ ดังนี้

1. ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ฯ ใช้ ถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4) วิ่งตรงผ่าน จังหวัดนครปฐม และเข้าสู่แยกวัดจันทร์ - สระกระเทียม เข้าสู่ อ.บ้านโป่ง ที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323

2. ทางรถไฟ มีแยกเป็น 3 สาย

2.1 สายใต้ สุดปลายทางที่อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา ขึ้นรถไฟได้ที่สถานีรถไฟบ้านโป่ง

2.2 สายสุพรรณบุรี แยกออกจากชุมทางหนองปลาตุก สุดปลายทางที่จังหวัดสุพรรณบุรี ขึ้นรถไฟได้ที่สถานีรถไฟชุมทางหนองปลาตุกหรือสามารถซื้อตั๋วได้ที่สถานีรถไฟบ้านโป่ง เพื่อไปขึ้นที่ป้ายหยุดรถไฟถนนทรงพลได้

2.3 สายน้ำตก แยกออกจากชุมทางหนองปลาตุก สุดปลายทางที่อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเส้นทางนี้คือจุดเริ่มของทางรถไฟสายมรณะ ขึ้นรถไฟได้ที่สถานีรถไฟบ้านโป่ง แห่งที่ 2 ถนนทรงพล

3. การเดินทางมายังอำเภอบ้านโป่ง มีรถออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสารสายใต้ ทุกวัน เวลา 05.30-22.00 น.

สถานที่ท่องเที่ยว

1. บึงกระจับ เป็นบึงน้ำจืดและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตก ตั้งอยู่ในบริเวณวัดบึงกระจับ เป็นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ มีร้านอาหารเรียงรายกันบริเวณริมบึง บางช่วงจะมีการนำเจ้ทสกีมาเล่นที่นี่

2. ตลาดกลางปลาสวยงาม เป็นแหล่งซื้อขายพันธุ์ปลาสวยงามและสัตว์เลี้ยงที่สำคัญของประเทศ ภายในมีร้านอาหาร ร้านค้า ตลาด และสนามฟุตบอลหญ้าเทียมขนาดใหญ่

3. สระน้ำโกสินารายณ์ ตั้งอยู่ใกล้กับเมืองโบราณโกสินารายณ์ซึ่งอยู่ภายในเขตโรงงานกระดาษเครือเอสซีจี พื้นที่สาธารณะปัจจุบันจึงเหลือเพียงส่วนของสระน้ำเท่านั้น

4. พิพิธภัณฑ์วัดม่วง เป็นแหล่งค้นคว้าประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นชาวมอญซึ่งอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในอำเภอบ้านโป่ง

เหตุการณ์สำคัญ

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพญี่ปุ่นได้นำเชลยศึกพันธมิตรที่กวาดต้อนขึ้นรถไฟมาลงที่สถานีบ้านโป่งเพื่อส่งต่อไปยังค่ายหนองปลาตุก ซึ่งเป็นค่ายสำหรับเชลยศึกที่ถูกเกณฑ์มาในการก่อสร้างทางรถไฟสายมรณะเชื่อมต่อระหว่างไทยกับพม่า จุดเริ่มต้นของสถานีรถไฟสายนี้คือ สถานีหนองปลาตุก อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำการซ่อมบำรุงบางส่วนของเส้นทางดังกล่าว เพื่อเปิดการเดินทางตั้งแต่สถานีหนองปลาตุกจนถึงสถานีน้ำตก เส้นทางสายนี้มีการเดินรถทุกวัน และจัดรถไฟขบวนพิเศษสายกรุงเทพ-น้ำตกทุกวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ

เหตุการณ์ไฟไหม้ที่ตลาดบ้านโป่งในปี 2497 ถือเป็นหนึ่งเหตุการณ์ไฟไหม้ครั้งรุนแรงที่สุดครั้งหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียและนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่บ้านโป่ง เพลิงได้เผาผลาญตัวเมืองบ้านโป่งทั้งตลาด สูญเสียกว่า 100 ล้านบาทซึ่งเป็นจำนวนเงินมหาศาลเมื่อเทียบกับค่าครองชีพในขณะนั้น มีการระดมรถดับเพลิงทั้งจากกรุงเทพฯ และนครปฐมมาช่วยกันดับไฟ ในครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ทรงเสด็จมาয়ั้งที่เกิดเหตุโดยไม่มีกำหนดการ และไม่มีใครคาดคิด ทรงพระราชทานความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้ประสบภัย ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของการเสด็จฯเยี่ยมราษฎรหลังจากเสด็จขึ้นครองราชย์ ทำให้ชาวบ้านโป่งได้รับขวัญกำลังใจที่ดี และมีพลังที่จะสู้ชีวิตต่อไป

หลังเหตุการณ์ไฟไหม้ในครั้งนั้น มีการปรับเปลี่ยนผังเมืองใหม่ จากเมืองที่มีแต่อาคารบ้านเรือนทำด้วยไม้หลังคามุงกระเบื้อง มีตรอกซอกซอยคดเคี้ยว กลับกลายเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยอาคารพาณิชย์สมัยใหม่ในยุคนั้น ที่ถนนสายหลักใจกลางเมือง มีการสร้างหอนาฬิกาอยู่ทางทิศเหนือ และวงเวียนน้ำพุอยู่ทางทิศใต้ มีการตัดแบ่งแยกซอยและถนนอย่างเป็นระเบียบมากระทั่งทุกวันนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้องานวิจัยออกเป็น 2 ด้านได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้า พบว่างานวิจัยด้านการอ่านสำหรับนักเรียนระดับอาชีวศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่เน้นทางด้านวิชาชีพเฉพาะ ขณะที่งานวิจัยการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษายังมีน้อยมาก ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาและนักเรียนในระดับใกล้เคียงกัน ดังต่อไปนี้

ทัศนพรรณ แยมคง (2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนตรุณาราชบุรี ผนึกวิชาการ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกอ่านของนักเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี

ต่อแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจมีค่า 80.08/79.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกอ่านสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจอยู่ในระดับดีทุกบท เช่นเดียวกับ อุบลรัตน์ อ่วมดวง (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตโกลกังวล เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพจำนวน 8 บท แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพมีค่าเท่ากับ 82.48/81.83 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ นอกจากนี้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

นอกจากนี้ การนำเอกสารที่สมจริงมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดีขึ้น งานวิจัยของ ผกาภรณ์ ผดุงกิจ (2552) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารที่สมจริง จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ไพรินทร์ (2554) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เอกสารที่สมจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนา

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการใช้เอกสารที่สมจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 24 คน ซึ่งมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้เอกสารที่สมจริง จำนวน 14 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินตนเองด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนอ่านโดยการใช้เอกสารที่สมจริง สอดคล้องกับข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมและแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านสูงขึ้น

เช่นเดียวกับงานวิจัยของ รัตนาวรรณ อารมย์ดี (2555) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เอกสารที่สมจริงโดยอิงการสอนเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานเพื่อใช้ในการชีวิตการทำงานประจำวันของพนักงานฝ่ายโรงงานของบริษัท เอไอพี จำกัด ซึ่งเป็นกรณีศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานจำนวน 8 คน จากแผนกโรงงาน แผนกผลิต แผนกคลังสินค้า และแผนกขนส่ง ซึ่งก่อนการทดลองไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ รู้จักเพียงคำสั้นๆ ง่ายๆ เช่น “OK” และ “Thank you” เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบภาคปฏิบัติ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปผลคะแนนการสอบภาคปฏิบัติและเปรียบเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ รวมทั้งสรุปความคิดเห็นจากแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการสอบภาคปฏิบัติหลังการเรียนการสอนของผู้เรียนทุกคนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนการสอนในทุกๆ ทักษะ ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนสูงที่สุดคือ 17 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.67 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้รับการพัฒนาขึ้นในระหว่างที่เรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการพูด ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเป็นประโยคได้ และมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้อเอกสารที่สมจริงโดยอิงการสอนเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ ผู้เรียนทุกคนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้ทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ซึ่งได้พบว่าการใช้เอกสารที่สมจริงโดยอิงการสอนเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้อเอกสารที่สมจริงข้างต้นนี้ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาทางการอ่านที่สูงขึ้น นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสื่อการอ่านที่ผู้วิจัยเหล่านี้จัดทำขึ้น กิจกรรมการสื่อสารมีความน่าสนใจ สร้างความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ และทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ไปพร้อมๆ กันในระหว่างที่เรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการพูด ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเป็นประโยคได้โดยไม่ต้องกังวลกับความถูกต้องทางไวยากรณ์จนเกินไป

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ หรือเป็นการวิจัยเพื่อทดลองใช้วิธีการตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไปพร้อมกับวิธีการอื่นด้วย Shen, Sung, and Raleigh (2001) ได้ทำการศึกษาที่ Ming Chaun University ไต้หวัน และ the University of Northern Virginia ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนโครงสร้างประโยคในการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้ที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่สามารถปรับปรุงการอ่านเพื่อความเข้าใจได้หรือไม่ ซึ่งเทคนิคในการสอนอ่านประกอบด้วยการใช้ความรู้เดิมในการคาดเดาจากหัวเรื่องที่จะอ่าน การอ่านแบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อมูลทั่วไป การหาใจความสำคัญและรายละเอียดประกอบของแต่ละย่อหน้า การระบุหัวเรื่อง การโต้แย้ง และความรู้สึกของผู้เขียน นักศึกษาได้รับการส่งเสริมให้เดาความหมายของคำศัพท์จากโครงสร้างไวยากรณ์และบริบทแวดล้อม นักศึกษาได้ทำการสอบก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นการสอบเกี่ยวกับความเข้าใจ คำศัพท์ และสำนวนในบริบทที่เรียน ในการทดลองที่ไต้หวัน ได้มีการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพของการใช้เทคนิคนี้สำหรับการสอนอ่านด้วย ผลการศึกษาจากทั้งสองสถาบัน พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยวิธีการนี้ และมีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ Lungu (2012) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนแบบดั้งเดิมในด้านผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 8 จากโรงเรียนสองแห่งในประเทศแซมเบีย รวมทั้งสิ้น 563 คน การศึกษาคั้งนี้มีขึ้นเนื่องจากในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา นักภาษาศาสตร์และผู้สอนภาษาถกเถียงกันว่าทักษะการอ่าน การเขียน และทักษะด้านอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับแนวทางหรือวิธีการในการสอน กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบดั้งเดิม ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทำการทดลองสอนทั้งสองกลุ่มในระยะเวลา 1 ภาคเรียน มีการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีการใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการทดสอบหลังจากการเรียนหนึ่งเทอมผ่านไป ผลการศึกษาพบว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านและการเขียนมากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม อย่างไรก็ตามความสำเร็จของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับแนวทางหรือวิธีการสอนเท่านั้น ยังมีปัจจัยอื่นๆที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น แรงจูงใจของครูผู้สอน ประสิทธิภาพของครูผู้สอน ภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน และสื่อการสอน เช่นเดียวกับ Mermelstein (2014) ได้ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน EFL โดยใช้วิธีการอ่านแบบ Extensive Reading ควบคู่ไปกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการทดลองกับนักศึกษา 87 คน โดยแบ่ง

ออกเป็นกลุ่มทดลอง 46 คน และกลุ่มควบคุม 41 คนในระยะเวลา 12 สัปดาห์ ที่มหาวิทยาลัยไต้หวัน ระหว่างการทดลองมีการสอนวัตระดับการอ่านอย่างเป็นทางการสองครั้ง และการสอบแบบไม่เป็นการอีกสองครั้ง ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้ใช้วิธีการอ่านแบบ Extensive Reading ควบคู่ไปกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งถือผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง มีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอนแบบดั้งเดิมโดยยึดครูเป็นจุดศูนย์กลาง

นอกจากนี้ (Blanton, 2015) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสองแนวทางในการสอนภาษาต่างประเทศ คือการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนด้วยการอ่านและการเล่าเรื่อง (TPRS) โดยเปรียบเทียบในด้านแรงจูงใจในการเรียนและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เนื่องจากแนวการสอนทั้งสองแบบนี้มีความโดดเด่นใน 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมาและยังไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ระหว่างนักวิจัยและผู้สอนภาษาที่สองว่าแนวทางใดดีที่สุดที่จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวสเปน 117 คนในระดับมัธยม ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มเพื่อทดลองแต่ละแนวทาง มีการทดสอบด้วยแบบทดสอบเพื่อวัดแรงจูงใจ และทดสอบความชำนาญในการใช้ภาษา ผลการศึกษาพบว่า แนวการสอนแบบ TPRS ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองในระดับที่สูงกว่า ในขณะที่แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในระดับที่สูงกว่าทั้งในด้านการอ่าน การเขียนและการฟัง ในขณะที่ Gozdosova (2015) ได้ทำการวิจัยเพื่อนำเสนอหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับบทเรียนภาษาอังกฤษที่ Gastronomy vocational school ในสาธารณรัฐเช็ก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษที่วิทยาลัยแห่งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนสายอาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นคุณค่าของการนำกิจกรรมการสื่อสารมาสู่บทเรียน ซึ่งสร้างความสนุกสนานและเห็นประโยชน์ของการฝึกเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีผลการเรียนและพฤติกรรมในห้องเรียนที่ดีขึ้นแม้จะเป็นระยะเวลาช่วงสั้นๆระหว่างการทดลองนี้ จึงมีความเห็นว่าควรนำหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ต่อไปในระยะยาวเพราะได้เห็นประสิทธิภาพและคุณภาพการสอนโดยรวมที่ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่าการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุดนั้น ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนโดยใช้เอกสารที่สมจริงโดยอิงการสอนเพื่อการสื่อสาร มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนเพราะการใช้เอกสารที่สมจริงสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

งานวิจัยในประเทศ

งานศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน อมรรรัตน์ นัตดาหลง (2551) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจำนวน 8 บท กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 10 บทเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 80.54/82.42 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านมีค่าสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในระดับสูงทุกบทเรียน เช่นเดียวกับ ทศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น นครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนักบุญเปโตร อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว รวมทั้งเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านตามเกณฑ์ 75/75 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้แบบฝึกมีรูปแบบที่หลากหลาย มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม มีรูปภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม และมีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 79.92/82.58 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดนครปฐม สนุกสนานในการร่วมกิจกรรม และสามารถตอบคำถามได้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกอยู่ในระดับมาก

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม และเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการตลอดจนเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/77.17 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชเพียอาแว (2556) เรื่องการพัฒนาสื่อการอ่านเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้ของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนประกอบในการพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษ ศึกษาผลของสื่อการอ่านเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้สื่อการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมสุโหงปาตี จังหวัดนราธิวาส จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสื่อการอ่านที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการสอดแทรกเทคนิคการอ่านในสื่อการอ่าน และการใช้เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนใต้ ช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้สื่อการอ่าน มีความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนใต้ เช่น อาหารประจำท้องถิ่น วันหยุดเทศกาล และสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังพบว่า สื่อการอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาอีกด้วย

เช่นเดียวกับ ปัญหา แร่เพชร (2559) ที่ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และเพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 หมู่ที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 33 คน เครื่องมือ

ที่ใช้ในการทดลองคือ แบบฝึกทักษะการอ่านจำนวน 8 บท แผนการสอนจำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน และแบบวัดเจตคติของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยแบบวัดเจตคติที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านมีค่าเท่ากับ 79.81/81.52 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการเรียนโดยใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษามีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการอ่านอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยมีความสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น สนุกสนานในการร่วมกิจกรรม และต้องการให้บทเรียนมีรูปแบบและกิจกรรมที่หลากหลาย มีรูปภาพประกอบสีสันสวยงาม นอกจากนี้ยังพบว่า สื่อการอ่านยังช่วยเพิ่มความรุ้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งมีทั้งงานวิจัยโดยใช้เอกสารที่สมจริงในท้องถิ่น และงานวิจัยการใช้สื่อที่มีเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่น และพบว่า สื่อการอ่านเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น Demircan (2004) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาผลกระทบของเอกสารที่สมจริงต่อการพัฒนาความรู้ทางไวยากรณ์ การจดจำ และความคิดเห็นของนักเรียนเกรด 9 ที่เรียนภาษาอังกฤษ ในประเทศตุรกี โดยทำการเปรียบเทียบกับสื่อการสอนแบบดั้งเดิมและหนังสือเรียน โดยมีครู 17 คนและนักเรียน 54 คนจากโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในประเทศตุรกี เข้าร่วมในการทดลองนี้ มีการสอบก่อนและสอบหลังทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วให้กลุ่มทดลองได้ใช้เอกสารจริงในการเรียนไวยากรณ์ที่ออกแบบมา 2 บท นอกจากนี้ยังมีแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อบทเรียนที่ใช้ในการทดลองนี้ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองประสบความสำเร็จในการพัฒนาและการจดจำความรู้ทางไวยากรณ์ได้ดีในระหว่างที่ใช้เอกสารจริงในห้องเรียน ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นในทางที่ดีต่อการนำเอกสารจริงมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่นเดียวกับ Marwan (2014) ที่ได้ศึกษาเรื่องการปรับปรุงการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เอกสารที่สมจริงสำหรับนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซียซึ่งนักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ รู้สึกเบื่อต่อเอกสารและแบบฝึกหัดที่มีอยู่ และรู้สึกกดดันเป็นอย่างมากในขณะที่อ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองเป็นนักเรียนจำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสังเกต แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์ ผลการทดลองพบว่า การใช้เอกสาร

ที่สมจริงได้ช่วยปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถรับรู้ข้อมูลจากบทอ่านได้เป็นอย่างดี สร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่าน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อมได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับบทอ่านและเรื่องราวที่คุ้นเคยได้ง่ายขึ้น ดังที่ Hakim (2015) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย เนื่องจากนักเรียนมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจกับบทอ่านในแบบเรียนซึ่งเป็นเรื่องไกลตัว และมีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยาก ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการสื่อการอ่านซึ่งนำเสนอเรื่องที่คุ้นเคย วัฒนธรรม สังคม วิถีชีวิต และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เพื่อดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สื่อการอ่าน ซึ่งได้แก่ บทเรียน 14 บท พร้อมด้วยสื่อการฟัง และ คู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่เกิดจากบทอ่านในแบบเรียนซึ่งเป็นเรื่องไกลตัวนักเรียน สามารถแก้ปัญหาได้โดยใช้บทเรียนที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ซึ่งมีความน่าสนใจ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจากบทอ่านเหล่านี้ และทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน และฝึกตอบคำถาม นอกจากนี้ ยังพบว่าสื่อการฟังสามารถใช้เป็นตัวอย่างสำหรับการอ่านออกเสียงได้ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Egcas et al. (2017) ที่ได้ทำการศึกษาว่าหลักสูตรท้องถิ่นจะช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนเกรด 8 หรือไม่ โดยทำการวิจัยกับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในประเทศฟิลิปปินส์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้บทอ่านตามหลักสูตรท้องถิ่น ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมใช้บทอ่านตามแบบเรียนปกติของหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนเกรด 8 ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น จากระดับ approaching proficient เป็นระดับ proficient ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรท้องถิ่นช่วยเพิ่มระดับของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน เพราะนักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ง่าย ซึ่งสรุปได้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อเกี่ยวกับท้องถิ่น ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสายอาชีพสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง เช่น การใช้กิจกรรมก่อนการอ่านเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน การสร้างความสนใจ การอธิบายให้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการอ่าน การได้เรียนรู้วัฒนธรรมของใหม่ๆ การใช้เอกสารที่สมจริงจากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีเรื่องราวที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียน

ได้เห็นการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริง การนำกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารซึ่งมีกิจกรรมคู่ หรือ กิจกรรมกลุ่ม จะช่วยสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียนและทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนสายอาชีพส่วนใหญ่เป็นการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่มีเนื้อหาเน้นทางด้านวิชาชีพเฉพาะแต่เพียงอย่างเดียว งานวิจัยที่เน้นด้านการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารยังมีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาที่เน้นทั้งด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการสื่อสารในงานอาชีพ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้าง บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลจากเอกสารที่สมจริงจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ โดยนำมาใช้กับกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร แม้ว่าจะมีข้อจำกัดบางอย่างของ เอกสารที่สมจริงเช่น คำศัพท์ยากเกินไป โครงสร้างประโยคค่อนข้างซับซ้อน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ คัดเลือกเนื้อหาโดยคำนึงถึงระดับความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์หรือความหมายของคำศัพท์ และทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น นำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะด้านอื่นๆที่จำเป็นในการสื่อสารในชีวิตจริง สร้างนิสัยรัก การอ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการประกอบ อาชีพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นให้ได้ ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 180 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
  - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
  - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ ทั้งนี้รวมเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 18 คาบ

รูปแบบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest- Posttest Design) ตามรูปแบบดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

T1	แทน	การทดสอบก่อนการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
X	แทน	การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
T2	แทน	การทดสอบหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบเนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 จากการวิเคราะห์แนวเรื่องพื้นฐานของสภาวะยุโรปและเนื้อหาภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (2000-1202)
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น โดยมีการสอบถามความคิดเห็น 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านรูปแบบของ

บทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณประโยชน์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 8 บท โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดเนื้อหาของบทเรียน

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 หมวดวิชาทักษะชีวิต กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ตามกรอบมาตรฐานสมรรถนะ ด้านการอ่านเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ รวมทั้งศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) ตามรายละเอียด ดังนี้

ปฏิบัติเกี่ยวกับ การฟัง-ดู พูด อ่าน เขียน การฟัง-ดู เรื่องราวต่างๆ บันทึกคติจากสื่อโสตทัศน์ การสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดเกี่ยวกับการเดินทาง ท่องเที่ยว การบอกทิศทาง การบอกตำแหน่งที่ตั้ง สิ่งบันเทิง การซื้อ-ขาย การต้อนรับ การสนทนาทางโทรศัพท์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ขั้นตอนการปฏิบัติ การอ่านเรื่องทั่วไป ข้อความ กำหนดการ ป้ายประกาศต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวันจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ การใช้ภาษาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแหล่งเรียนรู้หรือฝึกฝนกับเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. ศึกษาแนวเรื่อง (Themes) ในระดับสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ที่จะนำมากำหนดหัวข้อเรื่อง (Topics) สำหรับข้อมูลท้องถิ่น โดยดูจาก 14 แนวเรื่องพื้นฐานตามที่สภายุโรปกำหนดไว้ใน CEFR (2006: 51-52) ได้แก่ 1. Personal Identification 2. House and Home, Environment 3. Daily life 4. Free time and Entertainment 5. Travel 6. Relations with Other People 7. Health and Body Care 8. Education 9. Shopping 10. Food and Drink 11. Services 12. Places 13. Languages 14. Weather

3. ศึกษาแนวเรื่องจากแบบเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในสถาบันอาชีวศึกษา โดยเรียงเรียงขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ Real Life English 2 (วิเชียร ไชยวุฒิ, 2556) และ Real Life English 2 (ทวี โอมาก และสนฉัตร แยมสระโสม, 2556) โดยได้วิเคราะห์แนวเรื่องดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แนวเรื่องจากกรอบมาตรฐานสมรรถนะ สภายุโรป และหนังสือที่เกี่ยวข้อง

แนวเรื่องจากกรอบ มาตรฐานสมรรถนะ หมวดวิชาทักษะชีวิต กลุ่มวิชา ภาษาต่างประเทศ ในด้านการอ่าน	แนวเรื่องในระดับ สื่อสาร ของสภายุโรป	Real Life English 2 (ทวี โอมาก และสนฉัตร แย้มสระโสม, 2556)	Real Life English 2 (วิเชียร ไชยวุฒิ, 2556)
1. Travel and Tourism 2. Giving Directions 3. Locations 4. Entertainment 5. Buying and Selling 6. Food and Drink 7. Languages and Culture 8. Visitors 9. Instructions 10. Signs and Notices 11. Information Technology 12. Interesting Articles	1. Personal Identification 2. House and Home, Environment 3. Daily life 4. Free time and Entertainment 5. Travel 6. Relations with Other People 7. Health and Body Care 8. Education 9. Shopping 10. Food and Drink 11. Services 12. Places 13. Languages 14. Weather	1. Dates and Time 2. Food and Drink 3. At the Restaurant 4. Vacations 5. Shopping 6. Sports 7. Countries, Nationalities and Languages 8. In the Street 9. At the Office 10. Fiction and Non-Fiction	1. Describing People 2. Talking about Jobs 3. Shopping for Clothes 4. Giving Directions 5. Eating in Restaurants 6. Making a call 7. Travelling Around

จากตารางที่ 6 ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบ วิเคราะห์แนวเรื่อง โดยดูความสัมพันธ์ระหว่างแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อสรุปเป็นแนวเรื่องหลักได้ทั้งสิ้น 6 แนวเรื่อง ดังนี้

3.1 บุคคล (Person) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ การบรรยายลักษณะของคน (Describing people) ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ (Relations with other people) การศึกษา (Education) งาน (Job) สุขภาพ (Health) ชีวิตประจำวัน (Daily life) ภาษาและวัฒนธรรม (Languages and cultures) ประเทศและสัญชาติ (Countries and Nationalities)

3.2 ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม (House and Home, Environment) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ ที่ตั้ง (Location) สถานที่ (Places) อากาศ (Weather)

3.3 การเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel and Tourism) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ การเดินทางไปรอบๆ (Travelling Around) การบอกทิศทาง (Giving Directions) ในถนน (In the Street) สัญลักษณ์และป้ายประกาศ (Signs and Notices) วันหยุดพักผ่อน (Vacations) วันและเวลา (Dates and Time)

3.4 เวลาว่างและความบันเทิง (Free time and Entertainment) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ กีฬา (Sports) เรื่องอ่านเล่นและเรื่องสารคดี (Fiction and Non-Fiction)

3.5 อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drink) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ ที่ร้านอาหาร (At the Restaurant) การรับประทานอาหารในร้านอาหาร (Eating in Restaurant)

3.6 การบริการ (Services) ครอบคลุมแนวเรื่องย่อย ซึ่งได้แก่ การซื้อและการขาย (Buying and Selling) ผู้มาเยือน (visitors) การซื้อของ (Shopping) ที่ทำงาน (At the Office) การโทรศัพท์ (Making a Call) คำแนะนำ (Instructions) และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)

4. ศึกษาประวัติความเป็นมาและเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง จากวารสารเอกสารแนะนำสถานที่สำคัญ และเว็บไซต์แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง โดยเลือกดูข้อมูลที่สอดคล้องกับแนวเรื่องที่สามารถใช้ได้ เพื่อนำมาจัดทำแบบสำรวจหัวข้อท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจหรือต้องการเรียน แนวเรื่องที่รวบรวมได้ มีดังนี้คือ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง (General Information of Ban Pong)

ผู้คนและเรื่องราวในอดีต (People and History)

สถานที่ที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ (Historical Attractions)

การเดินทาง (Travel)

อาหารและเครื่องดื่ม (Food & Drink)

สถานที่เล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ (Sports and Recreation Places)

อุตสาหกรรมและการบริการ (Industries and Services)

ประเพณีและเทศกาลต่างๆ (Culture and Festivals)

5. จัดทำแบบสำรวจหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่งที่นักเรียนสนใจหรือต้องการเรียน โดยสร้างขึ้นตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา และแก้ไขปรับปรุงก่อนจะนำไปสำรวจกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลการสำรวจปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ผลการสำรวจความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อท้องถิ่นที่นักเรียนต้องการเรียน

หัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นอำเภอบ้านโป่ง	ระดับความต้องการ (จำนวนคน)					ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่ง							
1.1 ที่ตั้ง และอาณาเขต	9	10	7	2	2	3.73	2
1.2 ประชากร และการปกครอง	6	8	12	1	3	3.43	5
1.3 เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม	8	10	7	3	2	3.63	3
1.4 การคมนาคม	7	11	8	1	3	3.60	4
1.5 สถานที่สำคัญ	11	9	5	3	2	3.80	1
2. ผู้คนและเรื่องราวในอดีต							
2.1 ตำนานศาลเจ้าแม่เบิกไพร	5	9	8	6	2	3.30	5
2.2 ชนชาติต่างๆและการตั้งถิ่นฐานในบ้านโป่ง	11	8	7	3	1	3.83	1
2.3 จุดเริ่มต้นของทางรถไฟสายมรณะ	9	6	12	2	1	3.67	3
2.4 ไฟไหม้ครั้งใหญ่ ปี 2497	10	9	6	3	2	3.73	2
2.5 ค่ายหลวงบ้านโป่ง	7	6	11	3	3	3.37	4
3. สถานที่ที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์							
3.1 พิพิธภัณฑสถานบ้านวัดม่วง	12	6	9	3	0	3.90	2
3.2 พิพิธภัณฑสถานชุมชนสระโกสินารายณ์	11	9	8	1	1	3.93	1
3.3 วัดดอนตูม	4	8	7	6	5	3.00	5
3.4 วัดใหญ่นครชุมน์	5	9	10	3	3	3.33	4
3.5 โบสถ์คาทอลิก วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง	11	7	10	1	1	3.87	3
4. การเดินทาง (Travel)							
4.1 ตารางการเดินทางรถไฟ รถประจำทาง	9	9	7	4	1	3.70	2
4.2 การบอกทิศทางในตัวเมือง	12	9	4	3	2	3.87	1
4.3 แนะนำที่พัก (โรงแรม รีสอร์ท หอพัก)	7	8	9	4	2	3.47	3
5. อาหารในท้องถิ่น							
5.1 อาหารริมทาง (Street Food)	12	9	6	3	0	4.00	1
5.2 ร้านกาแฟและขนมปัง	10	7	9	1	3	3.67	2
5.3 ร้านอาหารนานาชาติ	7	6	9	5	3	3.30	3

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลการสำรวจความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อท้องถิ่นที่นักเรียนต้องการเรียน

หัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นอำเภอบ้านโป่ง	ระดับความต้องการ (จำนวนคน)					ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6. สถานที่เล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ							
6.1 ศูนย์กีฬาเทศบาลเมืองบ้านโป่ง	5	7	10	5	3	3.20	5
6.2 สนามฟุตบอลหญ้าเทียม	7	9	8	3	3	3.47	4
6.3 สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.9	9	6	9	4	2	3.53	2
6.4 บึงกระจับ	12	8	6	3	1	3.90	1
6.5 บ้านโป่งโบสถ์	8	7	9	4	2	3.50	3
7. อุตสาหกรรมและการบริการ							
8.1 อุตสาหกรรมผู้ต่อรถโดยสารขนาดใหญ่	11	8	7	3	1	3.83	2
8.2 อุตสาหกรรมปลาสวยงามและสัตว์เลี้ยง	12	9	6	2	1	3.97	1
8.3 อุตสาหกรรมกระดาษ	7	10	9	2	2	3.60	3
8.4 อุตสาหกรรมน้ำตาล	5	6	9	7	3	3.10	5
8.5 อุตสาหกรรมอาหาร	6	9	8	3	4	3.33	4
8. ประเพณีและงานเทศกาลต่างๆ							
7.1 ประเพณีงานบวชหมอญ	5	7	9	5	4	3.13	4
7.2 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	10	9	7	2	2	3.77	2
7.3 งานศิลปะข้างทาง (Street Art)	6	11	10	2	1	3.63	3
7.4 งานเทศกาลประจำปีต่างๆ เช่น สงกรานต์ กินเจ ลอยกระทง ออกพรรษา-แข่งเรือยาว	13	8	7	1	1	4.03	1

จากตารางที่ 7 ผลการสำรวจความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อท้องถิ่นที่นักเรียนต้องการเรียน โดยดูตามแต่ละแนวเรื่อง พบว่า แนวเรื่องที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่งนั้น หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ สถานที่สำคัญ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความสนใจเท่ากับ 3.80 แนวเรื่องที่ 2 ผู้คนและเรื่องราวในอดีต หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ ชนชาติต่างๆและการตั้งถิ่นฐานในบ้านโป่ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.83 แนวเรื่องที่ 3 สถานที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์ชุมชนสระโกสินารายณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.93 แนวเรื่องที่ 4 การเดินทาง หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ การบอกทิศทางในตัวเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.87 แนวเรื่องที่ 5 อาหารในท้องถิ่น หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ อาหารริมทาง (Street Food) มีค่าเฉลี่ย 4.00 แนวเรื่องที่ 6 สถานที่เล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ

หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ บึงกระจับ มีค่าเฉลี่ย 3.90 แนวเรื่องที่ 7 อุตสาหกรรมและการบริการ หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมปลาสวยงามและสัตว์เลี้ยง มีค่าเฉลี่ย 3.97 และแนวเรื่องที่ 8 ประเพณีและงานเทศกาลต่างๆ หัวข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ งานเทศกาลประจำปีต่างๆ เช่น สงกรานต์ กินเจ ลอยกระทง ออกพรรษา-แข่งเรือยาว มีค่าเฉลี่ย 4.03 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งนี้สามารถนำมาเรียงลำดับตามหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละแนวเรื่องจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. งานเทศกาลประจำปีต่างๆ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03
2. อาหารริมทาง (Street Food)	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00
3. อุตสาหกรรมปลาสวยงามและสัตว์เลี้ยง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97
4. พิพิธภัณฑสถานชุมชนสระโกสินารายณ์	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
5. บึงกระจับ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90
6. การบอกทิศทางในตัวเมือง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87
7. ชนชาติต่างๆและการตั้งถิ่นฐานในบ้านโป่ง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83
8. สถานที่สำคัญ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

ในการนำหัวข้อที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุดของแต่ละแนวเรื่องนำมาจัดเป็นบทเรียนจำนวน 8 บท โดยที่เนื้อหาของแต่ละแนวเรื่องมีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับรูปแบบของกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ปรับหัวข้อและเนื้อเรื่องให้มีความเหมาะสม น่าสนใจ และเรียงลำดับความสัมพันธ์ของหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นขึ้นใหม่ โดยยึดตามกรอบจากการสำรวจความต้องการของนักเรียน ซึ่งหัวข้อที่มีการปรับปรุง ได้แก่

หัวข้อพิพิธภัณฑสถานชุมชนสระโกสินารายณ์ จัดอยู่ในแนวเรื่องสถานที่ที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้แนวเรื่องนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานบ้านวัดม่วง ซึ่งเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของชาวมอญ และเรื่องโบสถ์คาทอลิก วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง ที่มีประวัติความเป็นมาพร้อมกับการตั้งชุมชนในสมัยแรกๆ

หัวข้อชนชาติต่างๆและการตั้งถิ่นฐานในบ้านโป่ง จัดอยู่ในแนวเรื่องผู้คนและเรื่องราวในอดีต ผู้วิจัยได้สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของทางรถไฟสายมรณะ และไฟไหม้ครั้งใหญ่ปี 2497 ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการตั้งถิ่นฐานและวิวัฒนาการสู่ความเจริญของเมือง

หัวข้อสถานที่สำคัญ จัดอยู่ในแนวเรื่องข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่ง ซึ่งแนวเรื่องนี้สมควรมีเนื้อหาที่เป็นความรู้กว้างๆทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่งก่อนที่จะเรียนในหัวข้ออื่นๆ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มเติมเนื้อหาในด้านที่ตั้งและอาณาเขต ประชากรและการปกครอง เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการคมนาคมรวมอยู่ในเนื้อหาของบทเรียนนี้ด้วย

ในบางบทเรียน ผู้วิจัยได้นำหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่สองของแต่ละแนวเรื่องมาสร้างเป็นเนื้อหาบทอ่านสำหรับแบบทดสอบท้ายบท เช่น วัดใหญ่นครชุมน์ (แนวเรื่องสถานที่ที่น่าสนใจ

ทางประวัติศาสตร์) สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 (แนวเรื่องสถานที่เล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ)
อุตสาหกรรมอยู่ต่อรถโดยสารขนาดใหญ่ (แนวเรื่องอุตสาหกรรมและการบริการ)

6. หัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นอำเภอบ้านโป่งที่ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุง เพิ่มเติม และเรียงลำดับความสัมพันธ์ของหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นขึ้นใหม่ เพื่อสร้างเป็นบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บท มีดังนี้

Unit 1 Ban Pong District (ข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่ง)

Unit 2 People and History (ผู้คนและเรื่องราวในอดีต)

Unit 3 Historical Attractions in Ban Pong (สถานที่ที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์)

Unit 4 Directions in Ban Pong (การเดินทาง)

Unit 5 Dining Out in Ban Pong (อาหารในท้องถิ่น)

Unit 6 Bueng Kra Chap (สถานที่เล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจ)

Unit 7 Industries in Ban Pong (อุตสาหกรรมและการบริการ)

Unit 8 Festivals in Ban Pong (ประเพณีและเทศกาลต่างๆ)

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

1. สังเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 จุดประสงค์รายวิชา และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) ที่สอดคล้องกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นจุดประสงค์ของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

1.1 อ่านบทความที่สนใจแล้วจับใจความสำคัญ และสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์นั้นๆได้

1.2 อ่านเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน แผนที่การเดินทาง สัญลักษณ์ต่างๆ แล้วบอกรายละเอียด และค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้

1.3 อ่านเรื่องสั้น สารคดีแล้วสรุปประเด็นสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบต่างๆได้

1.4 อ่านข้อความแล้ววิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อมได้

1.5 อ่านข้อความแล้วบอกความหมายของคำที่ใช้อ้างอิงได้

2. วิเคราะห์ทักษะการอ่านที่จำเป็นสำหรับหัวข้อเรื่องที่ได้จากการสำรวจความต้องการ โดยสามารถสรุปทักษะที่ใช้ในการอ่านได้ดังนี้

2.1 การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน

- 2.2 การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ
- 2.3 การอ่านเพื่อหารายละเอียดจากข้อมูลที่เป็นข้อความและไม่ใช่ข้อความ
- 2.4 การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม
- 2.5 การบอกความหมายของคำที่ใช้อ้างอิง
- 2.6 การตีความ หรือสรุปความจากข้อมูลที่อ่าน

3. นำหัวข้อเรื่องที่รวบรวมจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความต้องการ จุดประสงค์การเรียนรู้ และทักษะการอ่านที่สังเคราะห์ได้มากำหนดโครงสร้างเนื้อหา และสาระของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น โดยวิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Fastag (1990) Davies et al. (1990) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) เพื่อนำมาสร้างกิจกรรมการอ่านในบทเรียน แต่ละบทเรียนจะประกอบด้วย ขั้นตอนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) :ซึ่งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยเน้นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน มีการใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้โครงสร้างความรู้เดิมเพื่อให้เกิดความรู้สึกสนใจ และเกิดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการคาดเดาถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น ลักษณะของกิจกรรมได้แก่ การให้ผู้เรียนดูรูปภาพเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วอภิปรายพูดคุยหรือตอบคำถามสั้นๆ การจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำกับรูปภาพที่กำหนดให้ และการเดาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมขั้นต่อไป

ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยให้ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการอ่าน แล้วจึงหาข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้ผู้เรียนฝึกเทคนิคการอ่านคร่าวๆ (Skimming) เพื่อหาใจความสำคัญหรือภาพรวมของบทอ่าน หรือฝึกอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) แล้วตอบคำถามแบบมีตัวเลือก เติมข้อมูลลงในช่องว่างหรือตาราง จับคู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น ในขั้นตอนนี้มีการศึกษาโครงสร้างภาษา (Language Focus) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างประโยค และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม

ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่แท้จริงเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการเขียน หรือการพูด เพื่อฝึกการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน กิจกรรมสำหรับขั้นตอนนี้ได้แก่ การสรุปความโดยการเติมข้อมูลลงในแผนภาพหรือตาราง การฝึกสร้างประโยค ฝึกสนทนาถาม-ตอบ ฯลฯ

4. คัดเลือกเนื้อหาเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง จากแหล่งข้อมูลเอกสารต่างๆและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของ Wallace (1992) และข้อเสนอแนะของ Sanderson (1999) ซึ่งพิจารณาจากความน่าสนใจ ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้เรียน โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ ความยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 จึงมีการปรับและตัดแปลงภาษาจากเอกสารที่สมจริงในบางส่วน ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และตรวจดูความยากง่ายของบทอ่านโดยใช้ Fry Readability Graph

5. นำตารางกำหนดโครงสร้างเนื้อหาและบทอ่านสำหรับบทเรียนแต่ละบทเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ชาวต่างประเทศเพื่อพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

Unit
1

Ban Pong District

Source: www.facebook.com.pshoosanit

Pre-reading

A. Brainstorming: Look at the map of Ratchaburi Province and discuss the questions below.

1. How many districts (amphoe) are there in Ratchaburi Province?
.....

2. Where is Ban Pong located?
.....

Unit
5

Dining Out in Ban Pong

YUMMY

BANPONG

Photo source: <https://www.wongnai.com>

Pre-reading

A. What are your favorite drink, food and dessert? Write them in the blanks.

drink

food

dessert

Photo source: <http://cliparting.com>

ภาพที่ 2 ตัวอย่างบทเรียนที่มีเนื้อหาจากข้อมูลท้องถิ่น

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
1.	Ban Pong District	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and specific details about Ban Pong district To identify the meaning of unknown words in contexts To describe general information and location of places 	<p>Function</p> <ul style="list-style-type: none"> Describing general information and location of places in Ban Pong <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Prepositions of Place (in/on/at) <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of places Adjectives describing places <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Skimming and scanning for main ideas and details Guessing meaning from context Making conclusions Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the map of Ratchaburi Province and discuss the questions. Identify the sub-districts of Ban Pong from the map. Match the words with their meanings. <p>While-reading :</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Complete the diagram with the given information. Study the language focus : <ul style="list-style-type: none"> Prepositions of Place (in/on/at) <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the map. <ul style="list-style-type: none"> Make sentences about places and locations. Practice speaking with a partner. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choices). Transfer information into a diagram.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
2.	People and History	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and specific details about people and history of Ban Pong To identify the meaning of unknown words in contexts To identify pronoun references in contexts To summarize and sequence the events 	<p>Function Giving information about the history of Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar - Time Order Words - Past Simple Tense</p> <p>Positive Statement : Subject+V.2</p> <p>Negative Statement : Subject+didn't+V.1</p> <p>Vocabulary • Verbs and Nouns about people and history</p> <p>Reading Skills • Identifying main ideas and details • Guessing meaning from context • Identifying pronoun references in context • Making conclusions • Sequencing the events</p>	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the pictures. Read the slogan of Ban Pong and discuss the questions. Match the underlined words with their meanings. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the paragraphs with the main ideas Study the language focus : - Time Order Words - Past Simple Tense <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Read the given sentences. Then re-arrange and write them in the correct time order. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the text and choose the best answer (Multiple choices). Complete the diagram with the sentences in the correct time order.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
3.	Historical Attractions in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the specific details about the historical attractions in Ban Pong To identify the meaning of unknown words in contexts To summarize and transfer information into a table 	<p>Function Asking & answering questions about the attractions in Ban Pong.</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Present Perfect Tense Using since and for <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of attractions. Verbs, Nouns and Adj. about the attractions <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning for the details Guessing meaning from context Making conclusions Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at a list of places. Then choose 3 places that are located in Ban Pong District. List the names of interesting places in Ban Pong. Match the underlined words with the correct synonyms. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the names of the places with appropriate descriptions. Study the language focus : <ul style="list-style-type: none"> Present Perfect Tense <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Study the given dialogue <ul style="list-style-type: none"> Take turn asking and answering questions about attractions in Ban Pong. Transfer information into a table. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer. (Multiple choices). Complete the table with information from the passage.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
4.	Directions in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify places and directions on a map To ask for directions in Ban Pong To describe directions to student's house 	<p>Function Asking for and giving directions.</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Asking for directions: <ol style="list-style-type: none"> Could you tell me the way to.....? Excuse me, where is the nearest ..... Using phrases for giving directions (go straight, go past, go along, turn left, turn right, take U-turn etc.) <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Prepositions of place (next to, near, opposite, behind, in front of, between, on the corner of) Nouns about the road traffic (roundabout, intersection, junction, crosswalk, etc.) <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning for specific information Reading for details Sequencing information Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the first 3 things you usually do when you get lost. Fill in the blanks with the given words and phrases. Study the meaning of each word. Then look at each picture and complete the sentences. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Complete the sentences with prepositions of place. Follow the directions and identify the name of each place. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> - Asking for and giving directions <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Use the map to create dialogues asking for and giving directions. Draw a map and write the directions from the college to student's house. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the map and answer questions (Multiple choices). Read the map and identify places and locations.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
5.	Dining Out in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the specific details about foods in Ban Pong To identify the meaning of unknown words in contexts To ask for and give information about favorite foods 	<p>Function Talking about favorite foods and eating habits</p> <p>Structure/Grammar <ul style="list-style-type: none"> Reading food names: adding “ed” to change verbs to adjectives for food names (fried chicken, boiled egg, steamed bun, etc.) </p> <p>Vocabulary <ul style="list-style-type: none"> Names of foods & desserts Cooking terms: deep-fry, stir-fry, steam, boil, roast </p> <p>Reading Skills <ul style="list-style-type: none"> Scanning for specific information Guessing meaning from context Making conclusions Transferring information </p>	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Write the names of your favorite drink, food and dessert. Match the pictures with the given words. Study the meanings of the cooking terms and write them under each picture. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match each sentence with the related place for dining out. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> - Reading food names <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> List 5 names of your favorite foods with adjectives describing ways of cooking. Take turn asking information about eating habits and transfer the data into a table. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choices). Match the pictures with the food names.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
6.	Bueng Kra Chap – Sports and Activities Site	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and specific details about the place and activities To summarize and interpret the meaning of the passage To ask for and give information about favorite sports 	<p>Function Talking about favorite sports.</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Using “play, go, do” with sports and activities. Using “like” and “dislike” with gerunds. <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of sports and exercises. Verbs, Nouns and Adjectives from the passage. <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning and skimming for main ideas and specific details. Guessing meaning from context. Making conclusions Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the pictures and discuss the questions. Put the names of sports into the correct groups. Study each word with its meaning and fill in the blanks with the correct letters. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Complete the diagram with information from the passage. <p>Information from the passage: • Study the language focus: - Using “play, go, do” with sports and activities</p> <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Write the sentences with verbs to express feelings by the given pictures. Study the sample dialogue and create a dialogue to practice speaking with a partner. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer. (Multiple choices). Complete the diagram with information from the passage.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
7.	Industries in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and details about industries in Ban Pong To describe information about industries in Ban Pong To summarize and transfer information into a table 	<p>Function Describing information about industries in Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Superlative Adjectives <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Nouns and Adjectives from the passage. <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Guessing meaning from context Making conclusions Reading for details Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Match the pictures with the related product names. Look at the picture and discuss by the given questions. Match the underlined words with the appropriate definitions. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match each name of place with the related information. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> Superlative Adjectives <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Fill in the blanks with verb to be and the superlative adjectives. Complete the table with information from the passage. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choices). Complete the table with information from the passage.

ตารางที่ 8 (ต่อ) ตารางกำหนดโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

Unit	Topic	Learning Objective	Language Focus	Reading Activities	Evaluation
8.	Festivals in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and details about the festivals To summarize information from the passage To identify the meaning of unknown words in contexts To transfer information into a table 	<p>Function Giving information about festivals</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Compound words <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Name of festivals and activities <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Guessing meaning from context Skimming and scanning for main ideas and details Making conclusions Transferring information 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Match the pictures with the names of the festivals Write the names of the activities under the pictures Match the underlined words with the correct meanings. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the descriptions with the festivals. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> Compound Words <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Complete the table with information from the reading passage. Take turn asking and giving information about student's favorite festival. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choices). Complete the table with information from the passage.

6. สร้างแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา และกิจกรรมในโครงสร้างบทเรียนกับระดับชั้นของนักเรียน (ดูภาคผนวก ก) จากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแต่ละข้อมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของโครงสร้างบทเรียนแต่ละบท ให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างเนื้อหา กิจกรรมในบทเรียน และระดับของนักเรียน

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

7. วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแต่ละบทเรียน และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย 1.00 ซึ่งหมายความว่า เนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องเหมาะสมที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนได้ (ดูภาคผนวก ข)

8. ผู้วิจัยสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 8 บทตามโครงสร้างบทเรียนที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ ก่อนการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ของ (ชัยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ในชั้นทดลองกลุ่ม 4 คนและกลุ่ม 10 คน

Unit 3 Historical Attractions in Ban Pong

Pre-reading

A. Brainstorming : Look at a list of places below, then choose 3 places that are located in Ban Pong District.

Ban Pong

Wat Muang Folk Museum (วัดมิ่งเมือง)
Khao Chongran (เขาค้อสูง)
Siam Cultural Park (สวนวัฒนธรรมสยาม)
St. Joseph Church (โบสถ์เซนต์โยเซฟ)
Wat Kanon (วัดแคนอน)
Sa Koinaiari Community Museum (พิพิธภัณฑ์ชุมชนสะโตนารายณ์)

B. Pair work: List the names of other interesting places in Ban Pong.

Source : <http://www.fotosearch.com>

C. Pair work : Match the underlined words with the correct synonyms.

Synonym is a word or phrase that has the same or nearly the same meaning as another word or phrase in the same language.

Column A

- .....1. A church is a sacred building.
- .....2. The college is situated near the river.
- .....3. After the accident, he had treatment in a hospital.
- .....4. His kingdom covered many countries.
- .....5. A baker displays his bread in the shop window.
- .....6. The first day at school is a big event in my childhood.
- .....7. He is waiting at the front entrance.
- .....8. It is a tradition to give chocolate eggs at Easter.
- .....9. The clock is an amazing landmark in town.
- .....10. We often go abroad for tea trade.

Column B

- a. located
- b. marker
- c. incident
- d. custom
- e. holy
- f. therapy
- g. access
- h. empire
- i. commerce
- j. show

ภาพที่ 3 ตัวอย่างบทเรียนขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities)

Ban Pong

Wat Muang Folk Museum

This folk museum is situated inside Wat Muang (Mon temple) on the Mae Klong riverside, about 7 kilometers from Ban Pong town. It is one of the temples of the Mon people who have settled in this area for over 350 years. Wat Muang Folk Museum is the library to search about "Mon" in history, culture, language, traditions and ways of life. The Mon Studies Center inside the temple provides Mon language courses for people on Wednesdays and Thursdays. The Museum is open Wednesday - Sunday from 9.00 am. – 4.00 pm. with free entrance.

Adapted from: <http://www.thailandtrip4tour.com/ratchaburi/wat-muang-folk-museum.html>

E. Match the names of the places with appropriate descriptions.

Column A

- .....1. A temple of Mon people who have settled on the banks of the Mae Klong River
- .....2. A learning center for people who are interested in the history of the ancient city
- .....3. A library to learn about "Mon" in history, culture, language, traditions and way of life
- .....4. One of the landmarks in Ban Pong town
- .....5. A place to relax, picnic, feed fish and do exercises in the garden view

Column B

- a. Kosinarai Pond
- b. Sa Kosinarai Community Museum
- c. Wat Muang
- d. Wat Muang Folk Museum
- e. St. Joseph Church

ภาพที่ 4 ตัวอย่างบทเรียนชั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities)

F. Group work (5 students) : Study the dialogue below.

1. Take turn asking and answering questions about the attractions in Ban Pong.
2. Transfer information into the table.

Note:

1. We use the present perfect tense to talk about a place you have visited at any time in your life.
2. We use the past simple to talk about when you visited a place.

Places In Ban Pong	Visit Time	Classmate's names
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

ภาพที่ 5 ตัวอย่างบทเรียนชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities)

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูล

ท้องถิ่น

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากหนังสือ Classroom Testing ของ (J., 1990) และเอกสารงานวิจัยต่างๆ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ กิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้และทักษะที่สัมพันธ์กับระดับพฤติกรรม เพื่อนำมาสร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) โดยมีเนื้อหาครอบคลุม 5 จุดประสงค์หลัก ได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดของข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ การหาความหมายของคำที่เกี่ยวข้องในบริบท และการสรุปใจความสำคัญจากบทอ่าน แล้วนำตารางดังกล่าวไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเหมาะสม

ตารางที่ 9 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

Reading Objectives	No. of Items	Scoring
Main Idea: ▪ To identify the main idea of the paragraph or passage	4	1-0
Specific details: ▪ To find the details in the text ▪ To find the details in the passage ▪ To find the details in non-text information	6 11 4	1-0 1-0 1-0
Wording Meaning: ▪ To identify the meaning of the words in contexts	9	1-0
Reference: ▪ To identify the words reference in contexts	3	1-0
Summarize: ▪ To summarize the passages	3	1-0

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ 1 ฉบับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ซึ่งแบบทดสอบจะได้รับการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจ

จำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือจำนวน 40 ข้อ โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ จะใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ฉบับเดียวกัน

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดูภาคผนวก ค) จากนั้นนำผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และได้ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (ดูภาคผนวก ง)

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.6 นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าความยากง่าย (p) ตามเกณฑ์ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 128-133) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ไว้ 40 ข้อ โดยข้อสอบที่คัดเลือกไว้นั้น มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.53 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson มีค่าเท่ากับ 0.89 (ดูภาคผนวก จ)

2.7 นำแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คนในชั้นทดลองภาคสนาม โดยกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทาง ทฤษฎี และรูปแบบการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการพิจารณาเป็น 4 ด้าน คือด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณประโยชน์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมายลงในช่องที่ต้องการ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผ่านการแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถาม และรูปแบบภาษา (ดูภาคผนวก ฉ) จากนั้นนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย 1.00 (ดูภาคผนวก ช)

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เป็นนักเรียนในกลุ่มทดลองเครื่องมือ ในขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นทดลองกลุ่ม 4 คน และ 10 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบทจนครบ 8 บท แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 (ดูภาคผนวก ช) และปรับปรุงบางข้อความที่ไม่ชัดเจนในแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ในขั้นทดลองภาคสนามต่อไป

4. การทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บทที่สร้างขึ้น เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ซึ่งหมายความว่า เมื่อเรียนจากบทเรียนแต่ละบทแล้ว นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำบทเรียนทั้ง 8 บทได้คะแนนเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ย 75% โดยดำเนินการหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ชั้นทดลองกับนักเรียน 4 คน ผู้วิจัยนำบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่สร้างขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) วิทยาลัยเทคโนโลยี ดอนบอสโก บ้านโป่ง จำนวน 4 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีผลการเรียนในระดับปานกลาง โดยดูจากผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา ใช้เวลาหลังเลิกเรียนและคาบว่างของนักเรียน สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกทำการทดลองกับนักเรียนจำนวน 4 คนเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้นักเรียนทั้ง 4 คนศึกษาเนื้อหาบทเรียน ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบท้ายบท และแบบสอบถามความคิดเห็น วันละ 1 บท จนครบ 8 บท ในระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับทักษะการอ่านที่จำเป็น อธิบายศัพท์และสำนวนที่นักเรียนไม่เข้าใจ สุดท้ายให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) เพื่อนำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 4 คน

นักเรียน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	บทที่ 1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	80		40	
คนที่ 1	6	7	8	7	8	7	8	7	58	72.50	29	72.50
คนที่ 2	7	7	8	8	7	9	7	8	61	76.25	33	82.50
คนที่ 3	8	7	7	8	8	7	8	9	62	77.50	31	77.50
คนที่ 4	6	7	8	7	7	8	7	8	58	72.50	28	70.00
รวม	27 (40)	28 (40)	31 (40)	30 (40)	30 (40)	31 (40)	30 (40)	32 (40)	239 (320)	74.69	121 (160)	75.63
ร้อยละ	67.50	70.00	77.50	75.00	75.00	77.50	75.00	80.00				

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองกลุ่ม 4 คน นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบรายบท ทั้ง 8 บท ได้คะแนนรวม 239 คะแนน จากคะแนนเต็ม 320 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.69 และทำคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านหลังเรียนได้ 121 คะแนน จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.63 สรุปผลของประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก (E_1/E_2) เท่ากับ 74.69/75.63

ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลอง กลุ่ม 4 คนในบทที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 75 ได้แก่ บทที่ 1 (Ban Pong District) และบทที่ 2 (People and History) โดยการปรับคำถามและเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ปรับปรุงคำศัพท์ที่ยาก ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และปรับปรุงการเขียนสรุปความโดยให้ข้อมูลบางส่วนในแผนภาพ

4.2 ชั้นทดลองกับนักเรียน 10 คน ผู้วิจัยได้นำบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่สร้างขึ้น ไปใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) วิทยาลัยเทคโนโลยี ดอนบอสโก บ้านโป่ง จำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีผลการเรียนในระดับปานกลาง โดยดูจากผลการ เรียนในเทอมที่ผ่านมา ใช้เวลาหลังเลิกเรียนและคาบว่างของนักเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้นักเรียนกลุ่มนี้ศึกษาเนื้อหาบทเรียน ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบท้ายบท และแบบสอบถาม ความคิดเห็น วันละ 1 บท จนครบ 8 บท ในระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด ผู้วิจัยจะให้คำแนะนำ เกี่ยวกับทักษะการอ่านที่จำเป็น อธิบายศัพท์และสำนวนที่นักเรียนไม่เข้าใจ สุดท้ายให้นักเรียนทำ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) เพื่อนำผลที่ได้มาหา คำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ 75/75

ตารางที่ 11 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนใน
ชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน

นักเรียน	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	บทที่ 1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	80		40	
คนที่ 1	7	7	8	8	9	8	8	9	64	80.00	32	80.00
คนที่ 2	8	6	7	7	8	7	8	7	58	72.50	28	70.00
คนที่ 3	7	8	8	8	7	8	7	9	62	77.50	30	75.00
คนที่ 4	8	7	8	6	8	9	8	8	62	77.50	31	77.50
คนที่ 5	8	9	8	7	9	7	9	10	67	83.75	33	82.50
คนที่ 6	6	7	8	9	8	8	7	8	61	76.25	30	75.00
คนที่ 7	8	8	7	8	7	9	8	8	63	78.75	31	77.50
คนที่ 8	7	8	7	7	8	7	8	9	61	76.25	30	75.00
คนที่ 9	8	7	8	9	9	10	9	8	68	85.00	34	85.00
คนที่ 10	7	8	8	6	7	8	8	9	61	76.25	31	77.50
รวม	74 (100)	75 (100)	77 (100)	75 (100)	80 (100)	81 (100)	80 (100)	85 (100)	627 (800)	78.38	310 (400)	77.50
ร้อยละ	74	75	77	75	80	81	80	85				

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน นักเรียนทำคะแนนจาก
แบบทดสอบรายบทที่ได้คะแนนรวม 627 คะแนน จากคะแนนเต็ม 800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.38
และทำคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านหลังเรียนได้คะแนนรวม 310 คะแนน จาก
คะแนนเต็ม 400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.50 สรุปผลของประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการ
อ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่มใหญ่ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.38/77.50

จากการทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน
ผู้วิจัยพบว่าในบางบทเรียนใช้เวลานานในการอ่านทำความเข้าใจ จึงได้ปรับเนื้อหาบทเรียนและ
กิจกรรมให้กระชับขึ้น เพิ่มภาพประกอบบทเรียนที่ช่วยสื่อความหมาย ให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยง
ความรู้เดิมกับบทอ่าน เพื่อความรวดเร็วในการทำแบบฝึกหัดในส่วนอื่นๆต่อไป

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 8 บท สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 18 คาบเรียน ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที จากนั้นตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ และวิธีการเรียน ให้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น และให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดในบทเรียนสัปดาห์ละ 1 บท รวมทั้งทำแบบทดสอบท้ายบท จากนั้นผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบทดสอบท้ายบท และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2.3 นำผลคะแนนของแบบทดสอบท้ายบททั้ง 10 บท (E_1) ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.4 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากจบบทเรียนในแต่ละบท และเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพื่อนำผลไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

2.5 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนโดยคำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที แล้วตรวจให้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละเพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนแต่ละบท และวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{(\sum X/N)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของบทเรียน

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบทุกบทที่ทำระหว่างเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกบทรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{(\sum F/N)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลการสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับตามความคิดเห็นของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากน้อยไปหามากดังนี้

$1.00 \leq \bar{x} < 1.80$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

$1.81 \leq \bar{x} < 2.60$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

$2.61 \leq \bar{x} < 3.40$	หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะ การอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
$3.41 \leq \bar{x} < 4.20$	หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะ การอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ดี)
$4.21 \leq \bar{x} < 5.00$	หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะ การอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ดีมาก)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) โดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น โดยการหาค่าผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนสอบหลังเรียน (Post-test)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บท

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. หลังการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นแต่ละบท ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบรายบทจนครบทั้ง 8 บท ซึ่งมีคะแนนเต็มบทละ 10 คะแนน แล้วจึงนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของบทเรียนแต่ละบท ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบรายบททั้ง 8 บท

บทที่	ชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Ban Pong District	10	7.50	0.89	75.00	7
2	People and History	10	7.47	0.81	74.67	8
3	Historical Attractions in Ban Pong	10	7.83	0.69	78.33	5
4	Directions in Ban Pong	10	8.20	0.91	82.00	3
5	Dining Out in Ban Pong	10	7.80	0.54	78.00	6
6	Bueng Kra Chap	10	8.63	0.71	86.33	1
7	Industries in Ban Pong	10	8.37	0.87	83.67	2
8	Festivals in Ban Pong	10	8.13	0.85	81.33	4

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถทำคะแนนแบบทดสอบแต่ละบทได้ดี เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดลำดับ พบว่าแบบทดสอบที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงสุด 4 บทแรก มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 80 ได้แก่ บทที่ 6 Bueng Kra Chap (86.33%) บทที่ 7 Industries in Ban Pong (83.67%) บทที่ 4 Directions in Ban Pong (82.00%) และบทที่ 8 Festivals in Ban Pong (81.33%) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสำรวจหัวข้อที่นักเรียนต้องการให้นำมาสร้างเป็นบทเรียนซึ่งพบว่าหัวข้อ Industries in Ban Pong (อุตสาหกรรมในบ้านโป่ง) และ Festivals in Ban Pong (งานเทศกาลประจำปีต่างๆ) เป็นหัวข้อที่มีคะแนนความต้องการสูงสุด 2 อันดับแรกด้วยเหตุนี้ บทเรียนดังกล่าวจึงมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่วนบทที่ 6 Bueng Kra Chap (บึงกระจับ) เป็นสถานที่สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี สามารถใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น ในบทที่ 4 Directions in Ban Pong (การบอกทิศทางในตัวเมือง) ลักษณะของบทเรียนเป็นการอ่านแผนที่และสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจและสนุกกับการทำกิจกรรมเป็นอย่างมาก

ส่วนแบบทดสอบที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ บทที่ 2 People and History (ผู้คนและเรื่องราวในอดีต) มีค่าเฉลี่ย 74.67% อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ และคำศัพท์เฉพาะที่เป็นชื่อเรียกต่างๆ ทำให้ต้องใช้เวลามากในการทำกิจกรรมระหว่างการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเรียนรู้ได้ช้าลง

2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบททั้ง 8 บท และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 คะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
	10	10	10	10	10	10	10	10	80		40	
1	7	8	8	8	9	9	9	8	66	82.50	28	70.00
2	8	9	8	9	8	10	8	9	69	86.25	26	65.00
3	6	6	7	7	6	8	8	7	55	68.75	31	77.50
4	7	7	8	7	8	8	8	8	61	76.25	32	80.00
5	8	7	8	8	8	9	9	8	65	81.25	34	85.00
6	6	7	7	8	8	8	7	7	58	72.50	28	70.00
7	8	7	8	9	8	8	10	8	66	82.50	34	85.00
8	7	6	7	8	7	9	8	7	59	73.75	30	75.00
9	8	8	9	9	8	10	8	10	70	87.50	33	82.50
10	8	7	8	7	8	8	8	7	61	76.25	32	80.00
11	7	8	8	8	8	9	10	9	67	83.75	34	85.00
12	8	8	8	9	8	10	9	9	69	86.25	35	87.50
13	8	6	7	8	7	9	7	7	59	73.75	29	72.50
14	8	6	7	7	8	8	8	7	59	73.75	30	75.00
15	7	7	8	9	8	8	9	8	64	80.00	34	85.00
16	7	8	8	8	8	9	7	9	64	80.00	35	87.50
17	6	7	6	7	7	8	8	8	57	71.25	28	70.00
18	9	8	9	10	8	9	9	8	70	87.50	35	87.50
19	6	8	7	7	8	8	8	8	60	75.00	31	77.50
20	9	7	8	8	7	8	7	8	62	77.50	36	90.00
21	8	8	8	8	8	8	9	9	66	82.50	34	85.00
22	8	8	9	9	8	10	8	9	69	86.25	29	72.50
23	8	8	8	10	8	9	9	8	68	85.00	32	80.00
24	6	8	8	8	8	8	9	7	62	77.50	31	77.50
25	7	7	8	8	8	9	8	8	63	78.75	34	85.00
26	8	8	8	8	8	8	7	8	63	78.75	31	77.50
27	8	9	9	10	8	9	9	10	72	90.00	34	85.00
28	9	8	8	8	8	9	10	9	69	86.25	35	87.50
29	7	8	7	7	7	8	8	8	60	75.00	32	80.00
30	8	7	8	9	8	8	9	8	65	81.25	34	85.00
รวม	225 (300)	224 (300)	235 (300)	246 (300)	234 (300)	259 (300)	251 (300)	244 (300)	1918 (2400)	79.92	961 (1200)	80.08
ร้อยละ	75.00	74.67	78.33	82.00	78.00	86.33	83.67	81.33				

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้คะแนนรวมเท่ากับ 1,918 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.92 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 961 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.08 ดังนั้น ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นในชั้นทดลองกลุ่ม 30 คน มีค่าเท่ากับ 79.92/80.08

ตารางที่ 14 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

การทดลอง	จำนวน	คะแนน	คะแนนทดสอบ	คะแนนทดสอบ	ประสิทธิภาพของ
			รายบท (E ₁)	หลังเรียน (E ₂)	
1	4 คน	คะแนนเต็ม	320	160	74.69/75.63
		คะแนนรวม	239 (74.69)	121 (75.63)	
2	10 คน	คะแนนเต็ม	800	400	78.38/77.50
		คะแนนรวม	627 (78.38)	310 (77.50)	
3	30 คน	คะแนนเต็ม	2,400	1,200	79.92/80.08
		คะแนนรวม	1,918 (79.92)	961 (80.08)	

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองกลุ่ม 4 คน นักเรียนทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.69 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.63 สำหรับในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน นักเรียนทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.38 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.50 ส่วนการทดสอบในภาคสนามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน พบว่านักเรียนทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.92 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.08 ดังนั้น ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการทดลองภาคสนามมีค่าเท่ากับ 79.92/80.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป แสดงว่าบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นมีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 15 และ 16 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และผลต่างของคะแนนในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

นักเรียน คนที่	คะแนน (40)		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน (40)		ผลต่าง (D)
	ก่อน เรียน	หลัง เรียน			ก่อน เรียน	หลัง เรียน	
1	22	28	6	16	20	35	15
2	18	26	8	17	22	28	6
3	20	31	11	18	25	35	10
4	26	32	6	19	22	31	9
5	22	34	12	20	23	36	13
6	17	28	11	21	24	34	10
7	25	34	9	22	18	29	11
8	22	30	8	23	24	32	8
9	20	33	13	24	17	31	14
10	23	32	9	25	25	34	9
11	22	34	12	26	23	31	8
12	21	35	14	27	21	34	13
13	19	29	10	28	24	35	11
14	23	30	7	29	25	32	7
15	21	34	13	30	23	34	11

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้งหมด 8 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าผลต่างของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าสูงสุดเท่ากับ 15 และต่ำสุดเท่ากับ 6 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบสถิติค่าที (t-test) ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ยและค่าสถิติที (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. ($\bar{D}$)	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	40	21.90	2.454	10.13	2.569	21.601*	29	0.000
หลังเรียน	40	32.03	2.619					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านมีค่าเท่ากับ 32.03 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่มีค่าเท่ากับ 21.90 คะแนน และผลต่างเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านเท่ากับ 10.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.569 สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านทั้ง 8 บท สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.000 < 0.05) เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านในด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณประโยชน์ จำนวน 16 ข้อ หลังจากการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านแต่ละบทจนครบ 8 บทเรียน จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 30 คนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่								ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	แปลผล
		1	2	3	4	5	6	7	8			
ด้านรูปแบบของบทเรียน												
1. รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	$\bar{x}$ S.D.	4.00 0.78	4.30 0.71	4.42 0.57	4.60 0.57	4.38 0.67	4.48 0.56	4.40 0.66	4.57 0.50	4.39 0.63	2	ดีมาก
2. มีภาพประกอบที่เหมาะสม สวยงาม และสอดคล้องกับเนื้อหา	$\bar{x}$ S.D.	3.92 0.67	4.41 0.49	4.54 0.50	4.56 0.64	4.45 0.56	4.31 0.59	4.47 0.62	4.60 0.49	4.41 0.57	1	ดีมาก
3. รูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	$\bar{x}$ S.D.	3.85 0.60	4.37 0.67	4.23 0.70	4.32 0.68	4.31 0.59	4.28 0.52	4.43 0.67	4.47 0.67	4.28 0.64	3	ดีมาก
4. มีการเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปหายาก	$\bar{x}$ S.D.	3.88 0.58	4.30 0.60	4.15 0.72	4.24 0.65	4.34 0.66	4.34 0.66	4.40 0.61	4.50 0.50	4.27 0.62	4	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบของบทเรียน	$\bar{x}$ S.D.	3.91 0.67	4.35 0.63	4.34 0.64	4.43 0.65	4.37 0.62	4.35 0.59	4.43 0.64	4.54 0.55	4.34 0.62	2	ดีมาก

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บท

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่								ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	แปลผล
		1	2	3	4	5	6	7	8			
<u>ด้านเนื้อหา</u>												
5. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้	$\bar{x}$ S.D.	3.85 0.77	4.33 0.67	4.42 0.57	4.44 0.57	4.55 0.56	4.31 0.65	4.53 0.56	4.60 0.55	4.38 0.61	1	ดีมาก
6. เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น	$\bar{x}$ S.D.	4.04 0.71	4.37 0.48	4.35 0.68	4.48 0.64	4.41 0.67	4.34 0.60	4.47 0.62	4.53 0.56	4.37 0.62	2	ดีมาก
7. ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	$\bar{x}$ S.D.	3.69 0.67	4.26 0.64	4.38 0.68	4.32 0.73	4.52 0.56	4.24 0.68	4.23 0.76	4.23 0.76	4.23 0.69	4	ดีมาก
8. เนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	$\bar{x}$ S.D.	3.73 0.65	4.30 0.66	4.04 0.76	4.40 0.69	4.34 0.71	4.38 0.72	4.37 0.55	4.47 0.50	4.25 0.66	3	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาในบทเรียน	$\bar{x}$ S.D.	3.83 0.71	4.32 0.62	4.30 0.69	4.41 0.66	4.46 0.64	4.32 0.66	4.40 0.64	4.46 0.62	4.31 0.03	4	ดีมาก

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บท

ข้อความ	ค่าสถิติ	บทที่								ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่	แปลผล
		1	2	3	4	5	6	7	8			
ด้านคุณประโยชน์												
13. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	$\bar{x}$ S.D.	4.08 0.73	4.52 0.63	4.46 0.69	4.40 0.69	4.38 0.61	4.48 0.62	4.57 0.50	4.53 0.50	4.43 0.62	3	ดีมาก
14. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน	$\bar{x}$ S.D.	3.96 0.71	4.41 0.56	4.38 0.79	4.44 0.70	4.55 0.56	4.59 0.62	4.50 0.50	4.50 0.50	4.42 0.62	4	ดีมาก
15. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นของอำเภอบ้านโป่ง	$\bar{x}$ S.D.	4.04 0.71	4.56 0.68	4.50 0.64	4.60 0.57	4.45 0.67	4.38 0.55	4.57 0.62	4.67 0.47	4.47 0.61	1	ดีมาก
16. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$ S.D.	3.65 0.73	4.41 0.62	4.54 0.50	4.64 0.48	4.59 0.56	4.52 0.56	4.63 0.60	4.63 0.60	4.45 0.58	2	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านคุณประโยชน์	$\bar{x}$ S.D.	3.93 0.74	4.48 0.63	4.47 0.66	4.52 0.62	4.49 0.61	4.49 0.59	4.57 0.56	4.58 0.53	4.44 0.62	1	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	$\bar{x}$ S.D.	3.88 0.70	4.36 0.64	4.34 0.67	4.43 0.64	4.45 0.63	4.38 0.61	4.47 0.59	4.51 0.56	4.35 0.63		ดีมาก

จากตารางที่ 17 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 4.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกตามลำดับได้แก่ บทที่ 8 Festivals in Ban Pong ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.56) บทที่ 7 Industries in Ban Pong ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.59) และบทที่ 5 Dining Out in Ban Pong ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.63) ส่วนบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุดคือ บทที่ 1 Ban Pong District ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.70) และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ด้านคุณประโยชน์มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้านรูปแบบของบทเรียน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.62) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.06) และด้านเนื้อหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.03) รายละเอียดในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านรูปแบบของบทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านรูปแบบโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่ 2 มีภาพประกอบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.57) ข้อที่ 1 รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.63) ข้อที่ 3 รูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.64) และข้อที่ 4 มีการเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปหายาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.62)

2. ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาในบทเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.03) เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่ 5 เนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.61) ข้อที่ 6 เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.62) ข้อที่ 8 เนื้อหามีระดับความง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.66) และข้อที่ 7 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.69)

3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.06) เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่ 10 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) น่าสนใจ และช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ ($\bar{X}$

= 4.39, S.D. = 0.56) ข้อที่ 9 กิจกรรมในบทเรียนเหมาะสม และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.64) ข้อที่ 11 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.63) และข้อที่ 12 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นและเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การฟังและการเขียน ($\bar{X}$ = 4.27, S.D. = 0.62)

4. ด้านคุณประโยชน์ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านคุณประโยชน์ของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านโดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายการประเมินในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่ 15 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นของอำเภอบ้านโป่ง ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = 0.61) ข้อที่ 16 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.58) ข้อที่ 13 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.62) และข้อที่ 14 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.62)

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บทดังที่กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.63) แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นให้ได้ ตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 รหัสวิชา 2000-1202 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของกรอบมาตรฐานสมรรถนะด้านการอ่านตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 แนวเรื่องพื้นฐานในระดับสื่อสารของสภายุโรป และเนื้อหาจากแบบเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) โดยทำการสำรวจหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่งที่นักเรียนสนใจ เพื่อนำมาสร้างเป็นบทเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ค้นคว้าเนื้อหาจากวารสาร เอกสารแนะนำสถานที่สำคัญ และเว็บไซต์แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง บทเรียนที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ 74.69/75.63 ในขั้นทดลอง 4 คน และมีประสิทธิภาพ 78.38/77.50 ในขั้นทดลอง 10 คน

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาครอบคลุม 5 จุดประสงค์หลัก ได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดของข้อมูล การสรุปความ การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม และการหาความหมายของคำที่ใช้อ้างอิง ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยบทเรียนเสริม

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.53 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีการสอบถามความคิดเห็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบของบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านคุณประโยชน์ จำนวน 16 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลาในการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ ทั้งนี้รวมเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 18 คาบ ตามขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพแล้ว โดยคำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียน และให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดในบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้งหมด 8 บท เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำบท และแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านจนครบ 8 บทเรียน

3. ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านครบทั้ง 8 บทแล้ว โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบททั้ง 8 บท รวมทั้งข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละบทมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ทำการหาประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บท โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และวิเคราะห์

ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์ 75/75 ตามสูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำค่าระดับตามความคิดเห็นของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.92/80.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป แสดงว่าบทเรียนเสริมทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บท พบว่า มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.51 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.63) แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

จากระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละบท พบว่า บทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทที่ 8 Festivals in Ban Pong ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ บทที่ 7 Industries in Ban Pong ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.59) และบทที่ 5 Dining Out in Ban Pong ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.63) ส่วนบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุดคือ บทที่ 1 Ban Pong District ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาจากรายการประเมินในแต่ละด้านสามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 ด้านรูปแบบของบทเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านรูปแบบโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 2 มีภาพประกอบที่

เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 4 มีการเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปหายาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27

3.2 ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาในบทเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.31 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 7 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.32 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 10 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) น่าสนใจ และช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 12 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นและเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27

3.4 ด้านคุณประโยชน์ นักเรียนมีความคิดเห็นด้านคุณประโยชน์ของบทเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 15 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นของอำเภอบ้านโป่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 14 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.92/80.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป แสดงว่าบทเรียนเสริมทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว มีเนื้อหาและหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นที่มาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน โดยการสำรวจหัวข้อที่ต้องการเรียนเพื่อนำมาสร้างเป็นบทเรียนเสริมทักษะการอ่านขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hutchinson and Waters (1999) และ Seels and Glasgow (1990) ที่เสนอให้วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนโดยการประเมินความต้องการเพื่อนำมากำหนดเนื้อหาในการเรียนการสอน ทำให้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจและความสุขในการเรียนรู้ ดังเช่นในบทที่ 6 Bueng Kra Chap บทที่ 7 Industries in Ban Pong

และบทที่ 4 Directions in Ban Pong ซึ่งนักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 บทแรก หัวข้อเหล่านี้ได้มาจากการสำรวจความต้องการของนักเรียน โดยบทที่ 6 เรื่องบึงกระจับนั้น เป็นสถานที่ที่นักเรียนให้ความสนใจ มักจะไปเล่นกีฬา ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ ทำกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ และอยู่ใกล้กับวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่าภาษาไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ ไม่ว่าจะบทเรียนจะยากง่ายเพียงใด หากเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนรู้ในบทที่ 7 Industries in Ban Pong และบทที่ 4 Directions in Ban Pong ซึ่งอาจเนื่องมาจากการเป็นนักเรียนชายสายอาชีพ จึงให้ความสนใจในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย วามตา (2554) ที่ได้สำรวจเนื้อหาของบทอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือกับสื่อสภาพจริง และพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการอ่านเพิ่มสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่นักศึกษาได้เป็นส่วนหนึ่งในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของตน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555) ที่พัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยสำรวจความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ต้องการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบประจำบทของนักเรียนมีค่าร้อยละ 81.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75 ผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในระดับที่ดีมากต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

1.2 บทเรียนที่มีเนื้อหาทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี และประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังเช่นในบทที่ 8 Festivals in Ban Pong ซึ่งนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 80 และยังเป็นบทเรียนที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในบทเรียนดังกล่าว ซึ่งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยความภาคภูมิใจ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Brock (1990) และ Post and Rathet (1996) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์หลายด้าน เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ช่วยเพิ่มเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น ดังที่ Council of Europe (2006) ได้ระบุว่า การเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศระดับสื่อสารนั้น ควรนำหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นมาจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นกิจกรรมหรือบทเรียนเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่นของ

ตนเอง อันเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อมรรรัตน์ นัตดาหลง (2551) ทศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) โซเฟีย อาแวน (2556) และ ปัญญา แร่เพชร (2559) พบว่าการนำเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นมาสร้างเป็นสื่อการเรียนการสอน ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ และสนุกสนานในการทำกิจกรรม มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนได้อ่านและเรียนรู้ในสิ่งใกล้ตัวที่คุ้นเคย ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและสามารถนำความรู้ใหม่ที่ได้รับ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

1.3 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ได้แนวคิดมาจากหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น Richard (2006) Johnson (1982) Davies (1990) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และ วิสาข์ จิตวัตร (2541) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้กิจกรรมทางภาษาที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่รูปแบบอื่นๆของการสื่อสารได้หลากหลาย โดยไม่เน้นไวยากรณ์ แต่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับ เริ่มจากขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ขั้นตอนนี้เป็นการกระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิม สร้างความสนใจแก่ผู้เรียนในเรื่องที่จะอ่าน มีการให้ผู้เรียนคาดคะเนหรือทำนายว่าเรื่องที่จะอ่านน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีการจับคู่รูปภาพกับข้อความ มีการนำเสนอคำศัพท์ ให้จับคู่ความหมาย หรือเติมคำ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับกิจกรรมการอ่านในขั้นต่อไป ในขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านแบบต่างๆ เช่น การเดาความหมายของข้อความจากบริบทแวดล้อม การอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องราวๆ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ โดยผ่านทางกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร เช่น การเติมช่องว่างของข้อมูล การถ่ายโอนข้อมูลโดยการอ่านเนื้อเรื่องแล้วเติมข้อมูลลงในตารางหรือแผนภาพ ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมเน้นความหลากหลาย มีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบระดมความคิด (Brainstorming) แบบจับคู่ และแบบกลุ่มย่อย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้กิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน เพื่อฝึกการใช้ภาษาและให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ การฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด การสรุปเรื่องด้วยเติมคำหรือวลีลงในแผนภูมิ การนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน เป็นต้น เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมแต่ละบทเสร็จสิ้น ได้มีการให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อประเมินผลในสิ่งที่เรียนทันที ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบจะคล้ายกับกิจกรรมที่เรียนในแต่ละบท ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากบทเรียนที่เพิ่งเรียนจบไปใช้ในการทำแบบทดสอบท้ายบทได้เป็นอย่างดี การนำกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอนนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนพรพรรณ แยมคง (2551) ผกาภรณ์ ผดุงกิจ (2552)

สุนันทา ไพรินทร์ (2554) และ อุบลรัตน์ อ่วมด้วง (2555) ที่พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนตามแนวทางการสอนเพื่อการสื่อสาร

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในอำเภอบ้านโป่ง ประวัติความเป็นมา สังคมและวัฒนธรรม สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ การเดินทาง อาหารในท้องถิ่น สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ งานเทศกาลประเพณี และอุตสาหกรรมที่สำคัญในท้องถิ่น ซึ่งผู้เรียนมีความรู้เดิม (Background Knowledge) ในเรื่องเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจร่วมกิจกรรม และสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่าย สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Scheme Theory) ตั้งแนวคิดของ Grabe (1991) ที่กล่าวว่าโครงสร้างความรู้ มีผลเป็นอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับข้อความที่อ่าน นอกจากนี้ ความรู้ทางวัฒนธรรมยังส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เช่นเดียวกับแนวคิดของ Nunan (1999) เกี่ยวกับโครงสร้างความรู้เดิมว่า เป็นการนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจกับประสบการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชเพีย อาแว (2556) ที่พบว่า การพัฒนาสื่อการอ่านที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องราวในท้องถิ่นสามจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ และความรู้เดิมของนักเรียน ช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อสื่อการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนใต้ เช่น อาหารประจำท้องถิ่น วันหยุดเทศกาล และสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังพบว่า สื่อการอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาด้วย

2.2 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการประมวลข้อมูลจากเอกสารที่สมจริง (Authentic materials) ซึ่งมาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น แผ่นพับ เอกสารแนะนำสถานที่สำคัญ ภาพประกอบของสถานที่ต่างๆ และเว็บไซต์แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง ซึ่งเนื้อหาจากสื่อต่างๆนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ วิถีชีวิต ผู้คน ขนบธรรมเนียมประเพณี เศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง และเตรียมพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสนใจร่วมกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับ Talib (1992) ที่เสนอแนะว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเลือกใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น เป็นการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย และเกิดความ

เข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ บทเรียนที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทันท่อเหตุการณ์ และมีภาพประกอบที่สีสันสวยงาม สอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่านอย่างชัดเจน ทำให้สามารถคาดเดาความหมายของเนื้อเรื่องและคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น สิ่งเหล่านี้มีส่วนดึงดูดให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจในการอ่าน ตลอดจนการทำแบบฝึกหัด และกิจกรรม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านในด้านรูปแบบของบทเรียน ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจเป็นอย่างมากต่อภาพประกอบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Marwan (2014) ที่ศึกษาเรื่องการปรับปรุงการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ เอกสารที่สมจริงสำหรับนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย และพบว่า การใช้ เอกสารที่สมจริงได้ช่วยปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถรับรู้ ข้อมูลจากบทอ่านได้เป็นอย่างดี สร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ตระหนักถึงการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่าน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถหาความหมายของ คำศัพท์จากบริบทแวดล้อมได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

2.3 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ สร้างขึ้นตามขั้นตอน การออกแบบบทเรียนตามแนวคิดของ Seels and Glasgow (1990) Richard & Rodgers (1991) Hutchinson & Waters (1999) และ Howard (2004) มีการวิเคราะห์ภาระงาน โดยคำนึงถึงทักษะ ต่างๆที่จำเป็นในการอ่าน จุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งพฤติกรรมทางการเรียน และความต้องการ ของนักเรียน จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็นเนื้อหาในการอ่านและกำหนดขั้นตอนการฝึก ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยมีกิจกรรมฝึกทักษะหรือฝึกกลวิธีในการเรียนรู้ มีภาระงานเพื่อฝึก การใช้ภาษา และเพื่อถ่ายโอนภาษาที่ใช้ในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริง หลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง จะมีการประเมินผลการเรียนในแต่ละบทเรียนทันที ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่อง รวมทั้งจุดอ่อนของนักเรียน ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ปัญหาได้ทันที บทเรียนเหล่านี้ได้ผ่านขั้นตอนการ ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไข 2 ครั้ง คือในขั้นทดลองกลุ่ม 4 คน และในขั้นทดลอง กลุ่ม 10 คนก่อนที่จะนำไปใช้ในขั้นทดลองภาคสนาม ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และมีภาระงานที่หลากหลาย ช่วยส่งเสริม พัฒนาการในการอ่าน ทำให้นักเรียนได้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายและสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ อ่านได้ดีขึ้น บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้จึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึก ทักษะต่างๆในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนพรพรรณ แยมคง (2551) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ และพบว่าความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกอ่านสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกอ่านอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน

ธุรกิจอยู่ในระดับดีทุกบท และงานวิจัยของทัศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) ซึ่งศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม พบว่านักเรียนสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดนครปฐม สนุกสนานในการร่วมกิจกรรม และสามารถตอบคำถามได้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกอยู่ในระดับมาก

3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นทั้ง 8 บท มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.51 และความคิดเห็นเฉลี่ยโดยรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.63) แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้ มีเนื้อหาที่มาจากผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน และมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง สารที่เรียนจึงตอบสนองความต้องการของนักเรียน เช่น งานเทศกาลประจำปีต่างๆ (Festivals in Ban Pong) อาหารริมทาง (Dining Out in Ban Pong) อุตสาหกรรมปลาสดและสัตว์เลี้ยง (Industries in Ban Pong) บึงกระจับ (Bueng Kra Chap – Sports and Activities Site) และการบอกทิศทางในตัวเมือง (Directions in Ban Pong) ซึ่งเป็นเรื่องราวที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและมีความคุ้นเคย ทำให้เกิดความสนใจ และต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนตระหนักดีว่าบทเรียนดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ดังจะเห็นได้จากบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 4.51$) คือ บทที่ 8 Festivals in Ban Pong รองลงมาคือ บทที่ 7 Industries in Ban Pong ($\bar{X} = 4.47$) และบทที่ 5 Dining Out in Ban Pong ($\bar{X} = 4.45$) สอดคล้องกับ Wallace (1992) ที่กล่าวถึงเอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอนว่า ควรนำเสนอเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยและน่าสนใจ มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และมีความหลากหลายเพื่อใช้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน

สำหรับบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่ำสุดคือ บทที่ 1 Ban Pong District ($\bar{X} = 3.88$) ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของอำเภอบ้านโป่ง ที่ตั้ง อาณาเขต จำนวนประชากร เศรษฐกิจ การคมนาคม โดยเป็นข้อมูลพื้นฐานที่นักเรียนทราบดีอยู่แล้ว จึงไม่เกิด

แรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น และเนื่องจากเป็นบทเรียนแรก นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำกิจกรรมลักษณะนี้ จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในลำดับต่ำสุด

3.2 จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยพิจารณาจากรายการประเมินแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกล้วนเป็นข้อที่จัดอยู่ในด้านคุณประโยชน์ โดยเรียงตามลำดับได้แก่ ข้อที่ 15 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นของอำเภอบ้านโป่ง ($\bar{X} = 4.47$) ข้อที่ 16 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.45$) และข้อที่ 13 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่นำมาเป็นบทอ่าน มาจากรื่องราวใกล้ตัวนักเรียน มีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของนักเรียนโดยตรง โดยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต และเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เช่น ความเป็นมาของชนชาติต่างๆในอำเภอบ้านโป่ง เมืองโบราณในยุคทวารวดี บ้านโป่งสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ไฟไหม้ครั้งใหญ่กับการเสด็จเยี่ยมราษฎรครั้งแรกของในหลวงรัชกาลที่ 9 ฯลฯ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น ตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา เรื่องราวในท้องถิ่น ซึ่งนักเรียนบางคนไม่เคยทราบมาก่อน จึงเกิดความสนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมต่างๆของแต่ละบทเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะในการอ่านด้วยกลวิธีการอ่านที่หลากหลาย ส่งผลให้ทักษะการอ่านได้รับการพัฒนาเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ Ness (1997) ที่กล่าวว่า ควรจัดเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆในท้องถิ่น ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำมาสร้างเป็นกิจกรรมประกอบการเรียนรู้ได้หลากหลาย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาจัดเนื้อหาและกิจกรรมทางการสื่อสารในบทเรียน โดยรูปแบบของกิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความหลากหลาย เช่น การเดาความหมายจากบริบท จับคู่เติมคำ ตอบคำถาม ถ่ายโอนข้อมูลลงในตาราง ซึ่งลักษณะกิจกรรมมีทั้งแบบระดมสมอง แบบจับคู่ และแบบกลุ่มย่อย กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกในการเรียนรู้ และมีแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมในบทต่อไป ดังที่ Devitt et al. (1994) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นวิธีสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมควรมีความหลากหลาย เน้นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม เช่น สามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ที่มีอยู่มาสร้างประโยคคำถาม หรือตอบคำถามต่างๆได้

3.3 ผู้วิจัยได้พิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนอีก 3 ด้านได้แก่ ด้านรูปแบบของบทเรียน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามรายละเอียดดังนี้

ด้านรูปแบบของบทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อรูปแบบของบทเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) รายการประเมินที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 2 มีภาพประกอบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.41$) ข้อที่ 1 รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 4.39$) และข้อที่ 3 รูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.28$) จะเห็นได้ว่ารายการประเมินทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนตามแนวคิดของ Howard (2004) กล่าวว่า ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนนั้น ควรมีการปรับให้เข้ากับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ และมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน สื่อที่ดีควรส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา เช่น ส่งเสริมการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและกลวิธีต่างๆในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นทั้งรูปแบบและหน้าที่ทางภาษา นอกจากนี้ ควรออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจและใช้งานง่าย สอดคล้องกับแนวคิดของ Richard B Rodgers (1991) ที่กล่าวถึงการสร้างสื่อการสอนว่า ควรคำนึงถึง วัตถุประสงค์ของการสอน เนื้อหาและรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ภาระงานและกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน และบทบาทของผู้เรียน บทบาทของครู และบทบาทของสื่อการสอนในกิจกรรมนั้นๆ

ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาในบทเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) โดยรายการประเมินที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 5 เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$) ข้อที่ 6 เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.37$) และข้อที่ 8 เนื้อหามีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.25$) การที่นักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกต่อเนื้อหาของบทเรียนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น เนื่องจากบทเรียนเสริมทักษะการอ่านเกี่ยวกับท้องถิ่นนี้มีเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น อาหารริมทาง สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อุตสาหกรรมที่น่าสนใจ และประเพณีสำคัญต่างๆ ซึ่งมีรูปภาพประกอบที่ชัดเจน สวยงาม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เนื้อหาเหล่านี้เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว มีเหตุการณ์ สถานที่ที่นักเรียนรู้จัก ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านได้ง่ายขึ้น โดยใช้อาศัยประสบการณ์เดิม นอกจากนี้ เนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี ดังที่ Wallace (1992) และ Sanderson (1999) ที่กล่าวถึงเอกสารที่ใช้ในการสอนอ่านว่า ควรเป็นเอกสารที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่าน มีเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคย น่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยโดยรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$) รายการประเมินที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 10 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) น่าสนใจและช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.39$) ข้อที่ 9 กิจกรรมในบทเรียนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.31$) ข้อที่ 11 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องที่ทำได้อ่านง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.30$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละบทเรียนมีกิจกรรมในขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) ที่น่าสนใจ มีภาพประกอบที่สวยงาม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้นำประสบการณ์ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วมาทำความเข้าใจในการอ่าน มีการคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน ระดมความคิด จับคู่รูปภาพกับคำอธิบาย และการเตรียมพร้อมในเรื่องคำศัพท์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปใช้ในกิจกรรมขั้นต่อไป ซึ่งในขั้นนี้ผู้สอนได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียน และอธิบายให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่จะต้องทำอะไร สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (1986) Davies (1990) และ Festag (1990) เกี่ยวกับขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนมีความสำคัญ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และให้ผู้เรียนคาดคะเนหรือทำนายว่าเรื่องที่ทำได้อ่านน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ผู้สอนควรบอกจุดประสงค์ในการอ่าน และอธิบายให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับภาระงานที่จะต้องทำอะไร ส่วนขั้นตอนระหว่างการอ่าน (While-reading) มีกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน จับคู่ความสัมพันธ์ เดิมคำ เรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งลักษณะของกิจกรรมมีทั้งทำงานเดี่ยว จับคู่ และทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งหน้าที่ และช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนเรียนรู้ได้เร็วกับนักเรียนที่เรียนรู้ช้า ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีในการทำกิจกรรม ตลอดจนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียน ดังที่ Davies (1990) ได้เสนอเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า กิจกรรมควรมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และได้สำรวจ หรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียน มีการฝึกทักษะการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูดหรือการเขียน กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน

สำหรับรายการประเมินที่มีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยที่สุดมาจากด้านเนื้อหา ข้อที่ 7 ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.23$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในระยะแรกๆ นักเรียนบางคนยังใช้วิธีการอ่านแบบเดิมๆ โดยการอ่านทีละคำ และพยายามเปิด Google เพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ เพื่อแปลเป็นภาษาไทยทีละประโยค ผู้สอนจึงใช้เวลาส่วน

หนึ่งในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านที่ถูกต้อง นอกจากนี้ บทเรียนดังกล่าวมีกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการพูด การฟัง และการเขียน โดยที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง จึงต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำกิจกรรม บางครั้งจึงต้องให้นักเรียนนำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่เหลือไปทำเป็นการบ้าน หรือทำต่อในคาบเรียนซ่อมเสริม

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. ในการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้ มีการรวบรวมเนื้อหาจากเอกสารที่สมจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นทั้งจากวารสาร เอกสารแนะนำสถานที่สำคัญ และเว็บไซต์แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอบ้านโป่ง ซึ่งผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการพิจารณาเลือกและรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เพราะต้องพิจารณาความยากง่ายของโครงสร้างภาษา ความสั้นยาวของเนื้อหา เนื่องจากข้อจำกัดของเอกสารจริงคือมีโครงสร้างทางภาษาที่ไม่แน่นอน เนื้อหาของบทความบางประเภทค่อนข้างยากต่อการเข้าใจ และบางครั้งมีความผิดพลาดในด้านการใช้ภาษา ผู้วิจัยจึงได้ดัดแปลงให้ง่ายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทำให้ความเป็นจริงของเอกสารลดลงไป

2. เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบางอย่างไม่สามารถหาจากเอกสารภาษาอังกฤษได้ เช่น อาหารริมทาง ประเพณีต่างๆในท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาค้นคว้าและเขียนเป็นภาษาอังกฤษแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์เจ้าของภาษาพิจารณาความถูกต้องของภาษา

3. บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้ภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจในการอ่าน แต่เนื่องจากเอกสารที่มีภาพประกอบเป็นสีทั้งหมดนั้นต้องใช้งบประมาณในการพิมพ์ค่อนข้างสูง จึงไม่สามารถสร้างเอกสารที่เป็นภาพสีสำหรับบทเรียนเหล่านี้ได้ ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาด้วยการฉายภาพเหล่านี้ทางโปรเจคเตอร์ให้นักเรียนดูระหว่างทำกิจกรรมในบทเรียนเหล่านี้

4. กิจกรรมหลังการอ่านมักจะเป็นการให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วถ่ายโอนข้อมูลลงในตารางหรือแผนภาพ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใหม่สำหรับนักเรียน ดังนั้นในระยะแรกที่ทำกิจกรรมนี้ นักเรียนจะใช้เวลาค่อนข้างนานในการสรุปเรื่องและเขียนลงในแบบฝึกหัด บางครั้งรูปแบบของภาษาที่เขียนยังมีโครงสร้างที่ไม่ถูกต้อง ผู้สอนจึงต้องให้คำแนะนำ และเขียนให้ดูบนกระดาน ช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมพร้อมกันทั้งห้อง

5. กิจกรรมที่ฝึกการใช้ภาษา โดยการสนทนาตามบทบาทที่กำหนดให้ เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่นักเรียนบางคนรู้สึกไม่มั่นใจ และใช้ภาษาได้ไม่คล่องเท่าที่ควร นักเรียนบางคนยังใช้ทักษะการพูดสื่อความหมายไม่ได้มาก ทำให้ใช้เวลานานพอสมควรในการฝึกสนทนาดังกล่าว ผู้สอนจึงต้องคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ โดยการสนทนากับผู้เรียนตามบทบาทนั้นๆ ด้วยการถาม-ตอบโดยใช้ข้อมูลง่ายๆ เพื่อแสดงให้เห็นตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 ควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ไปเยี่ยมชม และศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆในท้องถิ่นด้วยตนเอง เช่น สถานประกอบการในท้องถิ่น สถานที่สำคัญ และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และประสบการณ์ใหม่ให้แก่ นักเรียน

1.2 ควรเน้นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะสัมพันธ์ และควรนำบทเรียนท้องถิ่นมาใช้ในเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากที่สุดตามแนวทางการสอนเพื่อการสื่อสาร

1.3 ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงกับเจ้าของภาษา โดยการพูดคุย สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น ในแง่มุมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง และการพูด ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ในแง่วิถีชีวิต อาชีพ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเรื่องน่ารู้อื่นๆ เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ของนักเรียน และเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่สาขาอาชีพที่มั่นคงในอาเซียนต่อไป

2.2 ควรนำแนวการสอนภาษาที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) มาใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะได้ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาจากการฝึกใช้ภาษาขณะทำกิจกรรม

2.3 ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละสาระเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ เช่น ด้านกิจกรรม กีฬา ด้านการท่องเที่ยว ด้านอุตสาหกรรม ด้านอาหารการกิน ฯลฯ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI (Computer Assisted Information), e-Learning (Electronics Learning) และ Self Access Learning ศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

รายการอ้างอิง

- Aebersold, J. A., & Field, M. L. (1997). *From Reader to Reading Teacher*. New York: Cambridge University Press.
- Ahellal, M. b. (1990). Using Authentic Materials in the Classroom: Theoretical Assumptions and Practical Considerations. *English Teaching Forum*, 28(2), 37-39.
- Alderson, C. J. (2000). *Assessing Reading*. London: Cambridge University Press.
- Barlett, F. C. (1932). *Remembering*. New York: Cambridge University Press.
- Barnett, M. A. (1989). *More Than Meets the Eyes*. New Jersey: Prentice Hall
- Blair, T. R., Turner, E. C., & Schaudt, B. (1992). *Teaching Reading: A Practicum Approach*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Blanton, M. (2015). The Effect of Two Foreign Language Teaching Approaches, Communicative Language Teaching and Teaching Proficiency through Reading and Storytelling, on Motivation and Proficiency for Spanish III Students in High School. Retrieved from <http://digitalcommons.liberty.edu/doctoral/1010>
- Brock, M. N. (1990). The Case for Localized Literature in the ESL Classroom. *English Teaching Forum*, 28(3), 20-25.
- Carrell, P. L., & Eisterhold, J. C. (1987). Schema Theory and ESL Reading Pedagogy. In L. M.H. & R. J. C. (Eds.), *Methodology in TESOL*. New York: Hewbury House.
- Carrell, P. L., & Eisterhold, J. C. (1988). *Reassessing the Term Interactive*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Conley, M. W. (1995). *Content Reading Instruction: A Communication Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Council of Europe. (2006). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*. In. Retrieved from <https://rm.coe.int/16802fc1bf>
- Davies, E. (1990). *Task Reading*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Day, R. R., & Bamford, J. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York: Cambridge University Press.
- Demircan, H. (2004). *A Study on the Impact of Authentic Materials on EFL Students'*

Achievement, Retention and Opinions Regarding Two Grammar Units at High School Level. (Master of Science), Middle East Technical University, The graduate school of social sciences.

- Devitt, S., Little, D., & Singleton, D. (1994). The communicative approach and authentic texts. In S. A. (Ed.), *Teaching Modern Language*. Routledge:: London and New York in association with the Open University.
- Egcas, R. A., Tabotabo, M. T. L., & Geroso, M. J. S. (2017). Localized Curriculum on the Reading Achievement of Grade 8 Students. *Asia Pacific Journal of Multidisciplinary Research*, 5(3), 137-142.
- Elba, D. (2006). Applying Current Approaches to the Teaching of Reading. *Teaching English Forum*, 44(1), 8-15.
- Festag, E. (1990). Preparation – A Vital Component of Communicative Activities. *English Teaching Forum*, 28(3 (July)), 41-42.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). *The Functional Notional Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Fry, E. (1977). Fry's Readability Graph: Clarifications, Validity, and Extension to Level 17. *Journal of reading*, 21(3), 242-252.
- Goodman, K. S. (1995). *Interactive Approach to Second Language Reading*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gordon, M. (1985). Communicative Strategies for Teaching Reading Skills: Practicing Communicative Language Teaching in Thailand. *Thai/TESOL*(1), 73-76.
- Gozdosova, K. (2015). *Communicative Teaching in ELT at a Gastronomy Vocational School*. (Diploma), Masaryk University Brno, Faculty of Education, .
- Grabe, W. (1991). Current Developments in Second Language Reading Research. *TESOL Quarterly*, 25, 375-406.
- Graves, M. F., Juel, C. F., & Graves, B. B. (2004). *Teaching Reading in the 21st century*. Boston: Pearson Education
- Grellet, F. (1981). *Developing Reading Skills: A Practical Guide to Reading Comprehension Exercises*. London: Cambridge University Press.
- Guariento, W., & Morley, J. (2001). Text and Task Authenticity in the EFL Classroom. *ELT Journal*, 55(4), 347-353.

- Hadley, A. O. (2001). *Teaching Language in Context*. Boston: Heinle & Heinle.
- Hakim, S. Q. (2015). *Developing Local Context-based Reading Materials for the Eighth Graders of Junior High School in Sanggau, West Kalimantan*. (Master of English Language Teaching), State University of Malang,
- Harmer, J. (1986). *The Practice of English Language Teaching*. New York: Longman.
- Harmer, J. (2002). *How to teach English*. Malaysia: Longman.
- Heaton, J. (1975). *Writing English Language Tests*. London: Longman.
- Hood, S., & Soloman, N. (1985). *Focus on Reading: A Handbook for Teacher*. Australia: National Curriculum Resource Centre.
- Howard, J., & Major, J. (2004). Guidelines for Designing Effective English Language Teaching Materials. *TESOLANZ Journal*, 12, 50-58.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1999). *English for Specific Purpose : A learning – centered approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hyland, K. (2003). *Second Language Writing*. Cambridge:: Cambridge University Press.
- Hymes, D. H. (1981). On Communicative Competence. In B. C. J. & J. K. (Eds.), *The communicative Approach to Language Teaching* (pp. 13-15). London: Oxford University Press.
- J., H. (1990). *Classroom Testing*. New York: Longman.
- James, M. O. (1987). ESL Reading Pedagogy: Implication for Schema theoretical Research. In D. T. G. (Ed.), *Research in Reading English as a Second Language* (pp. 177-178). Washington D. C.: Teacher of English to Speakers of Other Language.
- Johnson, P. (1982). Communicative Language Teaching. *TESSOL Quarterly*, 16(October 4), 163-172.
- Jordan, R. R. (1997). *English for Academic Purposes: A Guide Resources Book for Teacher*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kilickaya, F. (2004). Authentic Materials and Culture Content in EFL Classrooms. *The Internet TESL Journal*, X(7). Retrieved from <http://iteslj.org/Techniques/Kilickaya-AutenticMaterial.html>
- Larsen – Freeman, D. (2002). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.

- Little, D., Devitt, S., & Singleton, D. (1989). *Learning Foreign Languages from Authentic Texts: Theory and Practice*. Dublin: Authentik Language Learning Resources.
- Lungu, E. C. (2012). The Effectiveness of Communicative Approaches and Traditional Methods on Reading and Writing Achievement in English in Grade Eight in Selected Zambian Basic Schools. Retrieved from <https://oatd.org/oatd/search?q=communicative+reading&form=basic>
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. London: Oxford University Press.
- Martinez, A. G. (2002). Authentic materials: An Overview. In *Free resources for teachers and students of English*, (pp. 1-7): Karen's Linguistics Issues.
- Marwan, K. F. (2014). *Improving the Students' English Reading Comprehension through Authentic Materials in SMK N1 Godean Grade XI in the Academic Year of 2013/2014*. (Sarjana Pendidikan in English Language Education), State University of Yogyakarta, Indonesia., Faculty of Languages and Arts.
- Mermelstein, A. D. (2014). Improving EFL Learners' Reading Levels through Extensive Reading. Retrieved from <http://www.readingmatrix.com/files/11-cmy65135.pdf>
- Mihwa, Y. (1994). The influence of Authentic Versus Edited Texts on the Reading Comprehension and Online Reading Behaviors of Beginning Korean and Japanese ESL Students. *Dissertation Abstracts International*, 55(10), 3123B.
- Miller, W. H. (1984). *Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Students*. New York: Center for Applied Research in Education.
- Miller, W. H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. New York: The Center for Applied Research in Education.
- Mishan, F. (2005). *Designing Authenticity into Language Learning Materials*. Bristol: Cambridge University Press.
- Murray, S. (2001). Authentic Interest: Using Authentic Text with Low-Level Learners. *Modern English Teacher*, 10(1 (January)), 32-33.
- Ness, V. M. (1997). Using Local Materials to Teach Writing. *English Teaching Forum*, 28(3), 49-50.
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching and Learning*. Boston: Heinle and Heinle.

- Nunan, D. (2001). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. London: Heineman.
- Nuttall, C. (2005). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Macmillan Education
- Paltridge, B. (2001). *Genre and the Language Learning Classroom*. Michigan: University of Michigan.
- Porcaro, J. W. (2001). Creating Informed Citizens and Integrating Language Skills. *Modern English Teacher*, 10(2), 30.
- Post, R., & Rathet, L. (1996). On Their Own Terms: Using Students Native Culture as Content in the EFL Classroom. *English Teaching Forum*, 34(3), 12-17.
- Pritchard, R. (1990). The Effects of Culture Schemata on Reading Processing Strategies. *Reading Research Quarterly*, 25(4), 273-295.
- Quinn, S., & Irvings, S. (1991). *Active Reading in the Arts and Sciences*. Boston: Allyn and Bacon.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (1991). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richek, M. A., Caldwell, J. S., Jennings, J. H., & Lerner, J. W. (1996). *Reading Problems: Assessment and Teaching Strategies*. Boston: Allyn and Bacon.
- Rivers, W. M., & Temperley, M. S. (1978). *A practical guide to the teaching of English as a second or foreign language*. New York: Oxford University Press.
- Robinson, P. C. (1980). *ESP (English of Specific Purpose)*. . Oxford: Pergamon Press.
- Ruddle, R. B., & Ruddell, M. R. (1997). *Teaching Children to Read and Write! Becoming an Influential Teacher*. Boston: Allyn and Bacon.
- Rumelhart, D. E. (1981). Schemata: The building blocks of cognition. In G. J. T. (Ed.), *Comprehension and Teaching: Research Reviews* (pp. 3-26). Newark. DE: International Reading Association.
- Sanderson, P. (1999). *Using Newspaper in the Classroom*. New York: Cambridge University.

- Seels, B., & Glasgow, Z. (1990). *Exercises in Instructional Design*. Columbus, OH: Prentice Merrill.
- Shen, Y.-S. I., Sung, S. C.-C., & Raleigh, C. E. (2001). *A Communicative and Structural Approach to Teaching English Reading at the College Level* Paper presented at the The TESL/TEFL Area of the Fifth Congress of the Americas, Mexico.
<https://eric.ed.gov/?id=ED467644>
- Shrum, J., & Glisan, E. W. (2000). *Teacher's Handbook: Contextualized Language Instruction*. Boston: Heinle & Heinle.
- Smith, B. (1994). *Through Writing to Reading: Classroom Strategies for Supporting Literacy*. New York: Routledge.
- Swaffar, J. K. (1985). Reading Authentic Tests in a Foreign Language: A Cognitive Model. *The modern Language Journal*, 69(1), 15-31.
- Talib, I. S. (1992). Why not teach non-native English literature. *ELT Journal*, 46(1), 51-55.
- Thanajaro, M. (2000). Using Authentic Materials to Develop Listening Comprehension in the English as a Second Language Classroom. Retrieved from
<https://vtechworks.lib.vt.edu/handle/10919/26336>
- Toolan, M. J. (2002). *Critical Discourse Analysis: Critical Concepts in Linguistics*. London / New York: Routledge.
- Valette, R. M. (1977). *Modern Language Testing*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Wallace, C. (1992). *Reading*. Oxford: Oxford University Press.
- White, V. R. (1981). *Communicative in the Classroom*. London: Longman Group
- Widdowson, H. G. (1981). *Teaching Language as Communicative*. Oxford: Oxford University Press.
- Williams, E. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan.
- Williams, J. (1995). Focus on Form in Communicative Language Teaching: Research Findings and the Classroom Teacher. *Tesol Journal*, 4(4), 12-16.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับอาชีวศึกษา.
- กฤษดา ตีพิจารณ์. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิวไผ่งาม. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย

- ฉัตรปวีณ อ่ำภา. (2555). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. (2557). ย้ำเด็กไทยเก่งฝีมือ แต่ด้อยเรื่องภาษา อาชีวะชูธงสอนอังกฤษเข้มข้นสู่อาเซียน. Retrieved from <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=38303&Key=hotnews>
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1 (มกราคม-มิถุนายน)), 9-12.
- โซเฟีย อาแว. (2556). การพัฒนาสื่อการอ่านเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้ของประเทศไทย. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์
- ทัศนพรรณ แยมคง. (2551). การสร้างแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในธุรกิจ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โรงเรียนนครนาราชบุรีพณิชยการ. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย
- ธมน ชัชวาลกิจกุล. (2555). การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนย่อแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย
- นลินี บำเรอราช. (2545). การสอนอ่าน. In ๔. 406426 (Ed.), ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปัญญา แร่เพชร. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 8(1), 53.
- ผกาภรณ์ ผดุงกิจ. (2552). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, บัณฑิตวิทยาลัย
- รัตนวรรณ อารมย์ดี. (2555). การใช้เอกสารจริงที่อิงการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานของพนักงานฝ่ายโรงงานของบริษัท เอไอพี จำกัด: กรณีศึกษา. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. , บัณฑิตวิทยาลัย
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป. In. Retrieved from <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr>
- สุนันทา ไพรินทร์. (2554). การใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ชลบุรี. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., บัณฑิตวิทยาลัย
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2530). ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษเทคนิค. ภาษาปริทัศน์ (ฉบับพิเศษ), 8(1), 123-131.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2534). การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2538). แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. สารพัฒนาหลักสูตร, 15(123 (ตุลาคม-ธันวาคม)), 48-56.
- หนึ่งฤทัย วามตา. (2554). การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, บัณฑิตวิทยาลัย
- อนันท์ งามสะอาด. (2555). ยุทธศาสตร์อาชีพศึกษาสู่อาเซียน. Paper presented at the การประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพฯ ระดับภาค ภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ณ ห้องสุนทรภู่ โรงแรมสตาร์ จังหวัดระยอง.
- อมรรัตน์ นิตดาหลง. (2551). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.,
- อุบลรัตน์ อ่วมด้วง. (2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะอุตสาหกรรม

และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตไทรน้อย. (ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร., บัณฑิตวิทยาลัย

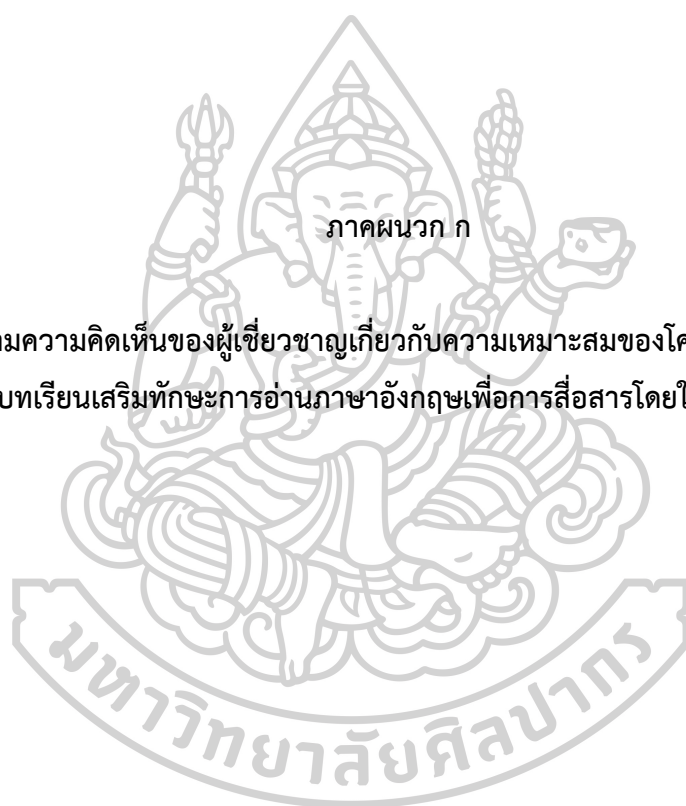

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างเนื้อหาในการ
สร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างเนื้อหาในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแต่ละบทเรียนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และหากท่านมีข้อเสนอหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม ให้เขียนลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำกับให้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องเหมาะสมในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง
0	ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องเหมาะสมในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง
-1	เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาและกิจกรรมไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
1 Ban Pong District	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and specific details about Ban Pong district To describe general information and location of places in Ban Pong To identify the meaning of the words from context clues 	<p>Function</p> <ul style="list-style-type: none"> Describing general information and location of places in Ban Pong <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Prepositions of Place (in/on/at) <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of places Adjectives describing places <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Skimming and scanning for main ideas and details Guessing the meaning of unknown words from context clues Making conclusions Transferring information into a diagram 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the map of Ratchaburi Province and discuss the questions. Identify the sub-districts of Ban Pong from the map. Match the words with their meanings. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Complete the diagram with the given information. Study the language focus : - Prepositions of Place (in/on/at) <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the map and make sentences about places and locations. Then practice speaking with a partner. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Transfer information into a diagram. 				

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
2 People and History	<ul style="list-style-type: none"> To identify the topic, main ideas and specific details about people and history of Ban Pong To identify the meaning of the words from context clues To identify pronoun references in contexts To summarize and sequence the events 	<p>Function Giving information about the history of Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar - Time Order Words - Past Simple Tense</p> <p>Positive Statement : Subject+V.2</p> <p>Negative Statement : Subject+didn't+V.1</p> <p>Vocabulary • Verbs and Nouns about people and history</p> <p>Reading Skills • Identifying main ideas and details • Guessing the meaning of unknown words from context clues • Identifying pronoun references in contexts • Making conclusions</p>	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the pictures. Read the slogan of Ban Pong and discuss the questions. Match the underlined words with their meanings. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the paragraphs with the main ideas . Study the language focus : - Time Order Words - Past Simple Tense <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Read the given sentences. Then re-arrange and write them in the correct time order. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the text and choose the best answer (Multiple choice). Complete the diagram with the sentences in the correct time order. 				

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
3 Historical Attractions in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the specific details about the historical attractions in Ban Pong To identify the meaning of the words from context clues To summarize and transfer information into a table 	<p>Function Asking & answering questions about the attractions in Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Present Perfect Tense Using “since” and “for” <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of attractions. Verbs, Nouns and Adjectives about the attractions <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning for the details Guessing the meaning of unknown words from context clues Making conclusions Transferring information into a table 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at a list of places. Then identify 3 places that are located in Ban Pong District. List the names of interesting places in Ban Pong. Match the underlined words with the correct synonyms. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the names of the places with appropriate descriptions. <p>Study the language focus :</p> <ul style="list-style-type: none"> Present Perfect Tense <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Study the given dialogue : <ul style="list-style-type: none"> Take turn asking and answering questions then transfer information into a table. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Complete the table with information from the passage. 				

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
4 Directions in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify places and directions in Ban Pong To ask for and give directions of places on a map To describe directions from the college to student's house 	<p>Function Asking for and giving directions</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Asking for directions Using phrases for giving Directions (go straight, go past, turn left, take U-turn, etc.) <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Preposition of places: next to, opposite, behind, between Nouns about the road traffic: roundabout, intersection, junction, crosswalk, etc. <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning for specific information Reading for details Guessing the meaning of unknown words from context clues Map reading 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Identify the first 3 things you usually do when you get lost. Fill in the blanks with the given words and phrases. Study the meaning of each word. Then look at each picture and complete the sentences. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Complete the sentences with prepositions of places. Follow the directions and identify the name of places. Study the language focus : - Asking for and giving directions <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Create dialogues asking for and giving directions. Draw a map and write the directions from the college to student's house. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the map and answer questions (Multiple choice). Read the map and identify places and locations. 				

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions		Suggestions
					+1	0	
5 Dining Out in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the specific details about foods in Ban Pong To ask for and give information about favorite foods and eating habits To identify the meaning of the words from context clues 	<p>Function Talking about favorite foods and eating habits</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Reading food names adding "ed" to change verbs to adjectives for food names (fried chicken, boiled egg, steamed bun, etc.). <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of foods & desserts Cooking terms: deep-fry, stir-fry, steam, boil, roast, grill <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning for specific information Guessing the meaning of unknown words from context clues Making conclusions Transferring information into a table 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Write the names of your favorite drink, food and dessert. Match the pictures with the given words. Study the meanings of the cooking terms and write them under each picture. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match each sentence with the related places for dining out. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> Reading food names <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> List 5 of your favorite foods with adjectives describing ways of cooking. Take turn asking and answering questions about eating habits. Transfer the facts into a table 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Match the pictures with the food names. 			

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions		Suggestions
					+1	0	
6 Bueng Kra Chap : Sports and Activities Site	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and specific details about Bueng Kra Chap To summarize and interpret the meaning of the passage To ask and answer questions about favorite sports and activities 	<p>Function Talking about favorite sports and activities</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Using “play, go, do” with sports and activities Using like and dislike with gerunds <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Names of sports and exercises Verbs, Nouns and Adjectives about Bueng Kra Chap and sports <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Scanning and skimming for main ideas and specific details Guessing the meaning of unknown words from context clues Making conclusions Transferring information into a diagram 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Look at the pictures and discuss the given questions. Put the names of sports into the correct groups. Study each word and fill in the blanks with the correct letters. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Complete the diagram with information from the passage. <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Write the sentences with verbs expressing feelings from the given pictures. Create a dialogue to practice speaking with a partner. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Complete the diagram with information from the passage. 			

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
7 Industries in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and details about industries in Ban Pong To describe information about industries in Ban Pong To summarize and transfer information into a table 	<p>Function Describing information about industries in Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Superlative Adjectives <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Nouns and Adjectives about Fish Village <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Guessing the meaning of unknown words from context clues Making conclusions Reading for details Transferring information into a table 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Match the pictures with the related product names. Look at the picture and discuss the given questions. Match the underlined words with the appropriate definitions. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match each name of place with the related information. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> Superlative Adjectives <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Fill in the blanks with verb to be and the superlative adjectives. Complete the table with information from the passage. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Complete the table with information from the passage. 				

Topics	Learning Objectives	Language Focus	Reading Activities	Evaluation	Level of Opinions			Suggestions
					+1	0	-1	
8 Festivals in Ban Pong	<ul style="list-style-type: none"> To identify the main ideas and details about the festivals in Ban Pong To summarize information from the passage To identify the meaning of the words from context clues To transfer information into a table 	<p>Function Giving information about the festivals in Ban Pong</p> <p>Structure/Grammar</p> <ul style="list-style-type: none"> Compound words <p>Vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> Name of festivals and Activities <p>Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> Guessing the meaning of unknown words from context clues Skimming and scanning for main idea and details Making conclusions Transferring information into a table 	<p>Pre-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Match the pictures with the names of the festivals. Write the names of the activities under the pictures. Match the underlined words with the correct meanings. <p>While-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Choose the best answer. Match the descriptions with the festivals. Study the language focus: <ul style="list-style-type: none"> Compound Words <p>Post-reading</p> <ul style="list-style-type: none"> Complete the table with information from the reading passage. Take turn asking and answering questions about student's favorite festival. 	<ul style="list-style-type: none"> Read the passage and choose the best answer (Multiple choice). Complete the table with information from the passage. 				

ผู้ประเมิน .....
 วัน/เดือน/ปี ...../...../.....
 ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนี้อย่างสูง
 นางสาว ณัฏชรีย์ ทรัพย์เย็น
 (ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของโครงสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น จากแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

บทที่	เนื้อหา	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	Ban Pong District	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2.	People and History of Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.	Historical Attractions in Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4.	Directions in Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5.	Dining Out in Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6.	Bueng Kra Chap : Sports and Activities Site	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7.	Industries in Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8.	Festivals in Ban Pong	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

**แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโก บ้านโป่ง**

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของแบบทดสอบแต่ละข้อ และหากท่านมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม ให้เขียนลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

- +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

Question No.	Objectives	Level of Opinions			Suggestions
		+1	0	-1	
1	To identify the main idea of the passage				
2	To find the details in the passage				
3	To identify the words reference in contexts				
4	To find the details in the passage				
5	To find the details in the passage				
6	To identify the meaning of the words in contexts				
7	To identify the meaning of the words in contexts				
8	To summarize the passage				
9	To find the details in the passage				
10	To find the details in the passage				
11	To find the details in the passage				
12	To identify the meaning of the words in contexts				
13	To identify the meaning of the words in contexts				
14	To identify the main idea of the paragraph				
15	To find the details in the passage				
16	To find the details in the passage				
17	To draw a conclusion from the passage				
18	To find the details in non-text information				
19	To find the details in non-text information				
20	To find the details in non-text information				

Question No.	Objectives	Level of Opinions			Suggestions
		+1	0	-1	
21	To find the details in non-text information				
22	To find the details in non-text information				
23	To find the details in the text				
24	To find the details in the text				
25	To find the details in the text				
26	To find the details in the text				
27	To find the details in the text				
28	To identify the main idea				
29	To find the details in the text				
30	To find the details in the text				
31	To find the details in the text				
32	To find the details in the text				
33	To summarize the passage				
34	To identify the meaning of the words in contexts				
35	To identify the meaning of the words in contexts				
36	To identify the main idea of the paragraph				
37	To find the details in the passage				
38	To find the details in the passage				
39	To find the details in the passage				
40	To draw a conclusion from the passage				
41	To identify the words reference in contexts				
42	To find the details in the passage				
43	To find the details in the passage				
44	To find the details in the passage				
45	To identify the meaning of the words in contexts				
46	To identify the words reference in contexts				
47	To identify the words reference in contexts				
48	To identify the main idea of the paragraph				
49	To identify the words reference in contexts				
50	To find the details in the passage				
51	To identify the meaning of the words in contexts				

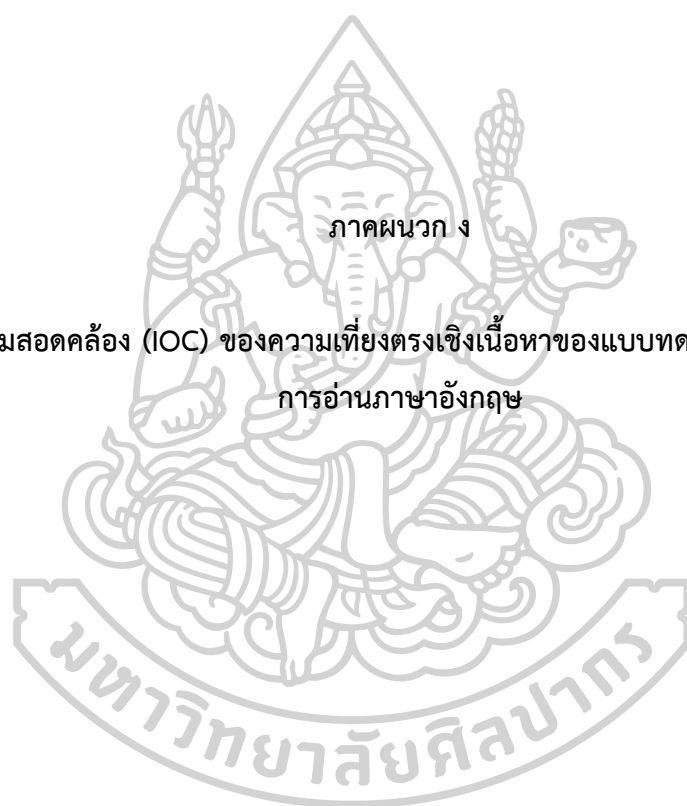
Question No.	Objectives	Level of Opinions			Suggestions
		+1	0	-1	
52	To identify the meaning of the words in contexts				
53	To identify the meaning of the words in contexts				
54	To identify the main idea of the passage				
55	To find the details in the passage				
56	To find the details in the passage				
57	To find the details in the passage				
58	To find the details in the passage				
59	To summarize the passage				
60	To draw a conclusion from the passage				

ผู้ประเมิน .....

วัน/เดือน/ปี ...../...../.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็น
อย่างสูง
นางสาว ณัชชรีย์ ททรัพย์เย็น

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	จุดประสงค์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	To identify the main idea of the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	To identify the words reference in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	To summarize the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	To identify the main idea of the passage	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
15	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	To draw a conclusion from the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	To find the details in non-text information	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	To find the details in non-text information	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	To find the details in non-text information	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	To find the details in non-text information	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	To find the details in non-text information	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	จุดประสงค์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
28	To identify the main idea	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
29	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
30	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
31	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
32	To find the details in the text	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
33	To summarize the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
34	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36	To identify the main idea of the passage	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
37	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
38	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
39	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
40	To draw a conclusion from the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
41	To identify the words reference in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
42	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
43	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
44	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
45	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
46	To identify the words reference in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
47	To identify the words reference in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
48	To identify the main idea of the passage	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
49	To identify the words reference in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
50	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
51	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
52	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
53	To identify the meaning of the words in contexts	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
54	To identify the main idea of the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
55	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
56	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
57	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	จุดประสงค์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
58	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
59	To find the details in the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
60	To draw a conclusion from the passage	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ผู้ประเมิน .....

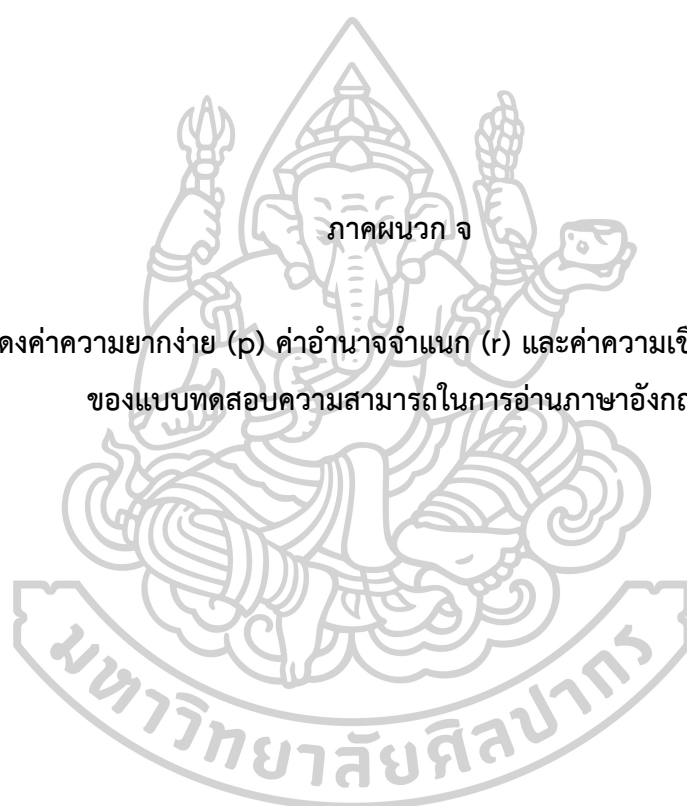
วัน/เดือน/ปี ...../...../.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็น

อย่างสูง

นางสาว ณิชชรีย์ ทรัพย์เย็น

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ค่าความเชื่อมั่น (สูตร KR-20) = 0.89

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	คุณภาพ	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	คุณภาพ
1*	0.60	0.40	ใช้ได้	31*	0.53	0.40	ใช้ได้
2	0.77	0.07	ใช้ไม่ได้	32*	0.57	0.47	ใช้ได้
3*	0.30	0.46	ใช้ได้	33*	0.47	0.27	ใช้ได้
4	0.27	0.00	ใช้ไม่ได้	34*	0.53	0.27	ใช้ได้
5	0.03	0.07	ใช้ไม่ได้	35*	0.67	0.27	ใช้ได้
6*	0.30	0.47	ใช้ได้	36*	0.33	0.40	ใช้ได้
7*	0.30	0.33	ใช้ได้	37*	0.50	0.33	ใช้ได้
8*	0.50	0.33	ใช้ได้	38	0.17	-0.07	ใช้ไม่ได้
9*	0.37	0.33	ใช้ได้	39*	0.33	0.27	ใช้ได้
10	0.17	0.07	ใช้ไม่ได้	40	0.13	0.00	ใช้ไม่ได้
11*	0.47	0.27	ใช้ได้	41*	0.43	0.33	ใช้ได้
12*	0.77	0.33	ใช้ได้	42*	0.37	0.33	ใช้ได้
13*	0.73	0.40	ใช้ได้	43*	0.33	0.27	ใช้ได้
14*	0.37	0.33	ใช้ได้	44*	0.40	0.27	ใช้ได้
15*	0.47	0.53	ใช้ได้	45*	0.33	0.27	ใช้ได้
16*	0.33	0.40	ใช้ได้	46	0.23	0.07	ใช้ไม่ได้
17	0.13	0.00	ใช้ไม่ได้	47*	0.60	0.27	ใช้ได้
18*	0.57	0.47	ใช้ได้	48	0.13	0.00	ใช้ไม่ได้
19	0.67	0.27	ใช้ได้	49	0.30	0.47	ใช้ได้
20*	0.73	0.27	ใช้ได้	50	0.40	0.13	ใช้ไม่ได้
21*	0.73	0.40	ใช้ได้	51	0.23	-0.07	ใช้ไม่ได้
22*	0.63	0.33	ใช้ได้	52*	0.53	0.27	ใช้ได้
23*	0.70	0.33	ใช้ได้	53*	0.40	0.27	ใช้ได้
24	0.87	0.27	ใช้ไม่ได้	54*	0.37	0.20	ใช้ได้
25*	0.63	0.33	ใช้ได้	55*	0.50	0.33	ใช้ได้
26*	0.60	0.53	ใช้ได้	56*	0.57	0.33	ใช้ได้
27	0.87	0.13	ใช้ไม่ได้	57	0.20	0.13	ใช้ไม่ได้
28	0.83	0.33	ใช้ไม่ได้	58	0.17	0.07	ใช้ไม่ได้
29	0.87	0.27	ใช้ไม่ได้	59*	0.37	0.33	ใช้ได้
30*	0.57	0.47	ใช้ได้	60	0.20	-0.13	ใช้ไม่ได้

หมายเหตุ: ข้อสอบที่มีเครื่องหมายดอกจัน (*) เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไปใช้ในงานวิจัย

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของ
คำถามและรูปแบบภาษาในแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อบทเรียนเสริมทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของ
คำถามและรูปแบบภาษาในแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อบทเรียนเสริมทักษะการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และหากท่านมี
ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติม ให้เขียนลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้ โดยมีค่าระดับ
ความคิดเห็นดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามและรูปแบบของภาษา มีความสอดคล้องเหมาะสม
0 ไม่แน่ใจว่าคำถามและรูปแบบของภาษา มีความสอดคล้องเหมาะสม
-1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามและรูปแบบของภาษา ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสม

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านรูปแบบของแบบฝึก				
1. รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน				
2. มีภาพประกอบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา				
3. รูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
4. มีการเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปหายาก				
ด้านเนื้อหาในแบบฝึก				
5. เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียนรู้				
6. เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์ที่มีอยู่ มาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น				
7. ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน				
8. เนื้อหา มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
9. กิจกรรมในแบบฝึกเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
10. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) น่าสนใจ และช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้				
11. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น				
12. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น และเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง-พูด และการเขียน				

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
13. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน				
14. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน				
15. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านโป่ง				
16. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ				

ผู้ประเมิน .....

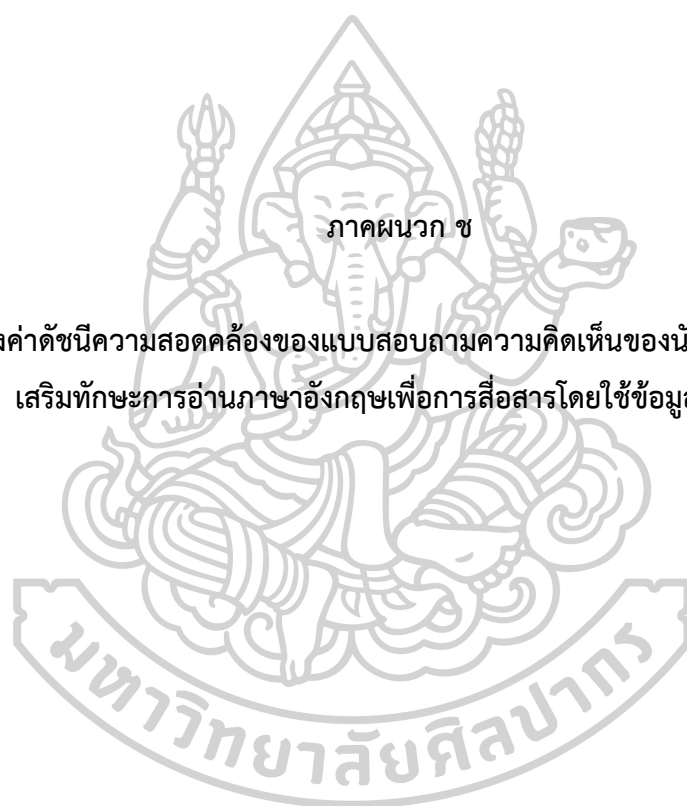
วัน/เดือน/ปี ...../...../.....

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็น
อย่างสูง
นางสาว ณิชชรีย์ ทรัพย์เย็น

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
เสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3			
ด้านรูปแบบของแบบฝึก						
1. รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. มีภาพประกอบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. รูปแบบการนำเสนอในแต่ละบทเรียนมีความชัดเจน และ เข้าใจง่าย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. มีการเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปหายาก	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านเนื้อหาในแบบฝึก						
5. เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และต้องการที่จะเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์ ที่มีอยู่ มาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. ปริมาณเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. เนื้อหา มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความ สามารถของนักเรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
9. กิจกรรมในแบบฝึกเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) น่าสนใจ และช่วย ให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหา ที่จะเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยพัฒนา ทักษะการอ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ทำให้เข้าใจบทเรียน ได้ดีขึ้น และเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง-พูด และการเขียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
13. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการ อ่านของนักเรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น บ้านโป่ง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16. แบบฝึกการอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานใน การเรียนรู้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ซ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.932	16

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	10	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	10	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

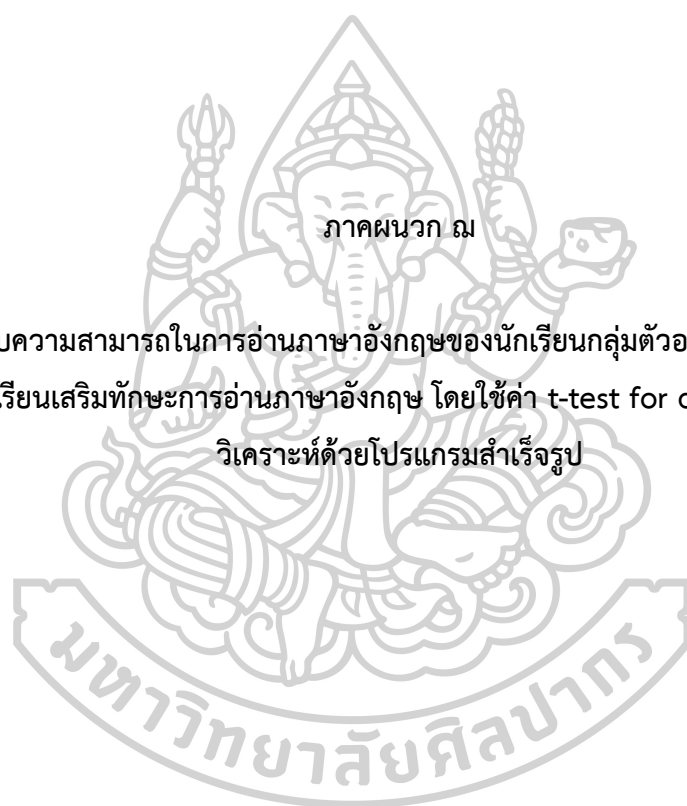
Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
A1	35.20	1.619	10
A2	34.30	1.337	10
A3	32.80	1.229	10
A4	31.60	4.551	10
A5	32.90	2.183	10
A6	33.50	2.635	10
A7	31.40	2.716	10
A8	31.70	1.829	10
A9	34.10	1.792	10
A10	32.50	1.434	10
A11	33.20	2.300	10
A12	32.90	2.183	10
A13	34.40	2.011	10
A14	33.30	2.214	10
A15	34.40	2.119	10
A16	33.30	1.889	10

ภาคผนวก ฉ

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการ
เรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่า t-test for dependent samples
วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่า t-test for dependent samples

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pretest	21.90	30	2.454	.448
Posttest	32.03	30	2.619	.478

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 Pretest & Posttest	30	.489	.006

Paired Samples Test

	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
				Lower	Upper			
				Paired Differences				
Pair 1 Pretest - Posttest	-10.133	2.569	.469	-11.093	-9.174	-21.601	29	.000

ภาคผนวก ญ

ตัวอย่างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

**Unit
6**

Bueng Kra Chap – Sports and Activities Site

Source: <http://www.thaimtb.com>

Source: <http://www.thaimtb.com>

Source: <http://www.fotosearch.com>

Pre-reading

A. Brainstorming: Do you know this place? Look at the pictures and discuss these questions.

Where is it located?

Where are they doing?

What else do you think people do at this place?

Source: <http://nong-kob.go.th/public/travel>

B. Put the names of sports into the correct groups.

jet skiing   bowling   fishing   jogging   motor racing
 boxing   swimming   biking   canoeing   walking

Water sports / activities	Indoor sports / activities	Outdoor sports / activities

C. Group Work (4-5 persons) : Study each word with its meaning and fill in the blanks with the correct letters.

Words	Meanings
1. publ__c (adj.)	of everyone, for all people
2. roy__l (adj.)	of a king or queen
3. can__e (n.)	light boat that you move with paddles
4. la__e (n.)	big area of water, with land all round it
5. s__nset (n.)	time when the sun goes down in the west
6. ad__enture (n.)	doing something exciting, dangerous, etc.
7. re__axation (n.)	rest from work
8. regi__n (n.)	part of a country
9. bree__ (v.)	keep animals to make young ones
10. devel__p (v.)	become bigger or more complete

While-reading

Directions: Read the passages and answer the following questions

Bueng Kra Chap

Outdoor activities and adventure sites

Bueng Kra Chap (Kra Chap Lake) is located in the Nong Kob Sub-district, about 10 kilometers from Ban Pong town. It covers an area of 215 rai and stands in both the Ban Pong District and Potharam District. It is an old freshwater lake which is the biggest in the western region of Thailand. The place has been developed according to the Royal Project of Queen Sirikit to become a freshwater fish breeding center. The place was named Bueng Kra Chap because there used to be many Kra Chap trees in the area. However, there are none left nowadays.

Apart from being a freshwater fish breeding center, Bueng Kra Chap is also a spot for water sports such as jet skiing and canoeing. Around the area of Bueng Kra Chap, near Wat Bueng Kra Chap with a school, there are many restaurants to service tourists and local people that visit the place for relaxation or for exercise. Many people go jogging and biking around the lake.

On Saturday and Sunday evenings, there are many people dining at the lakeside restaurants to enjoy the sunset view. Each restaurant has a terrace extending into the lake. The famous dishes are fish dishes because these fish are fresh and delicious. This place is a public park that is open all the time. The recommended time to visit the place is in the evening. Free parking lots are provided nearby.

Adapted from: <https://uk.tourismthailand.org/Attraction/Bueng-Kra-Chap>

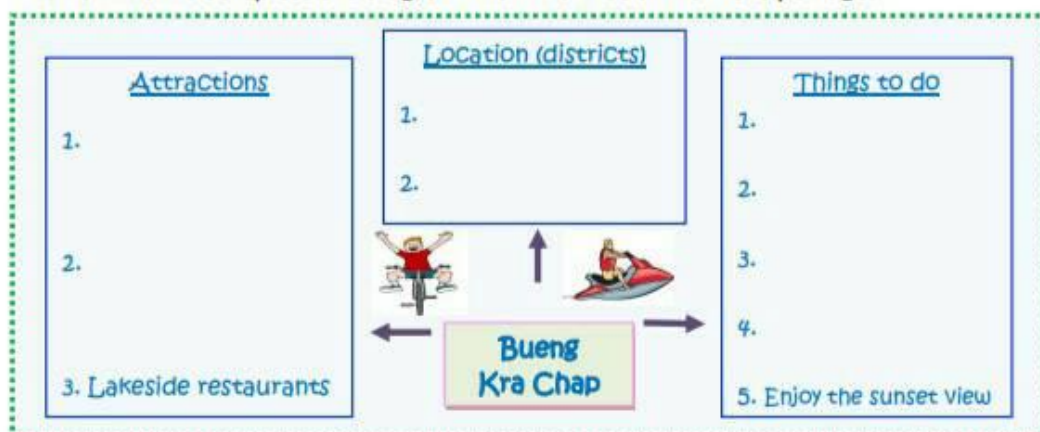

Photos source: <http://nong-kob.go.th/public/travel>

D. Choose the best answer.

1. Bueng Kra Chap is .....
  - a. an old freshwater river
  - b. in the area of 251 Rai in Ban Pong
  - c. in the area of 2 districts**
  - d. the biggest freshwater lake in Thailand
2. The name “Bueng Kra Chap” comes from .....
  - a. Wat Bueng Kra Chap.
  - b. a lot of Kra Chap trees in this area before.**
  - c. local products in this area.
  - d. the project of Queen Sirikit.
3. Wat Bueng Kra Chap is located .....
  - a. near the lakeside restaurants**
  - b. in Queen Sirikit Park
  - c. in Kra Chap Sub-district
  - d. near the lakeside shops
4. Bueng Kra Chap is NOT a place for .....
  - a. outdoor sports
  - b. water sports
  - c. indoor sports**
  - d. dining
5. The best time to visit the lakeside restaurants is in the evening because of .....
  - a. the parking lots around the lake
  - b. the free entrance to the public park
  - c. the delicious and fresh foods
  - d. the beautiful sunset view**
6. The word “terrace” in paragraph 3 (line 3) means .....
  - a. a room where you prepare and cook food
  - b. a flat outdoor area next to a building**
  - c. a set of stairs inside a building
  - d. an area of land without buildings
7. Which one is NOT a description of Bueng Kra Chap?
  - a. A freshwater fish breeding center
  - b. A place for relaxation
  - c. A water park**
  - d. A spot for water sports
8. Which one is the correct information about Bueng Kra Chap?
  - a. The park is closed after midnight.
  - b. The car park fee is 10 baht.
  - c. There are a lot of Kra Chap trees.
  - d. All restaurants have their own terrace.**

E. Pair Work : Complete the diagram with information from the passage.

Language Focus

Using “play”, “go”, and “do” with the sports and activities.

 <p>Play is used with ball sports or competitive games.</p>	 <p>Go is used with activities that end -ing.</p>	 <p>Do is used for a recreational activity or a non-team sport that does not use a ball.</p>
badminton	bowling	aerobics
basketball	biking	boxing
football	canoeing	gymnastics
golf	fishing	judo
tennis	jogging	karate
table tennis	skating	tae kwon do
volleyball	swimming	yoga

Gerunds are verbs that act like nouns. They are formed by adding “-ing” to verbs.

For examples:

play → playing

go → going

swim → swimming

Gerunds often follow the verbs that express likes and dislikes:

love hate like enjoy dislike

Examples: I like **playing** football.

I enjoy **going** swimming / I enjoy **swimming**.

I hate **doing** aerobics.

Post-reading

F : Write down the sentences with verbs to express feelings by the given pictures.

I love .....
I hate .....
I like .....
I enjoy .....
I dislike .....

Examples: I love doing yoga.

1. .....

2. .....

3. .....

4. .....

5. .....

6. .....

Source : <http://www.fotosearch.com>

G. Pair work: Study the sample dialogue and create a dialogue to practice speaking with your partner.

A: What is your favorite sport?
 B: I enjoy **going jogging**.
 A: Where do you **go jogging**?
 B: I **go jogging** at a public park.
 What about you?
 A: I **love biking** at Bueng Kra Chap.

Source : <http://www.fotosearch.com>

.....

.....

.....

.....

Test 6

I : Read the passage and choose the best answer.

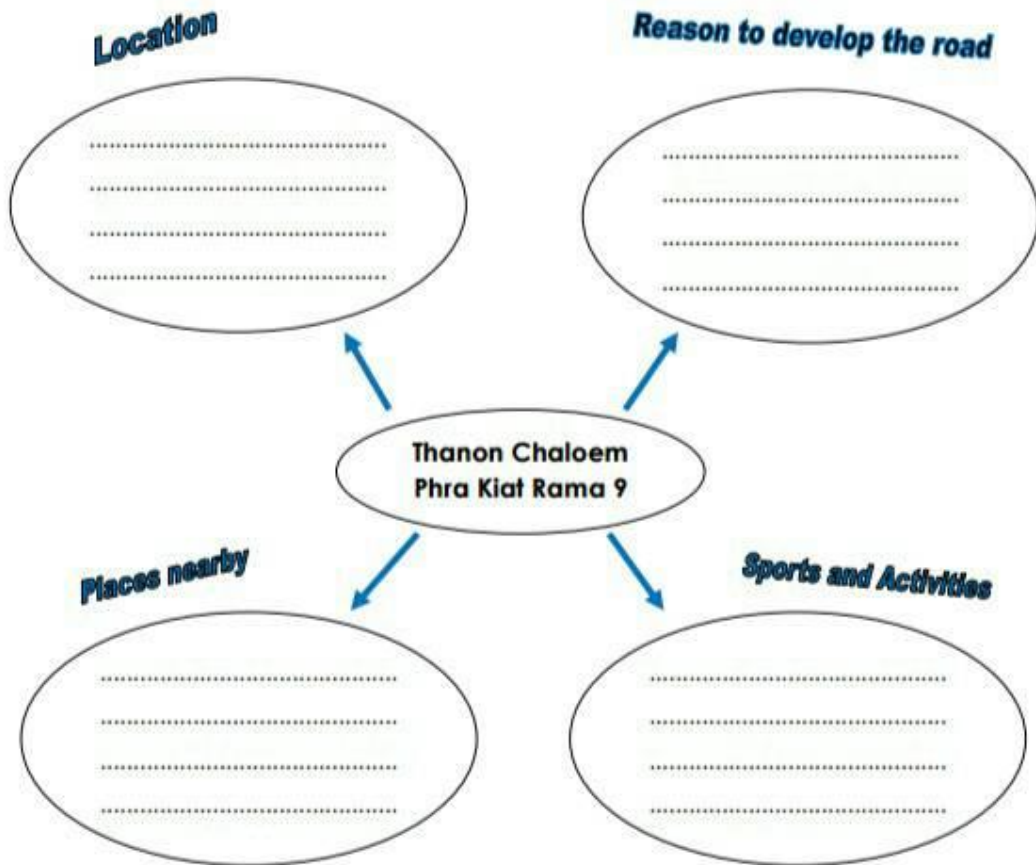
Thanon Chaloem Phra Kiat Rama 9 is a shortcut connecting between Songphon Road in the center town of Ban Pong District and High way no. 323 (Ban Pong Bypass road). The road has been developed to celebrate King Bhumibol's 60th Birthday. It is located near Thanon Songphon Railway Station. The road is **parallel** with the railway. There is a public park and playground along the road with the distance around 1.5 kilometers. Most people come here for exercise such as walking, biking and jogging. It is also a place where people of all ages can sit and relax to get fresh air. The best time to visit here is in the early morning and in the evening.

Apart from being a place for exercise and relaxation, the road is also famous for dining. Crossing from the public park to the other side of the road, you will see a school and many restaurants with choices of tasty foods such as BBQ buffets, steaks, grilled seafood and Thai dishes. Most of them open in the evening. People enjoy sitting in these open air restaurants, especially at the weekends. Free parking is available on both sides of the road.

Adapted from: https://en.wikipedia.org/wiki/Ban_Pong_Railway_Station

1. Thanon Chaloem Phra Kiat Rama 9 is .....
  - a. a shortcut road to High way no.323
  - b. near Ban Pong Railway Station
  - c. a place for adventure activities
  - d. open in early morning and evening
2. The word "parallel" line 4 means being .....
  - a. in another direction
  - b. opposite side of the place
  - c. an equal distance apart everywhere
  - d. behind another thing
3. To go for exercise, you should visit the public park .....
  - a. in the afternoon
  - b. in early morning or evening
  - c. anytime during the day
  - d. in the night
4. People enjoy doing outdoor activities here such as .....
  - a. fishing and skating
  - b. skating and boxing
  - c. jogging and biking
  - d. swimming and jogging
5. Which sentence is correct about Thanon Chaloem Phra Kiat Rama 9?
  - a. People visit the public park for adventure activities.
  - b. People go jogging along the road in the distance of 2 kilometers.
  - c. Parking area is free only after 06.00 pm.
  - d. It is a place for exercise, relaxation and dining.

II. Complete the diagram with information from the passage.

Unit 7 Industries in Ban Pong

Source: <http://www.vikitsilp.com>

Source: <http://www.koithai.com>

Source: <http://www.iobthai.com>

Pre-reading

A. Pair work: Match the pictures with the related product names.

Source: <http://www.rajaporcelain.com>

Source: <http://www.vikitsilp.com>

- Product Names**
- Rice Snack
  - Instant Noodles
  - Bus Body
  - Ornamental Fish
  - Paper Packaging
  - Ceramic Items

Source: <http://www.scgpackaging.com>

Source: <http://www.fotosearch.com>

Source: <http://www.pr.co.th>

Source: <http://www.namchow.co.th>

B. Brainstorming: Look at the picture and discuss these questions.

<http://www.almawajj.com>

1. Have you ever been to this place?

.....

2. What kind of products do they sell here?

.....

.....

C. Pair work: Discuss with your partner to match the underlined words in Column A with the appropriate meanings in Column B.

Column A

- d. 1. It is a marketplace for ornamental fish.
- c. 2. Beans are a very good source of protein.
- a. 3. Five species of birds are observed.
- h. 4. He sells pet supplies at the Fish Village.
- b. 5. It is the best indoor sports facility in town.
- g. 6. We are at the artificial grass tennis courts.
- f. 7. The van was made to a standard design.
- e. 8. He has a big curved nose and bright eyes.

Column B

- a. kinds or sorts
- b. place or building used for a particular activity
- c. place of origin
- d. decorative
- e. arched
- f. regular and usual in shape, size, quality etc
- g. fake
- h. food, equipment or things that are needed for a particular purpose

While-reading

Directions: Read the passage and answer the following questions

Fish Village

Fish Village is a marketplace for ornamental fish and pets. It is located in Nong-Or Sub-district. With the area of 120 Rai, this is an important source of beautiful breeding fish in Thailand that buyers meet sellers directly. There are various kinds of fish species, fish supplies, pets and pet supplies. It is also the biggest center of fish lovers in ASEAN.

Fish Village also includes a full range of facilities. Free parking is available around the market. The area is divided into many zones for other services. Visitors can walk comfortably. These services are as follows:

Ornamental fish market or **Night Market** is open every Sunday from 10.00 pm. until 12.00 midday. It is arranged for breeders to meet buyers directly.

Food Village or **Safety Food Center** is a center of delicious foods and famous restaurants from Ratchaburi province. Snacks and sweets are also available here.

Shopping Village is a center of various products such as clothes, household items and electrical equipments from various sources in the country.

Football Stadium, the standard stadium with two artificial grass football fields which are the only stadium with a curved roof in Ratchaburi Province.

The Fish Village opens daily for visitors between 07.00 am. – 07.00 pm. For more information, please contact Fish Village Call Center. Tel. 082-111-0440 and 082-111-0550.

Adapted from: <http://www.fishvillagemarket.com>
<http://www.สีลมมจ.คอม>

1. Fish Village is .....
  - a. a market place in the area of 124 Rai
  - b. a source of beautiful breeding fish
  - c. the biggest center of Thai restaurants
  - d. the best market in Thailand
2. The facilities of Fish Village include .....
  - a. free parking
  - b. tennis court
  - c. swimming pool
  - d. Saturday market
3. The benefit of Sunday ornamental fish market is .....
  - a. the center of many household items
  - b. various kinds of fish and pets
  - c. free entrance for buyers
  - d. the meeting between buyers and breeders.
4. Fish Village is **NOT** a place for .....
  - a. football lovers
  - b. ornamental fish lovers
  - c. water sports
  - d. delicious lunch
5. The recommend time to visit this place is .....
  - a. from 8.00 am. – 7.00 pm. every Sunday
  - b. from 8.00 pm. – 12.00 am. every day
  - c. from 7.00 am. – 7.00 pm. every day
  - d. from 8.00 pm. – 12.00 pm. on Monday
6. Main products of the Fish Village are ornamental fish and .....
  - a. fast food
  - b. clothes
  - c. small trees
  - d. pets
7. Which one is **NOT** true about the Fish Village?
  - a. It is located in Nong-Or Sub-district.
  - b. It is a place where breeders meet buyers.
  - c. It is open on weekends from 10.00 pm. to 12.00 midday.
  - d. It is the only stadium with a curved roof in Ratchaburi Province.
8. The following services are included in the Fish Village except .....
  - a. Public park
  - b. Food center
  - c. Football stadium
  - d. Night market

E. Pair work: Match each name of places with the related information.

a. Night Market	...d...1. curved roofs and artificial grass fields
b. Food Village	...e...2. Free and available around the Fish Village
c. Shop Village	...a...3. Open on Sundays for breeders to meet buyers
d. Football Stadium	...c...4. various styles of t-shirts, towels and sport shoes
e. Car Park	...b...5. tasty foods, snacks and sweets

Language Focus

Superlative Adjectives

(Used to compare 3 or more things)

"The blue whale is the biggest animal in the world"

One syllable	Two syllables ending in 'y' - change 'y' to 'i' and add est	Two or more syllables
Form: <u>the ... +est</u>	Form: <u>the ... +iest</u>	Form: <u>the most ...</u>
<u>the Biggest</u> <u>the Smallest</u> <u>the Nicest</u> <u>the Tallest</u> <u>the Shortest</u> <u>the Strongest</u> <u>the Weakest</u> <u>the Longest</u>	<u>the Easiest</u> <u>the Busiest</u> <u>the Prettiest</u> <u>the Heaviest</u> <u>the Funniest</u> <u>the Smelliest</u> <u>the Happiest</u> <u>the Friendliest</u>	<u>the most</u> beautiful <u>the most</u> dangerous <u>the most</u> intelligent <u>the most</u> understanding <u>the most</u> complex <u>the most</u> interesting <u>the most</u> difficult <u>the most</u> frustrating

Source: <https://somosxsdecuarto.files.wordpress.com>

Post-reading

F: Fill in the blanks with verb to be (is, am, are) and the superlative adjectives.

1. I (tall) am the tallest person in the classroom.
2. Brazil (big) ..... country in South America.
3. Jane (happy) ..... person in my family.
4. They bought (expensive) ..... TV in the store.
5. This city (hot) ..... place on earth.
6. January (cold) ..... month in winter.

G: Read the passage again and find the information about the Fish Village to fill in the table. Then compare the answers with your partner.

Main Product	.....
Location	.....
Other services/facilities	1..... 2..... 3..... 4.....
Opening times	.....
Contact details	Telephone:..... E-mail:.....

Test 7

I : Read the passage and choose the best answer.

Industries in Ban Pong

As a result of the high investment and fast economic development in the past 30 years, Ban Pong has greatly developed in various industrial activities such as bus body assembly, ornamental fish, papers, foods, sugars, etc. Within the district, there are many food factories producing noodles, snacks, canned fruits and vegetables. Several sugar refineries opened in the 1960s. The district is one of the largest bus body industrial areas, so it is also called the “Detroit of Thailand”. There is also the biggest paper making complex in Thailand, located north of the town. Additionally, it is the district of the most beautiful breeding fish in Thailand.

In the beginning, the bus bodies were made with wood. Vikitsilp Garage was the first company to adapt steel into the building of bus bodies in Ban Pong which is now one of the major hubs for bus body building in Thailand. There are other bus body builders along Petchkasem road in the Ban Pong District. More than 70 percent of Thai buses and coaches are manufactured here.

Adapted from: https://en.wikipedia.org/wiki/Ban_Pong_District
<http://www.vikitsilp.com>

1. .... is also called the “Detroit of Thailand”.

a. Ratchaburi Province	b. Ban Pong District
c. Kanchanaburi Province	d. North of Bangkok
2. .... is **NOT** an industrial trade activity in Ban Pong.

a. Paper packaging	b. Sugar refining
c. Rubber manufacturing	d. Bus body building
3. The bus bodies were made of ..... in the old days.

a. iron	b. wood
c. aluminum	d. stainless
4. You can find the bus body builders on .....

a. Songphon Road	b. Saeng Chuto Road
c. Sangchan Road	d. Petchkasem Road
5. Which of the following sentences is **NOT** true about the industries in Ban Pong?
  - a. The biggest paper making complex in Thailand located in the north of the town.
  - b. The district is one of the largest bus body industrial areas.
  - c. It is the district of the most beautiful breeding fish in Thailand.
  - d. More than 70 percent of Thai cars were manufactured in Ban Pong.

II. Complete the table with related information of industries in Ban Pong from the passage. Write one sentence for each blank.

Industries in Ban Pong	
Industries	Related Information
Bus body	
Ornamental fish	
Paper	
Foods	
Sugar	

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

English Reading Test

(Based on Local Contexts)

Total 40 items

Time 50 minutes

Read this passage and choose the best answer for each question. (Items 1-5)

Welcome to Ban Pong

1 Ban Pong is the center town of Ban Pong District in Ratchaburi Province. It is a large town on the main road about half way between Bangkok and Kanchanaburi. Bus services, from the Southern Bus Terminal in Bangkok to Kanchanaburi bus station, stop in Ban Pong every day. It takes around an hour and costs 60 Baht. The buses from Bangkok always stop just before the clock tower and then go to the right towards Kanchanaburi. Although many motorcycle taxis are available in the market area, you can easily walk around the town. There are two main roads with the clock tower at the center of the town. It is a four way intersection.

2 The Mae Klong River, which flows into the Gulf of Thailand in Samut Songkhram, runs through the town. The riverside is a popular area for town festivals and gatherings. During the Loy Krathong festival, many people spend their evening by the river, floating krathongs and watching fireworks together.

Adapted from: http://wikitravel.org/en/Ban_pong

1. This passage is mainly about the _____ of Ban Pong.
  - a. location
  - b. history
  - c. attraction
  - d. administration
2. In paragraph 1, the word "It" refers to a travel from _____.
  - a. Bangkok to Kanchanaburi
  - b. Bangkok to Ban Pong
  - c. Ban Pong to Kanchanaburi
  - d. Ratchaburi to Ban Pong
3. In paragraph 1, the word "intersection" means _____.
  - a. a path for people which goes under a busy street
  - b. a place where two or more roads cross each other
  - c. a bridge that carries a road or railway over another road
  - d. a place where cars must drive round a circle in the middle
4. In paragraph 2, the word "gatherings" means _____.
  - a. meetings of many people
  - b. special religious events
  - c. formal parties for the elders
  - d. groups of things for sale
5. Which of the following sentences is **NOT** true about Ban Pong?
  - a. The clock tower is also an intersection of the main roads.
  - b. People enjoy the town festivals on the Mae Klong Riverside.
  - c. Ban Pong is a large town on the banks of the Mae Klong River.
  - d. It takes around half an hour from Bangkok to Ban Pong by bus.

Read this passage and choose the best answer for each question. (Items 6-12)

1 **Ban Pong Bowl** is the first legend and the only bowling alley in Ratchaburi Province that is still open. It was started since 1971, in the time when entertainment places like a bowling alley, cinema and skating rink were set up separately. Each place was established in different areas and provided only its main service. Unlike today, these entertainment places are combined together in a shopping complex.

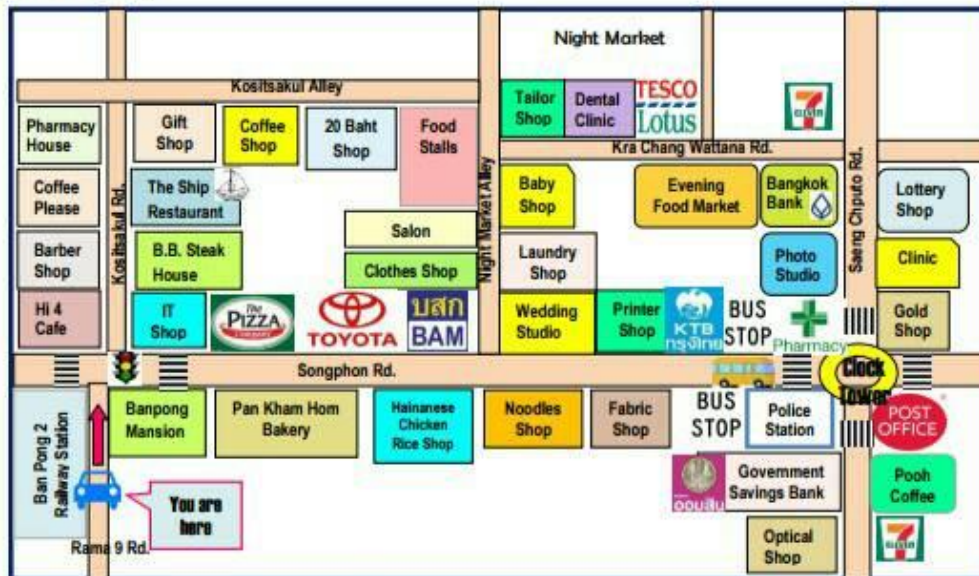
2 Ban Pong Bowl is located in Ban Pong Complex on Saeng Chuto Road, Tha Pha Sub-district. This is a place for family and friends having fun time with 20 bowling lanes, delicious Thai foods, free car park and free WiFi. It is a perfect choice for a birthday or company party. The bowling alley is open from 11:30 a.m. to 11:00 p.m. daily. However, people always come here to relax after work and spend time together in the evening. Each game costs 50 Baht/person plus 20 Baht for shoe rental. For more information, please call Ban Pong Bowl at (032) 743175.

Adapted from: www.เที่ยวชม.คอม/สถานที่เที่ยวชมที่จังหวัดราชบุรี

6. Ban Pong Bowl was opened _____.
- a. in 1970   b. before 1970   **c. in 1971**   d. before 1971
7. Nowadays, many entertainment places are _____.
- a. situated in different areas within a town
b. managed to serve only one main service
c. combined together within a single complex
d. provided for people in the local sports center
8. The word "legend" in paragraph 1 means _____.
- a. a local restaurant   b. a modern business
c. an original sports center   **d. an old well-known story**
9. The word "skating rink" in paragraph 1 means _____.
- a. a skating shop   b. a skating school
c. a place for skating   d. an equipment for skating
10. The second paragraph is mainly about the _____ of Ban Pong Bowl.
- a. history   **b. services**   c. location   d. visitors
11. Ban Pong Bowl provides the following services except _____.
- a. shoe rental   b. free car park
c. party hosting   **d. mini theater**
12. Warin rents the bowling shoes and plays 2 games. It costs _____ Baht.
- a. 50   b. 70   **c. 120**   d. 140

Look at the map of Ban Pong Town and choose the best answer for each question. (Items 13-19)

13. IT Shop is _____ Songphon Road and Kositsakul Road.
 a. next to   b. in front of   c. across from   **d. on the corner of**
14. Krung Thai Bank is _____ the printer shop.
 a. opposite   **b. next to**   c. in front of   d. across from
15. The Ship Restaurant is _____ Coffee Please.
 a. beside   b. next to   c. between   **d. opposite**
16. The Night Market is _____ the dental clinic and Tesco Lotus.
a. behind   b. beside   c. opposite   d. between

From the above map, follow the directions and choose the name of each place.

17. Go across the intersection to Kositsakul Road. Drive past Hi 4 Café and the barber shop. It's on your right, opposite Pharmacy house.
 a. IT shop   **b. Gift shop**   c. Coffee Please   d. B.B. steak house
18. Go across the intersection to Kositsakul Road, go pass Coffee Please. Take the first right to Kositsakul Alley. It's on your right, close to the food stalls.
 a. Salon   b. Tailor shop   c. Baby shop   **d. 20 Baht shop**
19. Turn right into Songphon Road, drive along the road and take the third left at the clock tower. It is on your left, next to the post office.
 a. Gold shop   **b. Poolh Coffee**   c. Police station   d. Seven Eleven

Read this passage and choose the best answer for each question. (Items 24-28)

1 **Coconut Rice Pancake** or Khanom Khrok is a Thai ancient snack that has long been popular throughout the years. The preparation and cooking process are easy. The three main ingredients are rice flour, sugar, and coconut milk. The special thing you need to prepare before cooking is a Khanom Khrok Pan. This pan is not like other kinds of pans as it has many circular holes that will act as molds for each piece of Khanom Khrok.

2 Khanom Khrok offers rich taste and texture. Its coconut milk makes the taste milky, sweet and salty at the same time. Cooking in a hot pan also creates a crispy texture. Street-side vendors prepare this snack topped with sliced green onions. People usually have Khanom Khrok as their light breakfast, together with hot coffee or tea.

Adapted from: <http://banakokhasyou.com/thai-food-for-newbies-khanom-khrok/>

24. The word "ingredients" in paragraph 1 means the _____.

- a. molds   b. choices   c. textures   **d. elements**

25. The word "creates" in paragraph 2 can be replaced by _____.

- a. serves   **b. makes**   c. sends   d. melts

26. The first paragraph is mainly about _____.

- a. the special pan with many circular holes
b. the three main ingredients of khanom khrok
c. the taste and texture of Thai ancient snacks
d. the preparation before making Khanom Khrok

27. What causes the snack has milky, sweet and salty taste at the same time?

- a. The coconut oil   **b. The coconut milk**   c. The sweet corns   d. The green onions

28. What is the difference between Khanom Khrok Pan and other kinds of pans?

- a. Cover lid   b. Cooking time   **c. Circular holes**   d. Cooking method

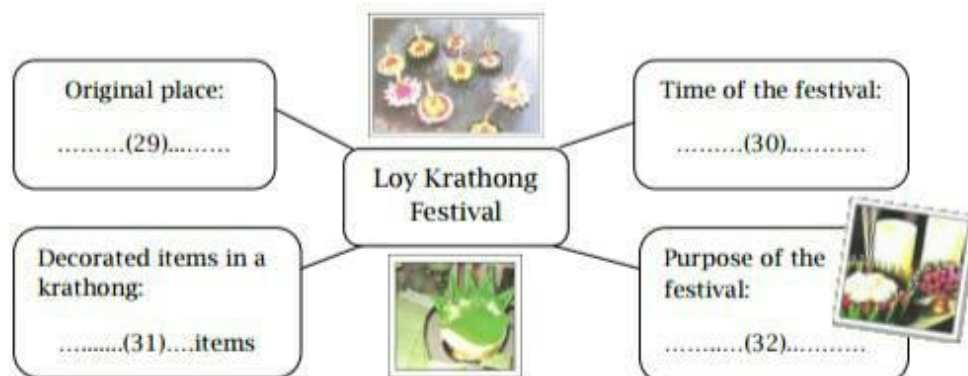
Read this passage and choose the best answer for each question. (Items 29-34)

1 **Loy Krathong Festival** takes place on the full moon night of the 12th month in the traditional Thai lunar calendar. This usually falls in the month of November. It is widely believed that the festival originated in Sukhothai, the ancient Thai capital.

2 **Krathong** is a Thai term which refers to a piece of banana trunk that is decorated with flowers, banana leaves, candle and incense sticks. The second key word that you should know is **Loy**, it means to float.

3 Thai people have long been involved closely with rivers through ages as Thailand is an agricultural based country. This means rivers are like their own blood veins. To show respect to the river, basically the goddess of the river called **Pra Mae Khongkha**, Thai people decided to make a krathong to worship and ask for forgiveness from the goddess of the river.

Adapted from: <http://bangkokhasyou.com/loi-krathong-festival/#more-292>

29. "The ancient Thai capital" in paragraph 1 refers to _____.
- a. Lopburi   b. Ayutthaya   **c. Sukhothai**   d. Ratchaburi
30. The festival takes place every year _____.
- a. at the end of November   **b. on the twelfth of lunar month**
 c. on the twelfth of December   d. in a week after the 12th lunar month
31. According to the passage, how many items are included in a krathong?
- a. 1   b. 2   c. 3   **d. 4**
32. What is the main reason to float krathongs during this festival?
- a. To maintain the ancient Thai tradition.
 b. To worship the goddess of the full moon.
 c. To show as an agricultural based country.
d. To pay respect to the goddess of the river.
33. The word "trunk" in paragraph 2 means _____.
- a. a main stem of a tree**   b. a small branch of a tree
 c. a flat green part from a branch   d. a small bush with several stems
34. Which word refers to "Pra Mae Khongkha"?
- a. The goddess of the moon   **b. The goddess of the river**
 c. The blood veins of the river   d. The blood veins of the festival

Read this passage and choose the best answer for each question. (Items 35-40)

1 In 1958, **Chalerm Thongkham Theater** was first opened in Ban Pong by Khotsaphongsa family. They named the theater after their grandma, Thongkham Wongsarot. At first, movie theater technology in Thailand was still undeveloped. Ceiling fans were used to cool the theater, and seats were wooden benches. Later in 1967, air-conditioning and detached bucket seats were installed in the theater.

2 The competition started when a new theater, **Ban Pong Rama**, was opened on the opposite side of town. Then Khotsaphongsa family enlarged the screen to accommodate 70mm projection capabilities. The large-format film allowed for a bigger and clearer picture, equivalent to the IMAX theaters of today.

3 By the end of the 20th century, the Chalem Thongkham was unable to compete with the new multi complex cinema system which afflicted all single movie theaters in Thailand. Following the Asian Financial Crisis of 1997, the theater and distribution company went out of business.

4 Today, the building of Chalem Thongkham Theater has become a motorcycle dealership, a far cry from its glory days as the heart of entertainment in Ban Pong.

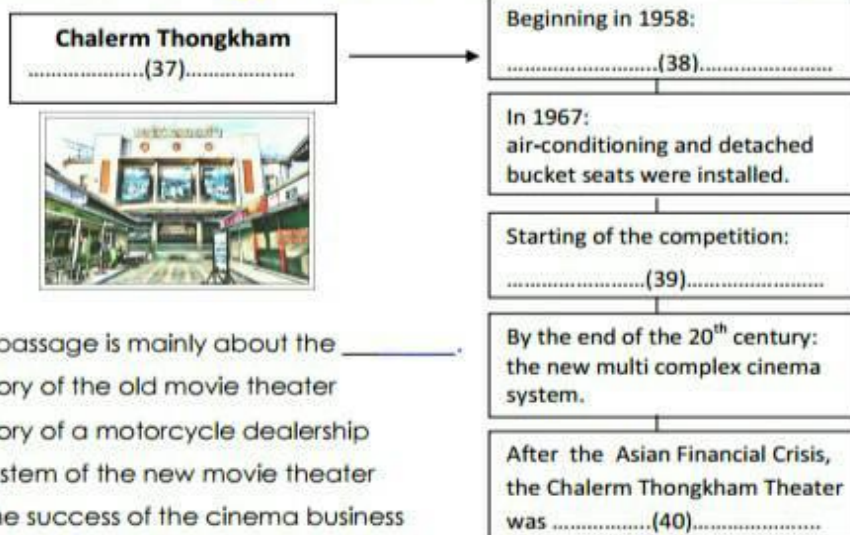
Adapted from: <http://seatheater.blogspot.com/2014/01/the-chalem-thong-kham-theater-ban-pong.html>

35. The word "competition" in paragraph 2 means _____.

- a. having the same level as others   **b. trying hard to be the winner**
c. having quality that people accept   d. trying to follow the others

36. The word "a far cry" in the last paragraph means _____.

- a. very difficult   **b. very different**   c. so wonderful   d. so proud

37. This passage is mainly about the _____.

- a. story of the old movie theater**
b. story of a motorcycle dealership
c. system of the new movie theater
d. The success of the cinema business

38. _____ were installed at the beginning of Chalem Thongkham Theater.

- a. Air coolers and leather seats   b. Cooling fans and wooden chairs
c. Ceiling fans and wooden benches   d. Air-conditioning and single seats

39. The first competition started because of _____.

- a. the Asian Financial Crisis   **b. the opening of Ban Pong Rama**
c. the renewal of the theater   d. the arrival of multi complex system

40. In paragraph 3, the Chalem Thongkham Theater was _____ after the Asian Financial Crisis.

- a. closed down permanently**   b. turned to IMAX theater system
c. opened on the other side of town   d. developed with the new technology

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัชชรีย์ ทรัพย์เย็น
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2536 ปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2556 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	118 ถนนโฆสิตสกูล ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

